

കുടുംബങ്ങൾക്കൊരു പാഠേയം

ജോണി ചിറയ്ക്കൽ സി.എം.ഐ.

ജോണി ചിറയ്ക്കൽ സി.എം.ഐ.

എറണാകുളം ജില്ലയിൽ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജനനം കൊണ്ട് പരിപാവനമായ കാലടിക്കടുത്ത മറ്റൂർ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ചിറയ്ക്കൽ മാത്യു ജോസഫിന്റെയും കിടങ്ങൂർ കല്ലറയ്ക്കൽ ചാക്കു ഏല്യാക്കുട്ടിയുടെയും മക്കളിൽ മൂന്നാമത്തെ മകനായി 1974 മാർച്ച് 24-ാം തീയതി ജനിച്ചു.

ചെങ്ങൽ സെന്റ് ജോസഫ് ഹൈസ്കൂളിലും കാഞ്ഞൂർ സെന്റ് സെബാസ്റ്റ്യൻ ഹൈസ്കൂളിലും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. 1989 ജൂൺ മാസത്തിൽ സി.എം.ഐ. സഭയിൽ ചേർന്നു. 2004 ജനുവരി 4-ാം തീയതി പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചു.

ആലുവ യു.സി. കോളേജിൽ നിന്ന് മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഡിഗ്രിയും ബാംഗ്ലൂർ ധർമ്മാരാം കോളേജിൽ നിന്ന് എം.എ. സൈക്കോളജിയും, ഇടക്കൊച്ചി ആവിലാ കോളേജിൽ നിന്ന് ബി.എഡും പൂർത്തിയാക്കി. കുറച്ചുനാൾ അങ്കമാലി വിശ്വജ്യോതി സ്കൂളിന്റെ വൈസ് പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്നു.

2010ൽ കറുകുറ്റി സ്റ്റാർ ജീസസ് ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായി. 6 വർഷക്കാലം കറുകുറ്റി ക്രിസ്തു രാജ ആശ്രമം ഇടവകയുടെ വികാരിയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മണ്ണൂർ എൻ.എസ്.എസ്. ഹൈസ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകനായും കറുകുറ്റി ക്രിസ്തുരാജാശ്രമത്തിന്റെ പ്രിയോരായും സേവനം ചെയ്യുന്നു.

Kudumbangalkkoru Padeyam (Malayalam)

Author : Johny Chirackal CMI
Published by : Chavara Central Secretariat, Kochi
First Edition : June 2018
DTP & Cover : MM Graphics, Angamaly
Printing : Viani Printings, Kochi
Price : Rs. 70

ഉള്ളടക്കം

പേജ്

1. നേർച്ചയ്ക്കിടയിലെ വീഴ്ച	9
2. ഇരുളിൽ തെളിയുന്ന വെളിച്ചം	13
3. അധാനത്തിന്റെ സുഗന്ധം	17
4. സഹനത്തിന്റെ മാധുര്യം	21
5. യാത്രയിലെ തീർത്ഥം	26
6. കസേര കണ്ടോ?	31
7. നിഴലിന്റെ തടവറയിൽ	34
8. മേശക്കു മുമ്പിൽ ഒരുമിച്ച് കൂടുമ്പോൾ	38
9. കളിയല്ല കല്യാണം	44
10. കാത്തിരിപ്പിന്റെ കാലോച്ചയകലെ	50
11. ആർ ആർക്കു വഴിമാറും?	55
12. നീതിമാനിലെ നന്മയെവിടെ?	58
13. കതിർമണികൾ കൊഴിയുന്നുവോ?	63
14. വിധിയിൽ പതിരുണ്ട്	69
15. കണ്ണുള്ളവന്റെ കാഴ്ച	73
16. അടഞ്ഞ മനസ്സും അഴിയാത്ത സ്വപ്നവും	78
17. നാം ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ട സമ്മാനം	84
18. പൊടി തുടച്ചു പൊട്ടിക്കരുത്	88
19. വിജയത്തിന്റെ വാതിൽ	92
20. ചിന്ത ഉറപ്പാക്കുന്ന വഴി വേണോ?	96
21. ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞത് ശക്തി	103
22. ദുരന്തം വരുന്ന വഴി നമുക്ക് വേണോ?	108
23. ഉള്ളിൽ മുഴങ്ങുന്ന ശബ്ദം	116
24. കൂലിയില്ലാത്ത കാവൽ	121

അവതാരിക

വിശുദ്ധ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചന്റെ കുടുംബങ്ങൾക്കുള്ള മാർഗരേഖയായ “ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ” പുറത്തിറങ്ങിയിട്ട് 150 വർഷം തികയുകയാണ്. നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ‘പാഠമേയം’ (പൊതിച്ചോറ്) ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രസക്തി ഇന്ന് ഏറിവരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാന ആവശ്യമാണ് ഭക്ഷണം. മണ്ണുവാരിത്തിന് വിശപ്പടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഗുരുസ്വാമിയെന്ന 53കാരനെ പത്രത്തിലൂടെ നാം കണ്ടതാണ്. മാനസികരോഗിയായി ചിത്രീകരിച്ച ആ മനുഷ്യൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ രോഗിയായിരുന്നില്ല. കാണുന്നുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുമ്പോഴും നാം പലതും കാണുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷേ നാം ആത്മീയ അന്ധരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകാം.

“കുടുംബങ്ങൾക്കൊരു പാഠമേയം” എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ജീവിതത്തിൽ ആത്മീയ ഭക്ഷണം ശേഖരിക്കുന്നതിനും അത് മറ്റൊരാൾക്ക് പങ്കുവയ്ക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതാണ്. കുടുംബങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ വിശുദ്ധ ചാവറ പിതാവ് ആത്മീയ ഭക്ഷണമായ വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ നിന്നും ശക്തി സ്വീകരിച്ചാണ് വളർന്നതും വളർത്തിയതും. ഒരിറ്റു ശാന്തിക്കായി പരക്കം പായുന്ന ഈ ലോകത്ത് ശാന്തിയുടെ പാഠമേയമാകാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം സഹായിക്കും. ഇതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഏല്പാവരേയും പ്രത്യേകിച്ച് ജോണി ചിറയ്ക്കലച്ചനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

അച്ചന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളും, ദൈവവചനവും, വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവിന്റെ ചാവരുളും കോർത്തിണക്കി ഒരുക്കിയ ഈ ഗ്രന്ഥം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ശാന്തിയുടെ ഭക്ഷണം ഒരുക്കാൻ സഹായിക്കും. നമുക്ക് അത് മറ്റുള്ളവർക്കായി പങ്കുവയ്ക്കാം.

ഫാ. പോൾ ആച്ചാണ്ടി സി.എം.ഐ.
പ്രിയോർ ജനറൽ

മുഖവുര

ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങളിൽ ആചരിക്കേണ്ട ചട്ടങ്ങൾ ഇന്നും പ്രസക്തമാണ്. “ഇതു കളയാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിപ്പിൻ ഞാൻ ലോകത്തിൽ വന്നു എന്ന് ഇതിനാൽ ഓർക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഇതിനെ പാടുള്ളവരൊക്കെയും പകർത്തി എഴുതി വീടുകളിൽ സൂക്ഷിപ്പിൻ! ഇതിനെ കുരിശുപള്ളി പെട്ടിയിൽ വയ്ക്കണം” എന്ന് പറഞ്ഞ് വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവ് നമുക്ക് നൽകിയ ‘ചാവറുൾ’ സൂക്തങ്ങൾ കൊണ്ട് ലേഖനങ്ങളെ മികവുള്ളതാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

1868 കുറേമാസം 23ന് നൽകപ്പെട്ട ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ‘ചാവറുൾ’ കുടുംബത്തിന്റെ വിളക്കാണ്. കുടുംബം വിളക്ക് തെളിക്കാനുള്ള വേദിയാണ്. അവിടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ, സ്നേഹത്തിന്റെ, മൂല്യങ്ങളുടെ വിളക്ക് തെളിക്കപ്പെടണം. കുടുംബത്തിലുള്ളവർ പരസ്പരം കാവലായി മാറിയാലെ അത് സാധ്യമാകൂ. സമൂഹജീവിതത്തിന്റെ അടിത്തറയായ കുടുംബത്തിൽ സമാധാനം നഷ്ടമാകുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ ലഭിക്കും. ആത്മീയ മുന്നേറ്റമായ സൺഡേ ശാലോമിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനങ്ങളാണ് കൂടുതലും. ഇതിലൂടെ ആത്മീയ ഭക്ഷണ (പാഠമേയ)ത്തിന്റെ പ്രസക്തി നാം തിരിച്ചറിയും.

കരുതലാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഇന്ന് കൂടിയിരിക്കുന്നു. നാം ഈ ലോകത്ത് ജീവിക്കുന്നത് തന്നെ അപരനെ തകർക്കാതെ അവന് കാവൽക്കിടങ്ങുകൾ തീർക്കാനാണ്. നമുക്ക് ദൈവത്തിന്റെ കാവൽ പടയാളികളായി മാറിക്കൂടെ?

അപരന്റെ ദുഃഖം കുറയ്ക്കുന്ന, മറ്റുള്ളവരെ സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളും സഹോദരീസഹോദരങ്ങളും മക്കളുമായി കാണുന്ന കരുതൽ നമുക്ക് വേണ്ടേ? അതിനുവേണ്ട ചിന്തകൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ ലഭിക്കും. ഇതിലെ ഓരോ ലേഖനവും അനുഭവത്തിലൂടെ ആരംഭിച്ച് ദൈവവചനത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ഉത്തമ മൂല്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നവയാണ്.

ഇത് ഡിടിപി ചെയ്ത് തന്ന അങ്കമാലി എം.എം. ഗ്രാഫിക്സിനും നന്ദി. പുസ്തകമാക്കാൻ നിർബന്ധിച്ച ശ്രീ ഡെന്നി ആലുക്കലിന് നന്ദി. കൂടാതെ മുഴുവനും വായിച്ച് തിരുത്തലുകൾ നൽകിയ റവ. ഡോ. ചെറിയാൻ കുനിയന്തോടത്തിനും റവ. ഫാ. ജെയിംസ് മഠത്തികണ്ടത്തിനും റവ. ഫാ. സാജു ചക്കാലയ്ക്കലിനും നന്ദി. ഇത് പുസ്തകമാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ചാവറ സെൻട്രൽ സെക്രട്ടറിയേറ്റിനും നന്ദി.

ഒരു കാലത്ത് പേടിക്കാതെ എവിടേയും കിടന്നുറങ്ങാമായിരുന്നു. ഇന്ന് സ്വന്തം വീട്ടിൽപോലും നാം സുരക്ഷിതരല്ല. അപരന്റെ ഉറക്കത്തിൽ അവൻ കാവലാളായി ഉണർന്നിരിക്കാം. വിശുദ്ധ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചന്റെ 'ചാവരൂൾ' ഇതിന് സഹായിക്കട്ടെ; നമ്മുടെ ചിന്തകളെ ഉണർത്തട്ടെ.

“ഇനി ഞാനുണർന്നിരിക്കാം; നീ ഉറങ്ങുക.”

സ്നേഹപൂർവ്വം,

ജോണി ചിറയ്ക്കൽ സി.എം.ഐ.

1

നേർച്ചയ്ക്കിടയിലെ വീഴ്ച

ചെറുപ്പകാലത്ത് അവധിക്കാലത്ത് അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ താമസിക്കാൻ പോയതാണ്. ഒരു ദിവസം വൈകീട്ട് തൊട്ടടുത്ത ഹൈന്ദവകുടുംബത്തിൽനിന്ന് കൂട്ടക്കരച്ചിൽ കേട്ട് ഞങ്ങളെല്ലാം ഓടിചെന്നു. ആ വീട്ടിലുള്ളവർ പാമ്പിനെ കണ്ട് പേടിച്ച് കരയുകയാണ്. കാരണം തിരക്കിയ മുതിർന്ന വരോട് അവിടത്തെ അമ്മച്ചി പറഞ്ഞു: “ഇടുപ്പള്ളിയിലെ ഗീവർഗീസ് പുണ്യാളന് ഒരു കോഴിയെ നേർച്ച നേർന്നതാ. അത് നല്ല ഇറച്ചി പാകമായപ്പോൾ മക്കൾ പറഞ്ഞു, അതിനെ കൊന്ന് കറിവയ്ക്കാൻ. ഇന്ന് കോഴിയെ കൊന്ന് കറി വച്ചപ്പോ തുടങ്ങിയതാ നോക്കുന്നിടത്തെല്ലാം പാമ്പ്!” അമ്മച്ചിയെ ആശ്വസിപ്പിച്ച് മുതിർന്നവരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഉടനെ മറ്റൊരു കോഴിയെ നേർച്ചയായി നേർന്നതോടെ ‘പാമ്പ് പ്രശ്നം’ ഇല്ലാതായി.

നേർച്ചയ്ക്കുള്ളിലെ വീഴ്ച ഇന്ന് ഒരു നിത്യസംഭവമാ

യിരിക്കുന്നു. ആരും നേർച്ച നേരാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ, ദൈവത്തിന് നേർന്നാൽ കൊടുക്കാൻ നാം കടപ്പെട്ടവരാണ്. പഴയനിയമത്തിൽ ആദ്യത്തെ നേർച്ചയർപ്പണം നടത്തുന്നത് കായേനും ആബേലുമാണ്. ആബേൽ തന്റെ ആട്ടിൻപറ്റത്തിൽ നിന്ന് കടിഞ്ഞൂൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എടുത്ത് അവയുടെ കൊഴുപ്പുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ബലിയർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ കായേൻ തന്റെ കൃഷിയിടത്തിൽ നിന്ന് 'ഒരു ഭാഗം' കർത്താവിന് കാഴ്ചയർപ്പിച്ചു (ഉത്പ 4:3). ദൈവം ആബേലിന്റെ നേർച്ചയാണ് സ്വീകരിച്ചത്. കാരണം അയാൾ തന്റെ ജീവിതത്തിലെ നല്ലതിനെ പൂർണ്ണമായും സമർപ്പിച്ചു. 'ഒരു ഭാഗമല്ല' ദൈവത്തിന് കൊടുക്കേണ്ടത്. മുഴുവനായും സമർപ്പിക്കണം. ദരിദ്രവിധവയുടെ കാഴ്ചയർപ്പണം കണ്ട് യേശു പറഞ്ഞു: "ഈ ദരിദ്രവിധവ മറ്റാരെയുംകാൾ കൂടുതൽ ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു" (മർക്കോ 12:43). ഇതുപോലുള്ള നേർച്ചയർപ്പണമാണ് നാം നടത്തേണ്ടത്.

സമ്പത്തുള്ള കുടുംബം എന്നത് കടമില്ലാത്ത കുടുംബമാകുന്നു എന്ന ചാവറപിതാവിന്റെ വാക്കുകൾ ഇന്നും പ്രസക്തമാണ്. വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവ് പറയുന്നു: "നേർച്ചകൾ വീട്ടാതിരുന്നാൽ അത് കുടുംബത്തിന് വലിയ ആപത്തുള്ളതാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ പലപ്പോഴും കുടുംബത്തിൽ ദൈവശാപം വീഴുന്നത് കൊടുത്തുവീട്ടാനുള്ള കടത്താലത്രെ" (ചാവറുൾ, കുടുംബചട്ടം 4). ആദ്യകാലത്ത് എല്ലാത്തിന്റെയും ആദ്യഫലം ദൈവത്തിന് എന്ന കീഴ്വഴക്കം നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ പാലിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന് ആദ്യഫലം പോയിട്ട് നേർച്ച നേർന്നാൽ കൊടുക്കാൻ മടിക്കുന്നവരാണേറെ. "കർത്താവ് ചോദിക്കുന്നു, തന്റെ

ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിൽ മുട്ടനാട് ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അതിനെ നേരുകയും ചെയ്തിട്ട് ഉൗനമുള്ളതിനെ കർത്താവിന് ബലിയർപ്പിക്കുന്ന വഞ്ചകനു ശാപം” (മലാക്കി 1:14). നേർച്ച വഴി കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നതിന് പകരം ശാപം ഏറ്റുവാങ്ങാതിരിക്കാം.

ആദ്യകാലരാജാക്കന്മാരും പ്രമാണികളും മാത്രമല്ല സാധാരണക്കാരും ദൈവത്തോടുള്ള നേർച്ച നിറവേറ്റുന്നതിൽ അതീവതാത്പര്യമുള്ളവരായിരുന്നു. ജഹ്താ കർത്താവിന് ഒരു നേർച്ച നേർന്നു: “അമ്മോന്യരെ യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെടുത്തി ജേതാവായി തിരികെ വരുമ്പോൾ എന്നെ എതിരേല്ക്കാൻ പടിവാതിൽക്കലേക്ക് ആദ്യം വരുന്നത് ആരായിരുന്നാലും അവൻ കർത്താവിന്റേതായിരിക്കും. ഞാൻ അവനെ ദഹനബലിയായി അവിടുത്തേക്ക് അർപ്പിക്കും” (ന്യായാധി 11:31). യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് വിജയാരവത്തോടെ വന്നപ്പോൾ പടിക്കൽ ഓടിയെത്തിയത് ജഹ്തായുടെ മകളാണ്. വേറെ മകനോ, മകളോ അവനില്ലായിരുന്നു. അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ വസ്ത്രം കീറിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “അയ്യോ! മകളേ, നീ എന്നെ ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തിയല്ലോ; ഞാൻ കർത്താവിന് വാക്കു കൊടുത്തുപോയി. നേർച്ചയിൽ നിന്ന് പിന്മാറാൻ എനിക്ക് സാധിക്കുകയില്ല” (ന്യായാധി 11:35). കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കിയ മകൾ പിതാവിനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി: “പിതാവേ, അങ്ങ് കർത്താവിന് നൽകിയ വാക്ക് നിറവേറ്റുക.” രണ്ടു മാസത്തേക്ക് അവൾ തന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു. പിന്നെ അവൻ (പിതാവ്) നേർന്നിരുന്നതുപോലെ അവളോട് ചെയ്തു.

ഇന്ന് നേർച്ച നേർന്നാലും അത് നന്നായി, വളരെ

വിശേഷമായിരിക്കുന്നു എന്ന് ചിന്തിച്ച് വെച്ചു മാറുന്നവരുണ്ട്. ഇവർക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന മാതൃകയാണ് ജഹ്തായുടെ കുടുംബം. നേർച്ചകൾ നൽകാതിരിക്കുമ്പോൾ വലിയ വീഴ്ചയാണ് ഉണ്ടാവുക. ദൈവത്തിന്റെ ശാപം നമ്മിൽ പതിയാതിരിക്കാൻ നേരുന്ന നേർച്ചകളെ വിശ്വസ്തതയോടെ നിർവഹിക്കുന്നവരാകാം.

“കാരണവന്മാർക്ക് വല്ല കുർബാനകളോ, ഉത്തരീപ്പുകടങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവയെ മഹാതാല്പര്യത്തോടുകൂടി തീർക്കുക.”

ചാവറുൾ

2

ഇരുളിൽ തെളിയുന്ന വെളിച്ചം

ദൈവമേ, ഈ പാഠകൾക്കിടയിൽ കുടുങ്ങി മരിക്കാനാണോ ഞാനിതുവരെ ജീവിച്ചത്!

ബാംഗ്ലൂരിലെ സോമനഹള്ളി ഗുരുഫ്രെഡി ആശ്രമത്തിലെത്തിയ ഞങ്ങളെ ഒരു മലയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, ഏകദേശം രണ്ടാൾ താഴ്ചയുള്ള കുഴിയിൽ ഇറക്കിയ ശേഷം തുടർന്നുള്ള യാത്ര വിവരിച്ചു. പാഠകൾക്കിടയിലെ വിടവിൽക്കൂടി യാത്ര ചെയ്യണം. വെളിച്ചം പാടില്ല... ധൈര്യമുള്ള വ്യക്തിക്ക് മുമ്പേ പോകാം... കുറച്ചു ദൂരം ചെന്നിട്ട് ഇടത്തോട്ട് തിരിയരുത്... എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞത് കേട്ടശേഷം ഞങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പിലെ അച്ചായൻ മുമ്പേ... അതിനുശേഷം ഓരോരുത്തർ കാലു തൊട്ടുതൊട്ട് യാത്രയായി. 15 മിനിറ്റോളം ഇരുട്ടിൽ കൂടിയുള്ള യാത്ര; കഷ്ടിച്ച് ഒരാൾക്ക് ഇറങ്ങാവുന്ന വിടവിൽക്കൂടി ഇറങ്ങിയപ്പോൾ മനസിൽ

വന്ന ചിന്തയാണ് മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയത്. ദൈവമേ ഈ പാഠകൾക്കിടയിൽ കുടുങ്ങി മരിക്കാനാണോ ഞാനിതുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നത്! ഒറ്റയ്ക്കല്ല സ്നേഹിതരുണ്ടെന്ന ചിന്ത മനസിന് ധൈര്യം നൽകി. മുമ്പേ പോയവൻ പറയുന്നത് കേട്ടുള്ള യാത്ര. തുടർന്ന് ദൂരെ പ്രകാശത്തിന്റെ പൊട്ട് കണ്ടു. പിന്നെ പ്രകാശത്തിലേക്ക് ജനിച്ചുവീണ അനുഭവം.

പാഠകൾക്കിടയിലൂടെ ഊർന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ വിശ്വാസത്തിന് കോട്ടം സംഭവിച്ചു. പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങൾ വരുമ്പോഴാണല്ലോ വിശ്വാസത്തിന്റെ മാറ്റ് വെളിപ്പെടുക. വിശ്വാസം ഒരു അവസ്ഥയല്ല, പ്രക്രിയയാണ്, അനുഭവമാണ്. വർഷങ്ങളോളം കൂടെ നടന്നതുകൊണ്ട് അനുഭവം ലഭിക്കണമെന്നില്ല.

ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ നടന്നിട്ടും അത്ഭുതം കണ്ടിട്ടും അനുഭവതലത്തിലേക്ക് വിശ്വാസം വളർന്നില്ല. ഗർഭസമയത്തിൽ ഈശോയെ ഉപേക്ഷിച്ചുള്ള ഓട്ടത്തിലും എമ്മാവൂസ് യാത്രയിലും ഇത് പ്രകടമാണ്. ആരെല്ലാം പോയാലും ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കില്ല എന്ന് പറഞ്ഞ ശിഷ്യപ്രമുഖനും പോലും അടിയൊറ്റി. കൂടെ നടക്കുന്നതോടൊപ്പം ഉള്ളിൽ കയറാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അനുഭവം ലഭിക്കും; വിശ്വാസം വളരും; വസ്ത്രത്തിലൊന്നു തൊട്ടാൽ മതി... അനുഭവം ലഭിച്ച രക്തസ്രാവക്കാരി... ഒരൊറ്റ നോട്ടത്താൽ അനുഭവം നേടിയ സക്കേവൂസ്... ഇങ്ങനെ വചനത്തിലുടനീളം അനുഭവം സ്വന്തമാക്കിയവരുടെ കഥയാണ്. അദ്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് മുമ്പും പിമ്പും “നീ ഇതു വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു” എന്നുരുവിടുന്ന ഈശോ വിശ്വാസം അനുഭവത്തിലെത്തണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അനുഭവിച്ച് അടുത്തറിഞ്ഞ വിശ്വാസം നമ്മെ ചലിപ്പിക്കും. ജീവിതത്തെ കീഴ്മേൽ മറിച്ച പ്രശ്നത്തിലും വിശ്വാസത്തിന് ഇളക്കം തട്ടാത്ത വ്യക്തിത്വത്തിന് ഉദാഹരണമാണ് പരിശുദ്ധ അമ്മ. ഈശോയുടെ അമ്മയായ മറിയത്തിന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ സ്നേഹത്തിന്റെ ചലനമായിരുന്നു. “സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനനിരതമായ വിശ്വാസം പ്രധാനം” (ഗലാ 5:6) എന്ന് പൗലോസ്സ്തീഹാ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ദൈവാനുഭവമുള്ളവർക്കേ ദാമ്പത്യവല്ലിയിലെ മുളളുകളും പൂക്കളും ഒരുപോലെ കാണാനൊക്കൂ. നന്മ പ്രവൃത്തിയുടെ ചലിക്കുന്ന സുവിശേഷമാകൂ. കല്ലുകടികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവ ബന്ധനങ്ങളാകാതിരിക്കണമെങ്കിൽ വിശ്വാസത്തിൽ ആഴപ്പെടണം.

ചേലയിൽ വീഴുന്ന ജലകണികകളും ചേമ്പിലയിൽ വീഴുന്ന ജലകണികകളും ഒരേ ഫലമല്ല നൽകുന്നത്. ചേലയിൽ വീഴുന്നവ ഉള്ളിലേക്ക് കിനിഞ്ഞിറങ്ങുന്നു. ചേമ്പിലയിൽ വീഴുന്നവ പുറത്തേക്ക് തള്ളപ്പെടുന്നു. വിശ്വാസ ജീവിതം നമ്മെ ദൈവികപദ്ധതിയെ ഉള്ളിലേക്ക് സ്വീകരിക്കാനും തെറ്റായ പ്രവൃത്തികളെ ചേമ്പിലയിലെ വെള്ളം പോലെ പുറംതള്ളാനും സഹായിക്കുന്നു. സി. എം. ഐ. സഭാസ്ഥാപകനായ ചാവറപിതാവ് വിശ്വാസനാളം തെളിക്കേണ്ടത് വ്യക്തമാക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “ഞായറാഴ്ച മുതലായ കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അടിയന്തിരങ്ങൾ മുതലായത് കഴിക്കുന്നതു വളരെ തിന്മകൾക്കും ആന്മനാശങ്ങൾക്കും കാരണമായ ഒരു പതിവാകുന്നു” (ചാവറുൾ, കുടുംബചട്ടം 3).

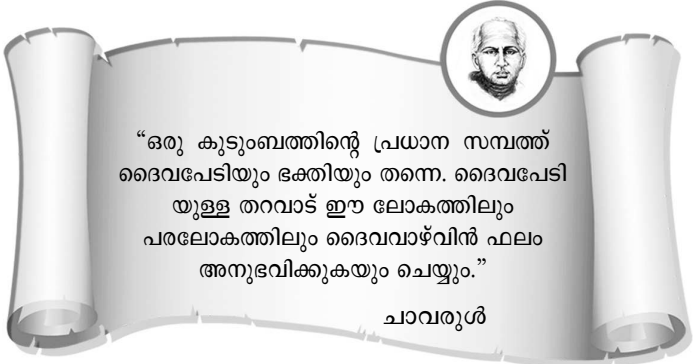
പഴയനിയമത്തിൽ വിശ്വാസികളുടെ പിതാവ് അബ്രാഹാമാണെങ്കിൽ പുതിയ നിയമത്തിൽ അത് തോമാസ്തീഹയാണ്. യേശുവിന്റെ മുറിവ് കാണണം എന്നു ശാഠ്യം

പിടിച്ച തോമായ്ക്ക് സ്പർശിക്കാനും ദർശിക്കാനും വിശ്വസിക്കാനും യേശു അവസരം നൽകി.

യേശുവിനെ അടുത്തറിഞ്ഞാൽ, അവിടുത്തെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവർക്ക് സ്പർശിച്ചനുഭവിക്കാൻ കഴിയുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ മുറിപ്പാടുകൾ നമുക്ക് ഉണ്ടാവും. മുറിപ്പെടാതെയും മുറിക്കപ്പെടാതെയും സ്നേഹവും സേവനവും സമർപ്പണവും ആഴപ്പെടിലൂ.

തൊട്ടറിഞ്ഞനുഭവിച്ചുണ്ടാകുന്ന വിശ്വാസം ബാഹ്യ നേത്രങ്ങൾക്കൊണ്ട് കണ്ടറിഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന അറിവല്ല; ആന്തരിക നേത്രങ്ങൾക്കൊണ്ട് അനുഭവിച്ചറിയുന്ന, ചോരയും നീരുമുള്ള, ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന വിശ്വാസമാണ്. മാർ തോമ്മാ പഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ കേട്ടുകേൾവിയുടെ അടി സ്ഥാനത്തിലുള്ള വിശ്വാസമല്ലിത്.

കേട്ടുകേൾവിയിൽ നിന്നല്ല അടുത്തറിയലിൽ നിന്നാണ് വിശ്വാസം ഉരുത്തിരിയുന്നത്. അടുത്തറിവിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്ന് വിശ്വസിക്കുക, സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രേഷിതരാകുക. കൈയില്ലാത്ത മനുഷ്യനു ദാനം സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതുപോലെ വിശ്വാസാനുഭവം ഇല്ലാത്തവർക്ക് ദൈവാനുഗ്രഹവും ലഭിക്കില്ല.

“ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ പ്രധാന സമ്പത്ത് ദൈവപേടിയും ഭക്തിയും തന്നെ. ദൈവപേടിയുള്ള തറവാട് ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും ദൈവവാഴ്ചിൻ ഫലം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.”

ചാവരൂൾ

3

അധ്വാനത്തിന്റെ സുഗന്ധം

“നിനക്കൊരു കൊച്ചു ഭാഗ്യവാനാകണമോ?
എങ്കിൽ സാഷ്ടാംഗം വീണ് കമിഴ്ന്ന് കിടക്കുക.”

ഒരു പോക്കറ്റ് ഡയറിയിലെ ചിന്താശകലമാണിത്. വലിയൊരു സത്യം അടങ്ങിയ ചെറുവാചകം. പൗരോഹിത്യസീകരണവേളയിൽ ഈ കൊച്ചുഭാഗ്യം ഞാനും അനുഭവിച്ചു. സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്ത് കമിഴ്ന്നു കിടക്കുമ്പോൾ തലക്കനം അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. വമ്പു നടിച്ച് തലയാട്ടില്ല, കൈകാലുകൾ ശാന്തമാകും, ആയാസരഹിതമാകും, കൈകളിലൊന്നും അള്ളിപ്പിടിക്കാത്ത അവസ്ഥ.

തറയിലെ ഈ കമിഴ്ന്ന് കിടപ്പ് സമർപ്പണമാണ്, സുഖമാണ്, അതൊരു കൊച്ചുഭാഗ്യമാണ്. ഭാഗ്യംതേടിയുള്ള യാത്ര പരുദീസയിൽ തുടങ്ങിയതാണ്. അന്നും

ഇന്നും ഭാഗ്യയാത്രയിൽ മാറ്റം വന്നിട്ടില്ല. ദൈവത്തെ
പ്പോലെയാകാനുള്ള ദാഹം, ഭാഗ്യത്തി

നായുള്ള കൊതി പറുദീസ നഷ്ടമാക്കും?

അധാനിക്കാതെ എങ്ങനെ പണമുണ്ടാക്കാമെന്നാണ്
ആധുനിക തലമുറയുടെ നോട്ടം. പത്രവാർത്തകളിൽ തെളി
യുന്ന പിടിച്ചുപറിയുടെയും, കൊലപാതകത്തിന്റെയും
പിന്നിൽ അതിമോഹമാണ്. പെട്ടെന്ന് പണക്കാരനാകാ
നാണ് പലരുടെയും ശ്രമം. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് ചാവറ
യച്ചൻ പറഞ്ഞു: “സൂത്രം കൊണ്ടും കളവുകൊണ്ടും ഉണ്ടാ
ക്കപ്പെട്ട ദ്രവ്യം മഞ്ഞുപോലെ വേഗമലിഞ്ഞുപോകും”
(ചാവരൂൾ, കുടുംബചട്ടം 13). ഇന്ന് നാം കാണുന്ന എല്ലാ
ഉയർച്ചയുടെയും പിന്നിൽ അനേകരുടെ കഠിനാധ്വാനമു
ണ്ട്. ഭാഗ്യം നോക്കിയിരിക്കാതെ കഠിനമായുള്ള അധ്വാന
മാണ് ഉയർച്ച നൽകുന്നത് എന്ന കാര്യം നാം മറക്കരുത്.

കോടീശ്വരനായിരുന്ന ജെയിംസ് ജോർജ്ജ് തന്റെ
മക്കൾക്ക് പറമ്പിലെ സ്ഥലം തിരിച്ച് നൽകി, അവർ വിള
വീറക്കി ഉണ്ടാകുന്ന പച്ചക്കറിയുടെ പണം നൽകുമായിരുന്ന
ന്നു. അവരുടെ കൊച്ചുകൊച്ചു ചെലവുകൾക്കുള്ള പണം
ഇത്തരത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻ അദ്ദേഹം അവരോട്
പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. കോടീശ്വരനായ പിതാവ് മക്കളെ പറ
മ്പിൽ ജോലിയ്ക്കയക്കുന്നത് ശരിയായില്ല എന്ന് സൂഹൃത്തു
ക്കൾ അദ്ദേഹത്തോട് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ
അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “കുട്ടിക്കാലത്ത് പറമ്പിൽ പണി ചെയ്തു

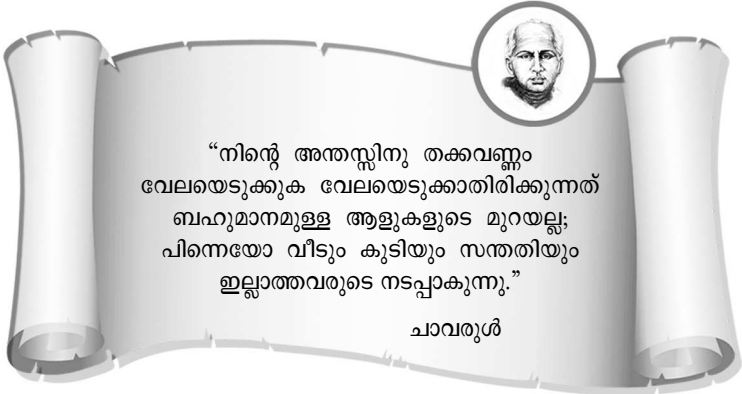
കൊണ്ടായിരുന്നു ഞാനെന്റെ ചെലവിനുള്ള പണം കണ്ടെത്തിയിരുന്നത്. ഞാൻ ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ ധനികരായിരുന്നവർ, ഇപ്പോൾ യാചകരായിത്തീർന്നു കഴിഞ്ഞു. അന്ന് ഞാൻ ഒരു യാചകനെപ്പോലെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ഞാൻ പണക്കാരനാണ്. എന്റെ കുട്ടികൾ യാചകരായിത്തീരുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ഞാനവരെ അധ്വാനിക്കാൻ പറമ്പിലേക്ക് അയ്ക്കുന്നു.” അധ്വാനത്തിലൂടെ മാത്രമേ ഭാഗ്യത്തിന്റെ കുളിർമ സ്വന്തമാക്കാവാനാകൂ.

ശശി താഴേക്കാട് വരച്ച ഒരു കാർട്ടൂൺ ചിത്രം ഏറെ കാലികപ്രസക്തമാണ്. വിദേശികൾ ഒരു മനുഷ്യനോട് ദേഷ്യപ്പെടുന്നത് കണ്ട്, കെട്ടിടംപണി നടക്കുന്നതിന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് രണ്ടുപേർ നടത്തുന്ന സംഭാഷണം: “കേരളം കാണിക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് മറ്റേതോ സ്ഥലത്ത് കൊണ്ടുവന്നെന്നും പറഞ്ഞ സായിപ്പും മദാമ്മേം ചൂടാകുന്നത്.”

ഇതു കേട്ട് രണ്ടാമൻ പറഞ്ഞു: “കുറ്റം പറയാൻ പറ്റില്ല; എവിടെ നോക്കിയാലും അന്യസംസ്ഥാന തൊഴിലാളികളെ അല്ലേ കാണാനുള്ളൂ!” ഇന്ന് സ്വന്തം പറമ്പിലെ പണിക്കുപോലും ഒറീസാക്കാരും തമിഴ്നാട്ടുകാരും വേണമെന്നായി. മലയാളി വിയർക്കാതെ പണമുണ്ടാക്കാൻ ഭാഗ്യത്തിന് പുറകേ ഓടുന്നു. “മടി സർവ്വ ദുർഗുണങ്ങളുടേയും മാതാവായാകുന്നു” (ചാവറുൾ, കുടുംബചട്ടം 12) എന്ന വിശുദ്ധചാവറപിതാവിന്റെ വാക്കുകൾക്ക് കാതും കരളും നല്കുന്നവരാകാം. ജോലിയിൽ താൽപര്യമുള്ളവരായി അധ്വാനിക്കാം.

ഒരു കാര്യം മറക്കരുത്... സ്വന്തം നാട്ടിൽ പണിയെടുക്കാൻ മടിയുള്ള മലയാളി മറുനാട്ടിലെത്തിയാൽ എന്തു പണിയും ചെയ്യും. “തൊഴിലിനോട് അശ്രദ്ധ ഭാവിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ, ദുരിതം പിടിച്ച ഈ രാജ്യത്ത് ഒരു ദുർഭിന്നം ഉദയം ചെയ്തു” എന്ന രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ വാക്കുകൾ ഇന്നും പ്രസക്തമല്ലേ?

നമ്മുടെ അധ്വാനം നാടിനും രാജ്യത്തിനും പ്രയോജനപ്രദമാകണം. ജീവിതസമയം ഭാഗ്യയാത്രയിലോ കൂതന്ത്രങ്ങൾ മെനയുന്നതിലോ അതോ കഠിനാധ്വാനത്തിലോ ഏതിലാണെന്റെ ലക്ഷ്യം? ചെറിയ ജോലികൾ ചെയ്ത് നമ്മുടെ കൂട്ടിർമ്മ നേടുന്നതോടൊപ്പം തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരെ ബഹുമാനിക്കുകയും വേണം. അധ്വാനങ്ങൾക്ക് ഒരു മറുവശം കണ്ടാൽ മനംമടുക്കാതെ, തളർന്നു തകരാതെ കൂട്ടിർമ്മയുടെ തീരത്തെത്താം.

“നിന്റെ അന്ത്യമിന്നു തക്കവണ്ണം
വേലയെടുക്കുക വേലയെടുക്കാതിരിക്കുന്നത്
ബഹുമാനമുള്ള ആളുകളുടെ മുറയല്ല;
പിന്നെയോ വീടും കുടിയും സന്തതിയും
ഇല്ലാത്തവരുടെ നടപ്പാകുന്നു.”

ചാവറുൾ

4

സഹനത്തിന്റെ മാധുര്യം

ഞെരുക്കങ്ങളിലും പീഡനങ്ങളിലും അത്യാഹിതങ്ങളിലും ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെപ്രതി സന്തുഷ്ടനാണ്... (2 കോറി 12:10).

“എന്റെ ജീവിതമാകെ തകിടം മറിഞ്ഞപ്പോ! ഒന്നിനുമീതേ മറ്റൊരു കഷ്ടപ്പാട്... മക്കൾക്ക് എന്നോട് സ്നേഹമില്ല... ഭാര്യ എന്നെ വെറുക്കുന്നു...” എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞ് ഒരു അപ്പച്ചൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ആ ചേട്ടന്റെ വേദനയുടെ കാരണമെന്താണ്? അന്വേഷണത്തിൽ ഒരു കാര്യം മനസ്സിലായി. ആ കുടുംബനാഥൻ ഭാര്യയെയും മക്കളെയും സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന്. ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിലേക്കുള്ള വിളി ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹനത്തിൽ പങ്കുപറ്റാനുള്ള വിളിയാണ്. സഹനത്തിലൂടെ നാം കൂടുതൽ ഉയർന്നു പറക്കാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

“ജീവിതവിജയം” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായ ഫ്രഞ്ച് ചിത്രകാരനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. അഗസ്തെ റെൻവാർ കുറെ നാളുകൾ വാതരോഗിയായതിനുശേഷം ചിത്രരചന ക്ലേശകരമായി എങ്കിലും, അദ്ദേഹം വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചിരിന്നു. ഒരു ദിവസം വേദനിച്ച് ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നത് കണ്ട് ഒരു ശിഷ്യൻ ചോദിച്ചു “എന്തിനാണ് അങ്ങ് ഇത്രമാത്രം സ്വയം പീഡിപ്പിക്കുന്നത്?” തന്റെ ചിത്രത്തിലേക്ക് നോക്കി നിറപുഞ്ചിരിതൂകികൊണ്ട് റെൻവാർ പറഞ്ഞു: “എന്റെ വേദന കടന്നുപോകും. എന്നാൽ ഇതിലെ സൗന്ദര്യം എന്നും നിലനിൽ നിന്നും.” റെൻവാറിന്റെ മരണത്തിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹനങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ആ സഹനം വിരിയിച്ചെടുത്ത സൗന്ദര്യം ഇന്നും അനേകായിരങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ചാവറയച്ചൻ പറഞ്ഞു: “എല്ലാ തൈരുകങ്ങളിലും രോഗങ്ങളിലും ദൈവതിരുമനസ്സിനു നിന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുക” (ചാവറുൾ, കുടുംബചട്ടം 20).

സഹനത്തിൽ നീറിപ്പുകഞ്ഞ ജോബ് പറഞ്ഞു: “അവിടന്ന് എന്നെ പരീക്ഷിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ഞാൻ സ്വർണംപോലെ പ്രകാശിക്കും” (ജോബ് 23:10). ഈ പരീക്ഷണം നാം നേരിടണമെന്ന് ഈശോ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്: “ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് തൈരുകമുണ്ടാകും. എങ്കിലും ധൈര്യമായിരിക്കുവിൻ ഞാൻ ലോകത്തെ കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു” (യോഹ 16:33). നമ്മുടെ ദൈവം സഹിച്ചു, വേദനിച്ചു, പൊട്ടിക്കരഞ്ഞ, കുരിശിൽ ബലിയർപ്പിച്ച ലോകരക്ഷകനാണ്. “ഒരു മണവാട്ടിയുടെ സമ്പത്ത് മണവാളന്റെ സമ്പത്താണ്. എന്റെ മണവാളൻ സഹിച്ചു

വനാണ്. അതുപോലെ എനിക്കും സഹിക്കണം” എന്ന് പറഞ്ഞ വിശുദ്ധ അൽഫോൻസാമ്മയും, “ഈശോയുടെ സഹനം അനുകരിക്കുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കൂ” എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച വിശുദ്ധ ഇഗ്നേഷ്യസും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് സഹനത്തിന്റെ മാധുര്യമാണ്.

ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ദിനപത്രത്തിൽ വന്ന വാർത്ത കോഴിക്കോട്ടുകാരിയായ റിയയുടെ ജീവിതം വരച്ചുകാട്ടുന്നതായിരുന്നു. രണ്ട് കൈകളുമില്ല! വലതുകാലിന് സ്വാധീനക്കുറവ്! പക്ഷേ, ജന്മം നൽകിയ വൈകല്യങ്ങളെ കീഴടക്കിക്കൊണ്ട് റിയ എന്ന ഏഴാം ക്ലാസ്സുകാരി ഇടതു കാലുകൊണ്ട് എഴുതുകയും, ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും, എന്തിന് അതിമനോഹരമായി ചിത്രം വരയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. റിയ തന്റെ സഹനലോകത്തെ കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു. ദേവാലയമുകളിൽ നിന്ന് തഴോട്ട് ചാടി ശക്തിയുള്ളവനാണ് എന്ന് തെളിയിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ (മത്താ 4:6) അപ്പം തിന്ന് തൃപ്തരായപ്പോൾ, രാജാവായാക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടിയപ്പോൾ (യോഹ 6:15), സകലനിന്ദനവും പീഡനവും മനസാ ഏറ്റെടുത്തപ്പോൾ (ലൂക്കാ 22:42), ഈശോ ലോകത്തെ കീഴടക്കുകയായിരുന്നു. ലോകജീവിതത്തിൽ നേരിടേണ്ടിവന്ന സഹനങ്ങളെ ധീരതയോടെ നേരിട്ട വ്യക്തിയാണ് വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവ്. സെമിനാരിയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ പിതാവിന്റെ മരണം, ദൈവവിളി ഉപേക്ഷിച്ച് തിരിച്ച് വരാൻ ബന്ധുക്കളുടെ നിർബന്ധം അതിജീവിച്ചത് വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവിൽ ജ്വലിച്ചിരുന്ന ഈ വചനത്താലാണ്: “ശിക്ഷകളും സഹനങ്ങളും ദൈവേഷ്ടം തിരിച്ചറിയാനുള്ള

അടയാളമാകുന്നു” (ചാവരൂൾ, കുടുംബചട്ടം 20).

വേദന, സഹനം ഇവയിൽ നിന്ന് ഓടിമാറുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരാണ് നമ്മിൽ പലരും. ഈശോയോടൊപ്പം ജീവിച്ച ശ്ലീഹന്മാർക്കുപോലും സഹനത്തോട് താല്പര്യം ഇല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പത്രോസ് ശ്ലീഹാ ഈശോയെ സഹനത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റിനിർത്താൻ ശ്രമിച്ചത് (മാർക്കോ 8:32). “വേദനയിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെല്ലാം ഓടിപ്പോകും, എന്നെ തനിച്ചാക്കി. എന്നാൽ ഞാൻ ഏകനല്ല. പിതാവ് എന്റെ കൂടെയുണ്ട്” (യോഹ 16:32) എന്ന് പറയുന്ന യേശു വേദനയുടെ നടുവിൽ ഒരു താങ്ങായി, തണലായി പിതാവിനെ കാണുന്നു. സഹോദരന്റെ സഹനവേദിയിൽ ഒരു കൈത്താങ്ങാകാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. കടംകൂടിവന്നതിന്റെ പേരിൽ, അഭിമാനം നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് ഭയന്ന്, ആരിലും ആശ്വാസം കാണാതെ കുടുംബത്തെ ഒന്നടങ്കം മരണത്തിലേക്ക് എറിയുന്നവരുണ്ട്. അവർ സഹനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തോറ്റ് പിൻമാറുകയാണ്. വേദനയെ, സഹനത്തെ ധീരതയോടെ നേരിടുവാൻ കഴിവുള്ളവരാകണം. ലോകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷനേടാൻ ആത്മഹത്യചെയ്യുന്നത് ഭീരുത്വമാണ്. നാം ഒരിക്കലും നമുക്ക് ജീവൻ നല്കിയവനെ ധിക്കരിക്കരുത്. സഹനത്തിൽ വിജയം കൊയ്യുന്നവരാകാം.

ഫ്രഞ്ചുചിത്രകാരനായ റെൻവാറും കോഴിക്കോട്ടു കാരിയായ റിയയും വിശുദ്ധരും സഹനത്തെ യേശു സ്വീകരിച്ചതുപോലെ മഹത്വമുള്ളതാക്കിത്തീർത്തവരാണ്. സഹനവേദിയിൽ “സഭയാകുന്ന തന്റെ ശരീരത്തെ പ്രതി ക്രിസ്തുവിന് സഹിക്കേണ്ടിവന്ന പീഡകളുടെ

കുറവ് എന്റെ ശരീരത്തിൽ ഞാൻ നികത്തുന്നു” (കോളോ 1:24) എന്ന പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ വാക്കുകൾ നമുക്ക് ശക്തിയായിരിക്കട്ടെ. ജീവിതത്തിന്റെ താളം തെറ്റുമ്പോൾ, പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ ഈശോയിലേക്ക് തിരിയാം. ലോകത്തായിരുന്ന് ലോകത്തിനുമേൽ വിജയം വരിച്ചു വരാകാം. എഴുത്തുകാരനായ എ.എൽ. ഗോൾഡൻ പറയുന്നു: “അന്യരുടെ പ്രയാസങ്ങളിൽ സഹാനുഭൂതിയും, സ്വന്തം പ്രയാസങ്ങളിൽ ധൈര്യവും സമ്പാദിക്കുക.”

“ദുഃഖങ്ങളുടെ സ്ഥലമായിരിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ ഓരോരോ ഞെരുക്കങ്ങളിലും സങ്കടങ്ങളിലും ഏറ്റം മധുരിക്കപ്പെട്ട ആശ്വാസവും സമാധാനവും ഉപവിയും ക്രമവുമുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതാകുന്നു...”

ചാവറുൾ

5

യാത്രയിലെ തീർത്ഥം

ഉപരിപഠനത്തിന് ബാംഗ്ലൂർക്ക് യാത്രയാകുന്നതിന് മുമ്പ് വീട്ടിലെത്തിയ എന്നെ കിടപ്പിലായ വലുമ്മച്ചിയുടെ കട്ടിലിനരികിൽ എത്തിച്ച ശേഷം അമ്മ ആവശ്യപ്പെട്ടു: “മോൻ പഠിക്കാൻ പോവുകയാണ്, അനുഗ്രഹിക്കണം.” വലുമ്മച്ചി എന്റെ തലയിൽ കൈവെച്ചു പറഞ്ഞു: “നന്നായി വരും, ഈശോ കൂടെ വേണം.” ഈ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ ശക്തി യാത്രയിൽ ഉടനീളം പ്രകടമായിരുന്നു.

യാത്രയും മടക്കയാത്രയും ജീവിതത്തിന്റെ രണ്ട് മുഖങ്ങളാണ്. യാത്ര ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിതന്നെയാണ് മടങ്ങിവരുന്നതെങ്കിലും രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും ചിന്തയിലും ഭാവനയിലും വ്യത്യാസം അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആത്മാവ് നിറഞ്ഞവനായി ജോർദ്ദാനിൽ നിന്ന് വന്ന ഈശോ ആത്മാവിന്റെ ശക്തി ഒട്ടും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ഗലീലിയിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി. ജീവിതത്തിൽ നാം നടത്തുന്ന

യാത്രയും മടക്കയാത്രയും ആത്മാവിൽ നിറഞ്ഞതായിരിക്കണം.

യാത്രയിലൂടെ ആത്മാവിന്റെ തീർത്ഥം സ്വന്തമാക്കിയവർ, അഭിഷേകം ലഭിച്ചവർ നിരവധിയാണ്. സമൂഹജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ അസ്വസ്ഥതകളും ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടി വന്ന ഒരു സാധാരണക്കാരനെ അസാധാരണദൗത്യങ്ങൾ ഏൽപ്പിച്ച യാത്രയിലെ ദൈവപദ്ധതി ഇതൾവിടർത്തുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് 'ദാനവും രഹസ്യവും'. വിശുദ്ധ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പയുടെ ആത്മകഥയാണിത്. 1996 ജൂലൈക്കും സെപ് തംബറിനുമിടയ്ക്ക് മാർപാപ്പ സ്വന്തം ഭാഷയിൽ രചിച്ച കൃതി. 119 പേജുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിലൂടെ 10 അധ്യായങ്ങളിൽ മാർപാപ്പ സ്വന്തം കഥ പറയുന്നു. അവസാന മൂന്ന് അധ്യായങ്ങൾ പൗരോഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായമാണ്. ജീവിതയാത്രയിലെ നൊമ്പരത്തിലും ആത്മാവിന്റെ അഭിഷേകം നൽകപ്പെട്ടതായി ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണാം. പരിശുദ്ധ പിതാവ് പറയുന്നു: "രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട അക്കാലത്ത് എന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്നവരിൽ അവസാനത്തെ കണ്ണിയായിരുന്ന; എന്റെ പിതാവ് എനിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു. വസ്തുനിഷ്ഠമായി പറഞ്ഞാൽ എന്റെ മനുഷ്യത്വം കിളിർത്തു വളർന്നുവന്ന മണ്ണിൽ നിന്ന് എന്നെ വേരോടെ പിഴുതെടുക്കുന്ന അനുഭവമായിരുന്നു അത്... എങ്കിലും മനസിലെ ഒരു പുതിയ പ്രഭ എന്നെ നയിച്ചു." ആ പുതിയ പ്രഭയിൽ യാത്ര ചെയ്ത് അദ്ദേഹം സഭയുടെ തലവനായി, പുണ്യപ്പെട്ട വ്യക്തിയായി, യാത്ര ധന്യമാക്കി.

1948 സെപ്റ്റംബർ പത്തിന് കൽക്കട്ടായിലെ ലൊറേറ്റോ മഠത്തിൽനിന്ന് ഡാർജിലിംഗിലേക്ക് മദർ തെരേസ വാർഷിക ധ്യാനത്തിനായി യാത്ര പോവുകയായിരുന്നു. യാത്രയ്ക്കിടെ ഒരു രണ്ടാം അഭിഷേകം മദറിനുണ്ടായി. വിശുദ്ധ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 25-ാം അധ്യായം വായിക്കുമ്പോൾ ചേരിയിലെ പാവങ്ങളെ കാണുന്നു. അത് മദറിന്റെ യാത്രയിലെ 'പ്രചോദന' ദിനമായി മാറി. മദർ പാവങ്ങളുടെ അമ്മയായി, വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവളായി, വിശുദ്ധയായി, ആത്മാവിന്റെ തീർത്ഥത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു.

ലാറ്റിൻ അമേരിക്കയിലെ ഓസ്കാർ റോമേറോ മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് വേറൊരാൾ. പാവങ്ങളുടെ പക്ഷംചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച അദ്ദേഹത്തെ പോലീസുകാർ അൾത്താരയിൽ വെടിവെച്ച് വീഴ്ത്തി. കൊല്ലപ്പെടുന്നതിന് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "My voice will disappear, but my word will never disappear" ശത്രുക്കളാൽ ശബ്ദം നിലച്ചെങ്കിലും ഒരിക്കലും നിലയ്ക്കാത്ത വാക്കുകൾ നൽകിയിട്ടാണ് അദ്ദേഹം യാത്രയായത്.

ലോകസുഖത്തിൽ മുഴുകിക്കഴിഞ്ഞ അസീസിയയിലെ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് യാത്രക്കിടെ കണ്ട കുഷ്ഠരോഗിയെ ആലിംഗനം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായപ്പോൾ അഭിഷേകത്തിന്റെ മാസ് മരപ്രവാഹം അവിടെ സംഭവിച്ചു. ഇന്ന് രണ്ടാം ക്രിസ്തുവാണ് വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസീസി. ഡമാസ്കസിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിക്കാൻ യാത്രതിരിച്ച സാവൂളിന് വഴിമധ്യെ ആത്മാവിന്റെ അഭിഷേകം ലഭിച്ചു. "ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു; എന്നാൽ

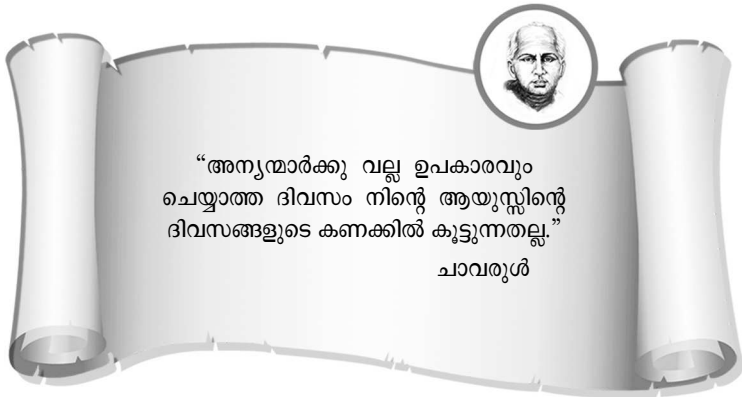
ഞാനല്ല ക്രിസ്തു എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു” എന്ന പറയാൻ കരുത്തുള്ള പൗലോസായി സാവുൾ മാറി.

ദിവസവും നാം നടത്തുന്ന യാത്രകൾ അഭിഷേകത്തിന്റെ അനുഭവം നൽകാറുണ്ടോ? ഏതെങ്കിലും വീട്ടിൽ കടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ അവിടെയുള്ളവർക്ക് ആനന്ദം നൽകുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ? ആത്മാവ് കൂടെയില്ലാത്ത യാത്രകളും ആത്മാവിനാൽ നിറയപ്പെടാത്ത യാത്രകളും നമ്മെ തിന്മയിലെത്തിക്കും. അന്തിക്കും അസ്തമയത്തും ആത്മാവില്ലാതെയുള്ള യാത്ര പലരെയും ആഭിചാരസംഘങ്ങളിലും അനാശാസ്യമേഖലകളിലും മദ്യശാലകളിലും എത്തിക്കുന്നു. അതുമൂലം മാനഹാനിയും പണനഷ്ടവും ചിലപ്പോൾ ജീവനും കൈവിട്ട്പോകുന്നു. “സ്വന്തം കാര്യങ്ങളെ നല്ലതിൻവണ്ണം ക്രമീകരിക്കുമെങ്കിൽ കാര്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുവാൻ നേരമുണ്ടാകുകയില്ല”(ചാവറുൾ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 7).

മാമ്മോദീസായിലൂടെ ക്രിസ്ത്യാനിയായി യാത്ര തിരിച്ച ഓരോ ക്രൈസ്തവനും ദൈവചരായയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഓരോ മനുഷ്യനും യാത്രക്കിടയിലെ തീർത്ഥം മറക്കാതെ കൈയിൽ കരുതണം. തീർത്ഥം നഷ്ടമാകുമ്പോൾ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തെടുത്തിട്ട മീനിനെപ്പോലെ ജീവനായി പിടയും. നാം കച്ചവടത്തിൽ വെട്ടിപ്പ് നടത്തിയപ്പോൾ, വ്യവസായരംഗത്ത് അട്ടിമറി നടത്തിയപ്പോൾ, തൊഴിലാളിയോട് അനീതി കാട്ടിയപ്പോൾ, അയൽക്കാരന്റെ അവശതയെ മുതലെടുത്തപ്പോൾ, പണം കൊടുത്ത് അന്യായപലിശ വാങ്ങിയപ്പോൾ നാം

ജീവിതയാത്രയിൽ തീർത്ഥം നഷ്ടപ്പെട്ടവരായി മാറുകയായിരുന്നു. “പരസ്നേഹത്തെ കുറിച്ചല്ലാതെ പണം വായ്പകൊടുക്കുകയും വേണ്ട. സമ്പത്തുള്ള കുടുംബമെന്നത് കടമില്ലാത്ത കുടുംബമെന്നതാകുന്നു” (ചാവറുൾ, കുടുംബചട്ടം 4).

ഈ ലോകയാത്രയിൽ “മനുഷ്യന് ഇഷ്ടമുള്ളത് തിരഞ്ഞെടുക്കാം. ജീവനും മരണവും അവന്റെ മുമ്പിലുണ്ട്” (പ്രഭാ 15:14-17). നമ്മുടെ യാത്രയിൽ സ്വർഗവും നരകവും പണിയുന്നത് നാം തന്നെ. രണ്ട് കള്ളന്മാരിൽ ഒരാൾ കുരിശിൽ സ്വർഗം തീർത്തു. മറ്റേയാൾ കുരിശിൽ നരകം തീർത്തു. ജീവിതയാത്ര അഭിഷേകത്തിന്റേതാക്കാം. ജീവിച്ച വർഷമല്ല, വർഷിച്ച അഭിഷേകമാണ് വലുത്.

6

കസേര കണ്ടോ?

ഭക്തമുറയും പ്രാർത്ഥനയും മൂടങ്ങാത്ത ഒരു ഭവനം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അവിടുത്തെ അമ്മച്ചി പറഞ്ഞു: “അച്ചോ, ഇറുയിടെയായി അപ്പച്ചൻ (ഭർത്താവ്) ഉച്ചത്തിൽ വർത്തമാനം പറയുന്നു. ഇത്രയുംനാൾ അധികം സംസാരിക്കാത്ത അങ്ങരുടെ ഒച്ചകേട്ട് നാട്ടുകാർ ഓടിവരും.” ഇതേക്കുറിച്ച് കുടുംബനാഥനോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ മറുപടി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: “അച്ചോ, ഇത്രയും നാൾ മിണ്ടാതിരുന്നു. ഇനിയും മിണ്ടാതിരുന്നാൽ കസേര തന്നെ ഇല്ലാതാകും.”

നമ്മുടെ ചിന്തകളിൽ കസേര കണ്ടെത്താനുള്ള യാത്ര നല്ലതായിരിക്കും. കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മനസ്സിലാക്കാത്ത ശിഷ്യന്മാർ കണ്ട കസേര, ‘ആരാണു വലിയവൻ’ എന്ന തർക്കത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട് (ലൂക്ക

22:24-30). യേശുവിനെ രാജാവാക്കി കസേരയിൽ ഇരുത്താൻ ശ്രമിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഈശോ പിൻമാറുന്നുണ്ട് (യോഹ 6:15).

ഓരോ മനുഷ്യനും ഓരോ മാസ്റ്റർപീസാണ്. ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ തട്ടകമുണ്ട്. അവിടെ അവൻ ഇരിക്കാൻ പാകത്തിന് കസേരയുമുണ്ട്. ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ അർഹത തെളിയിച്ച് കസേരയിൽ കയറി ഇരിക്കുകതന്നെ വേണം. യേശുവിനോട് കാണിച്ചതുപോലെ ആരും നമ്മെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയി ഇരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് നാം സ്വയാവബോധം കൈവരിച്ച് ലക്ഷ്യ ചാർട്ട് നിർമ്മിച്ച്, സമയബന്ധിതമായ കർമ്മപരിപാടി തയ്യാറാക്കി തികഞ്ഞ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ മുന്നേറുക.

മക്കൾക്ക് നല്ല പ്രായത്തിൽ കസേര കൊടുത്താൽ മാതാപിതാക്കൾ പുറംതള്ളപ്പെടും. വിശുദ്ധ ചാവറ പിതാവിന്റെ വാക്ക് ശ്രദ്ധിക്കാം: “മക്കൾക്കു പ്രായപൂർത്തിയും ബുദ്ധിയും പ്രാപ്തിയും ഉണ്ടായാലും അവരുടെ മുമ്പിൽ മതിപ്പും ബലക്ഷയവും കാണിക്കേണ്ടാ. പാടുള്ളിടത്തോളവും വീട്ടധികാരം അവരെ ഏല്പിക്കേണ്ട; ഈ സംഗതിയിൽ കാരണവന്മാർക്കു എത്രയോ സങ്കടം ഭവിക്കുന്നു” (ചാവരൂർ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 15). പലരും ഒരു കസേരതന്നെ സ്വന്തമാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ പ്രശ്നമാകും. കസേര തേടിയുള്ള മുന്നേറ്റത്തിൽ ധാരാളം എതിർപ്പുകളും ക്ലേശങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അവയെ പ്രസാദാത്മക മനസ്സോടെ ക്രിയാത്മകമായി നേരിടുക. അർഹതപ്പെട്ടവന് കസേര നൽകാനുള്ള മനസ്സിന്റെ വലിപ്പം നമുക്ക് വേണം.

“ഇരിപ്പിലും നടപ്പിലും കിടപ്പിലും കളിയിലും
വിരക്തി അഥവാ അടക്കമെന്ന പുണ്യം
മഹാസൂക്ഷ്മത്തോടുകൂടെ അനുസരിക്ക.
അടക്കമില്ലായ്മ ദൈവതിരുമുഖിലും
ഇഹലോകത്തിലും വലിയ
അപമാനമുള്ളതാകുന്നു.”

ചാവറുൾ

7

നിഴലിന്റെ തടവറയിൽ

“ജന്മം നൽകിയ ഞങ്ങൾതന്നെ എല്ലാം അവസാനിപ്പിക്കുമായിരുന്നു.” കാശ്മീരിൽ വെടിയേറ്റ് മരിച്ച, നല്ലതൊന്നും ബാക്കിവയ്ക്കാത്ത തീവ്രവാദി മകനെക്കുറിച്ച് അലക്സാണ്ടർ ജോസഫ് പറഞ്ഞതാണിത്. ദൈവ-പരസ്നേഹത്തിന്റെ തലങ്ങളിലേക്ക് മക്കളുടെ ഹൃദയം വളരാതിരിക്കുമ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾ വേദനിക്കുന്നു. ഭീകരതയുടെ കരവും ഹൃദയവും മനുഷ്യജീവനെ വേട്ടയാടുന്ന കാലം. അവിടെ ബന്ധങ്ങളോ സ്നേഹിതരോ പ്രശ്നമല്ല. ഇവിടെയിപ്പോൾ സ്നേഹത്തിനും സൗഹാർദ്ദത്തിനും സമത്വത്തിനും വിലയില്ലാതായിരിക്കുന്നു: മനുഷ്യവ്യക്തിത്വം ആദരിക്കപ്പെടാതെ ചിന്നിച്ചിതറപ്പെടുന്നു.

ദൈവസ്നേഹത്തിനു മുമ്പിലുള്ള കീഴടങ്ങലാണ് ക്രിസ്തീയ സ്വാതന്ത്ര്യം. ഇത് ജീവിതമേഖലകളിൽ പ്രതി

ഫലിക്കണം. ആത്മീയതയിലൂന്നിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനേ മനുഷ്യനെ പൂർണ്ണനാക്കാൻ കഴിയൂ. മകൻ മതം മാറിയതിലല്ല, രാജ്യദ്രോഹിയായി തീർന്നതിലാണ് പിതാവിന് ദുഃഖം. കാലമാകുന്ന നദിയുടെ ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ട് സ്നേഹത്തിന്റെ ചിറകുകൾ കുതിർന്നിളകിയോ? പറക്കാൻ കഴിയാത്ത സ്വാർത്ഥതയുടെ ഉണക്ക ചില്ലുകളിൽ കൂടുകൂട്ടാൻ മതം നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുവോ? നല്ല വാർത്തയാകേണ്ട മക്കളിന് ഭീകരതയുടെ ആർത്തനാദം മുഴക്കി തിരികെ വരുന്നുവോ? ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപൂലരിയിൽ 'ബലിയാഗഡ്' റോഡിലെ ഹൈദരിഭവനിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് മഹാത്മാഗാന്ധിജി തന്റെ പ്രഭാത പ്രാർത്ഥനയിൽ ഗീതയിലെ ഒരു ഭാഗം തുറന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടിയ വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: "ഒരു ഭാഗത്ത് കൗരവരും മറുഭാഗത്ത് പാണ്ഡവരും നിരന്നപ്പോൾ പിതാവിനോളം സ്നേഹിക്കുന്ന അങ്ങ് എവിടെയാണ്?" അൽപനേരം ആ വാക്കുകളിൽ കണ്ണോടിച്ചിട്ട് ഗീതാപാരായണം മതിയാക്കി അദ്ദേഹം ഏറെനേരം മൗനമായി ചിന്തിച്ചു: "ഞാൻ ഇരുട്ടിൽ തപ്പുകയാണ്; ഞാൻ ഈ രാജ്യത്തെ വഴി തെളിച്ചുവോ?" ഇന്ന് വഴിതെളിക്കേണ്ടവരായ നാം അപരന്റെ വഴിയിൽ തിന്മ വിതയ്ക്കുമ്പോൾ അവിടെ വിളക്കുകൾ പൊട്ടിത്തരികുന്നു!

“മനുഷ്യൻ എന്നത് എന്തൊരു സൃഷ്ടിവിശേഷമാണ്? ബുദ്ധിയിൽ എത്ര ഉത്കൃഷ്ടൻ! മനുശക്തിയിൽ എത്ര എതിരറ്റവൻ! രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും എത്ര ആദരണീയൻ! ലോകത്തിന്റെ സൗന്ദര്യമാണവൻ!” എന്ന് പറഞ്ഞ പ്രസിദ്ധ നാടകകൃത്ത് ഷേക്സ്പിയർ മനുഷ്യ

സൗന്ദര്യവും ബുദ്ധിയും അപരന്റെ നാശത്തിനല്ല, ക്ഷേമത്തിനുള്ളതാകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറയുന്നു: “വഴിപിഴച്ചതും വക്രതയുള്ളതുമായ തലമുറയുടെയിടയിൽ കുറ്റമറ്റ ദൈവമക്കളാകട്ടെ, വെളിച്ചമായി പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ” (ഫിലി 2:15); ചിന്നി ചിതറി തെറിക്കേണ്ടവനാണോ മനുഷ്യൻ?

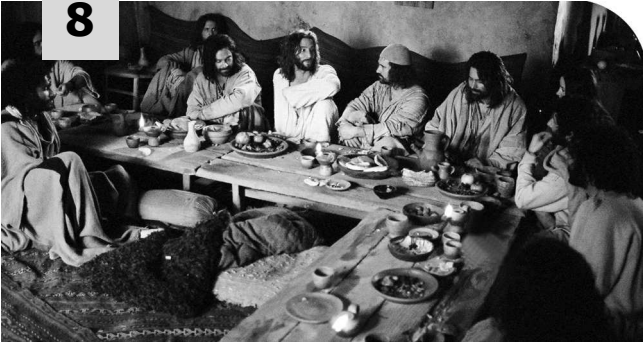
നാം ഓരോരുത്തരും ഒരു പരിധിവരെ അയൽക്കാരന്റെ കാവൽക്കാർ ആകേണ്ടവരാണ്. തന്റെ വളപ്പിനപ്പുറം ഒന്നും കാണാൻ സാധിക്കാതെ മതിലുകൾ പൊക്കി സ്വാർത്ഥതയുടെ, പണമോഹത്തിന്റെ അന്ധകാരത്തിൽ നാം കഴിയുമ്പോൾ സ്നേഹം അസ്തമിക്കും. ഉണ്ണലും ഉറങ്ങലും നടക്കലും സുഖിക്കലും മാത്രമല്ല ജീവിതം; അത് പക്ഷികൾക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും എല്ലാം ഉള്ളതാണ്. അവയിൽനിന്ന് മനുഷ്യനെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നത് അവനിലെ നന്മയുള്ള ഹൃദയമാണ്. അപരന്റെ അവസ്ഥകൾ അടുത്തറിഞ്ഞ് നൊമ്പരം കൊള്ളുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥ മനുഷ്യൻ. സ്വാർത്ഥം വെടിഞ്ഞ് അപരനെ ഒരുപടികൂടി ഉയർത്തുകയായിരിക്കും അവന്റെ ലക്ഷ്യം. എല്ലാവരും ഉറങ്ങുമ്പോഴും ഉണർന്നിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾപ്പോലെ നല്ല മനസുള്ളവർ എന്നും ജാഗ്രതയോടെ ജീവിക്കും. “ഒരു മനുഷ്യൻ ദിവസത്തോറും ഒരുത്തനെങ്കിലും ഉപകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നു. ഒരു ദിവസം അവൻ അത്താഴത്തിനിരുന്നപ്പോൾ അന്നു ഒരുത്തർക്കും ഉപകാരം ചെയ്തില്ലെന്ന് ഓർത്തു എഴുന്നേറ്റ് ആയത് കഴിച്ചതിൽപ്പിന്നെ മാത്രമേ അത്താഴം കഴിച്ചൊള്ളൂ” (ചാവറുൾ, കുടുംബചട്ടം 14). നമുക്കിനി നിഴലിന്റെ തടവറയിൽനിന്ന് ഉണർവിന്റെ തലത്തിലേക്ക് കടക്കാം.

സ്നേഹത്തിന്റെ പങ്കുവയ്ക്കലിലൂടെ മാത്രമേ ദൈവ രാജ്യനിർമ്മാണം സാധിക്കൂ. ശത്രുതയെ വെറുക്കുകയും ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുകയും വേണം. കുടുംബത്തിൽ പരസ്പരം സംസാരിക്കാതെ നാളുകൾ തളളിനീക്കുമ്പോൾ ടെലിവിഷൻ മാത്രമേ സംസാരിക്കൂ. ആ വീട്ടിലെ യുവത്വത്തിലെത്തിയ മക്കൾ രാത്രിയോ പകലോ എന്ന് നോക്കാതെ പുറത്ത് അലയുന്നവരാകും. പ്രഭാഷകൻ പറയുന്നു: “നഗരവീഥികളിൽ അങ്ങുമിങ്ങും നോക്കിനടക്കരുത്, ആളൊഴിഞ്ഞ കോണുകളിൽ അലയരുത് നീ നാശത്തിലേക്ക് തെന്നി വീഴും” (പ്രഭാ 9:7). ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ട് കൊലക്കയറിലേക്ക് നീങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് ജഡ്ജി ചോദിച്ചു: “അവസാനമായി എന്തെങ്കിലും ആഗ്രഹമുണ്ടോ?” “എന്റെ അമ്മയെ കാണണം” എന്നായിരുന്നു മറുപടി. അടുത്തെത്തിയ അമ്മയുടെ വലതുകൈയിൽ ശക്തിയായി കടിച്ചിട്ട് അവൻ പറഞ്ഞു: “ഈ കൈകൊണ്ട് എന്നെ ശിക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനിന്ന് ഈ ഗതിയിലാവില്ലായിരുന്നു.” മക്കളെ തടവറയിൽ തളയ്ക്കുന്നവരാകാതെ ചെറുപ്പത്തിലേ മക്കൾക്ക് നല്ല ജീവിതരീതി കാട്ടിക്കൊടുക്കാം. അവരോടൊപ്പം സഞ്ചരിച്ച് അവരുടെ നിഴലായി തടവറ തകർക്കാം.

“ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ലോകനടപ്പെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നൂണയും സൂത്രങ്ങളും തട്ടിപ്പും ചതിവും അവരെ അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ട. വല്ല തെറ്റും അവരിൽ കണ്ടാൽ ഉടനെ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുക. ശാസിക്കുക; പരമാർത്ഥവും നീതിയും സ്നേഹിപ്പാൻ അവരെ പഠിപ്പിക്ക.”
ചാവറുൾ

8

മേശയ്ക്കു മുമ്പിൽ ഒരുമിച്ചു കൂടുമ്പോൾ

ഓരോ വിവാഹവും ഓരോ കുട്ടിച്ചേർക്കലാണ്. ഇരു നൂറുപന്ത്രണ്ടുകൾ കാച്ചിപ്പഴുപ്പിച്ച് ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുന്നതു പോലെ പുരുഷനും സ്ത്രീയും ഒന്നായി മാറുന്ന സമൂഹഘടകമാണ് കുടുംബം. ഭർത്താവും ഭാര്യയും ഒന്നാവുന്ന കുടുംബ സംവിധാനത്തിലെ മറ്റു കഥാപാത്രങ്ങൾ മക്കളാണ്.

യുവസുഹൃത്തായി അറിയപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധ ഡോൺ ബോസ്കോയുടെ കുടുംബം കഷ്ടതകളിലും തളരാതെ കോർത്തിണക്കപ്പെട്ട ഭവനമാണ്. കർഷക കുടുംബത്തിൽ പിറന്ന മമ്മാ മാർഗരിറ്റിന് മുതൽക്കൂട്ടായിരുന്നത് ഗാർഹിക ശിക്ഷണം മാത്രം. വായിക്കാനോ എഴുതാനോ അറിയില്ലാതിരുന്ന നാടൻ ഗ്രാമീണ യുവതി. പക്ഷേ, കുടുംബത്തിൽ നിന്നും ആർജ്ജിച്ച ഒന്നിക്കലിന്റെ ഉണൊമ്പനവും വിവേകവും ഭാവിജീവിതത്തെ സമചിത്തതയോടെ

നേരിടാൻ അവളെ പ്രാപ്തയാക്കി. ഒരിക്കലും വേർപെടുത്താനാകാത്ത ദൈവ-പരസ്നേഹത്താൽ ആ അമ്മയെ യോജിപ്പിച്ചു നിർത്തിയത് മൂന്നുതരം 'ഡി' മേശകൾ ആയിരുന്നു. ഡിവൈൻ ടേബിൾ (ദൈവികമായ മേശ), ഡൈനിംഗ് ടേബിൾ (വിരുന്നു മേശ), ഡയലോഗ് ടേബിൾ (സംഭാഷണ മേശ).

ഡിവൈൻ ടേബിൾ (ദൈവികമായ മേശ)

വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ താളുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ പഴയനിയമത്തിലെ കുടുംബസങ്കല്പവും പുതിയനിയമത്തിലെ കുടുംബസങ്കല്പവും വ്യത്യസ്തമാണെന്നു മനസ്സിലാകും. പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവവും ഭർത്താവും ഭാര്യയും ചേർന്നാൽ അവിടെ ഒരു സന്തുഷ്ടകുടുംബം സംജാതമാകുന്നു. ആദവും ഹവ്വയും ദൈവവും ഒന്നു ചേർന്നപ്പോൾ പറുദീസായിലെ ജീവിതം സന്തുഷ്ടമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ ആദത്തിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും ജീവിതം നാശകരമായിത്തീർന്നു. മരണവും ദുഃഖവും നിറഞ്ഞതായി അവരുടെ ജീവിതം നാശകരമായിത്തീർന്നു.

ആദിമാതാപിതാക്കൾക്ക് ശേഷം നോഹയുടെ കാലഘട്ടം വരുന്നു. പെട്ടകം ഉണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടി ദൈവം നോഹയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു (ഉത്പ 6:13-22). നീതിമാനായ നോഹയും കുടുംബവും ഒന്നുചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കും എന്ന വിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. തോബിയാസിലൂടെ സാറ രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നറിഞ്ഞ ദൈവം ദൈവികസാന്നിധ്യത്താൽ തോബിയാസിനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു:

“നീ പേടിക്കേണ്ട, അനാദിമുതലേ അവൾ നിനക്കായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവളാണ്. നീ അവളെ രക്ഷിക്കും” (തോബിത് 6:17). വിവാഹജീവിതത്തിലൂടെ ഒന്നാകുന്ന ഭർത്താവും ഭാര്യയും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ദൈവദർശനം സാധ്യമാക്കി ജീവിക്കുമ്പോൾ കുടുംബജീവിതം വിജയിക്കും.

നോഹയ്ക്കുശേഷം ദൈവം അബ്രാഹാമിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അബ്രാഹാമിന് സുന്ദരിയായ ഭാര്യയും അനേകം ആടുമാടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സന്തുഷ്ടതയുടെ അടയാളമായി ആ കുടുംബത്തിൽ മക്കളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദൈവം അബ്രാഹാമിനെ വിളിച്ചപ്പോൾ ഭാര്യയും ഭർത്താവും ദൈവവും ചേർന്ന ത്രികോണ ഒന്നുചേരൽ അവിടെ ഉണ്ടാകുന്നു (ഉത്പ 18:1-15). കടൽത്തീരത്തെ മണൽത്തരികൾപോലെയും ആകാശത്തെ നക്ഷത്രങ്ങൾപോലെയും മക്കളെ നൽകുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ദിവസവും കുടുംബത്തിലെ എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥനയാകുന്ന മേശയ്ക്കു ചുറ്റും ഒന്നിച്ചു കൂടുമ്പോൾ ആ കുടുംബത്തെ ദൈവം രക്ഷിക്കും. ആ ഭവനത്തിലെ ദൈവികദാനമായ മക്കൾ സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനുംവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാകും. കുടുംബ പ്രാർത്ഥനയുടെ മേശ ദൈവിളിയുടെ മേച്ചിൽപ്പുറമാണ്. പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ദൈവാനുഭവം സ്വന്തമാക്കിയ വിശുദ്ധ ചാവറ പിതാവ് അവസാന ഉപദേശത്തിൽ കൂടിച്ചേർത്തു: “വൈകീട്ടു കുരിശുമണിയടിക്കുമ്പോൾ മക്കളെല്ലാവരും വീട്ടിലുണ്ടായിരിക്കാനും നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞാടൂലൻ അവർ സ്തുതിചൊല്ലി അപ്പന്റെയും അമ്മയുടെയും കൈ മുത്തുവാനും

അവരെ ശീലിപ്പിക്കണം” (ചാവരൂൾ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 2).

ഡെനിംഗ് ടേബിൾ (വിരുന്ന് മേശ)

പുതിയനിയമത്തിലെ വിവാഹത്തെ യേശു ഒരു കുദാശയാക്കി മാറ്റി. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് വിവാഹം ഒരു കുദാശയാണ്. മാമ്മോദീസാപോലെ, തിരുപ്പട്ടംപോലെ തുല്യപ്രാധാന്യമുള്ള കുദാശ. ദൈവത്തിന്റെ വരദാനം ലഭിക്കാനുള്ള മാർഗമാണ് കുദാശ. ഏറ്റവും പരമ പ്രധാനമായ കുദാശയാണ് വിശുദ്ധ കുർബാന. അവിടെ യേശു തന്റെ ശരീരവും രക്തവും പകർന്നു നൽകുന്നതിലൂടെ സ്നേഹഐക്യം ഉടലെടുക്കുന്നു.

വിവാഹം അപ്പം മുറിച്ച് നൽകുന്ന കുദാശയാണ്. ഒരുമിച്ചിരുന്ന് ഭക്ഷണം പങ്കുവെച്ച് കഴിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഫലവും (മക്കളും) ദൈവികത നിറഞ്ഞ കുദാശകളായി മാറും. ആധുനികതയുടെ തിരക്കിലും ഒരു നേരമെങ്കിലും കുടുംബത്തിലെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചിരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ആർദ്രതയും വിളക്കിച്ചേർക്കലും പ്രകടമാണ്. ഇഷ്ടക്കുറവ് മാറി ഉള്ളുതുറന്ന് സംസാരിച്ച് കണ്ടറിഞ്ഞ് പങ്കുവെക്കുവാൻ ഭക്ഷണമേശയിൽ കൂടണം. അവിടെ ഒരുമിച്ചാൽ ആ കുദാശ മക്കളെ ലോകത്തിന് അപ്പമാക്കി മാറ്റും. അപരന്റെ ജീവൻ കൊട്ടി അടയ്ക്കുന്നവരല്ല; ഭക്ഷണം നൽകുന്നവരാകാൻ മേശയിലെ ഒത്തുചേരൽ സഹായിക്കും. ദിനചര്യക്രമത്തിൽ ചാവറയച്ചൻ കൃത്യസമയത്ത് ഉറങ്ങുവാനും ഉണരുവാനും പറയുന്നു. അതുപോലെ ഭക്ഷണകാര്യത്തിലും സമയം പാലിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. “രാവിലെ എട്ടുമണിക്ക്

കഞ്ഞികുടിക്കുക; പന്ത്രണ്ടു മണിക്ക് ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിക്കുക; വൈകീട്ട് എട്ടുമണിക്ക് അത്താഴം കഴിക്കുക അതിനുശേഷം ഉറങ്ങുന്നതിന് മുമ്പുള്ള പ്രാർത്ഥനയും നടത്തി ഉറങ്ങുക” (ചാവരൂർ, കുടുംബചട്ടം 24). ഈ നല്ല രീതികൾ ഇന്ന് നമ്മുടെ ഭവനത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ?

ഡയലോഗ് ടേബിൾ (സംഭാഷണ മേശ)

പഴയനിയമത്തിൽ യാക്കോബ് റാഹേലിനെയും ലെയായെയും ആടുമേയിച്ചിരുന്ന വയലിലേക്ക് വിളിപ്പിച്ചു. അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു: “മുമ്പത്തെപ്പോലെയല്ല നിങ്ങളുടെ പിതാവിന് എന്നോടുള്ള മനോഭാവം. എന്നാൽ എന്റെ കഴിവു മുഴുവൻ ഉപയോഗിച്ച് നിങ്ങളുടെ പിതാവിനുവേണ്ടി ഞാൻ പണിയെടുത്തു: എന്നീട്ടും നിങ്ങളുടെ പിതാവ് എന്നെ ചതിക്കുകയും പത്തു തവണ കുലിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, എന്നെ ദ്രോഹിക്കാൻ ദൈവം അവനെ അനുവദിച്ചില്ല.”

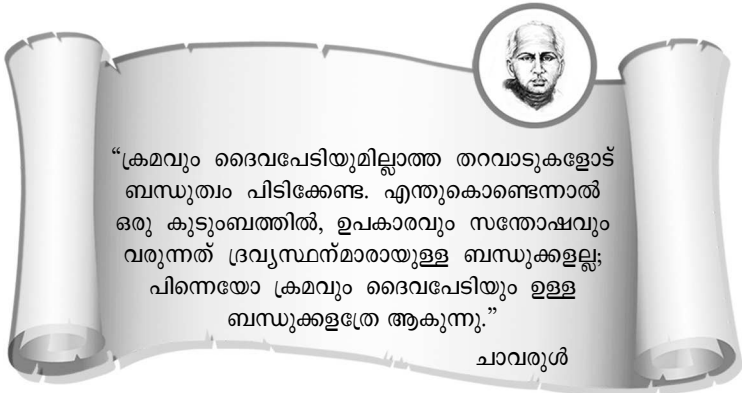
തുടർന്ന് യാക്കോബ് ഭാര്യമാരോട് തന്റെ പദ്ധതി വിശദീകരിക്കുന്നു (ഉത്പ 31:4-18). ദൈവനിയോഗമനുസരിച്ച് അവിടം വിട്ടുപോകുവാനും സ്വന്തം ചാർച്ചക്കാരോട് ചേരാനും ഉദ്യമിക്കുന്ന ഭർത്താവിനെ ഭാര്യമാർ നിറമനസോടെ അംഗീകരിക്കുന്നു; അനുസരിക്കുന്നു.

ഭാര്യ-ഭർത്തുബന്ധത്തിന്റെ സുതാര്യതയാണ് ഇവിടെ കാണാൻ കഴിയുന്നത്. ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഈ ഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത് യാക്കോബിന്റെ പ്രവൃത്തി ഏറ്റവും മാതൃകാപരം എന്നാണ്. ഭാര്യ പിതാവിന്റെ ചതിയെക്കുറിച്ചും തന്റെ ഭാവി പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചും

റിച്ചും ഭാര്യമാരുടെ പിന്തുണ നിർലോഭം കിട്ടുന്നുണ്ട്.

സംഭാഷണമേശക്കു ചുറ്റും ഒരുമിച്ചിരുന്ന് കാര്യങ്ങൾ പങ്കുവെച്ച് തെറ്റുകൾ തിരുത്തി നീങ്ങുന്ന കുടുംബം നന്മയുടെ ഉറവിടമാണ്. “പരദൂഷണങ്ങളും ദുർവാക്കുകളും കാർ മേഘം പോലെ നല്ല കുടുംബത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തെ ഇരുട്ടാക്കുകയും ചെയ്യും” (ചാവരൂൾ, കുടുംബചട്ടം 19).

പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ഈ മൂന്നുതരം മേശകൾ - ദൈവികമായ മേശ, വിരുന്ന്യ മേശ, സംഭാഷണ മേശ കുടുംബജീവിതത്തെ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണികളാണ്. നല്ല കുടുംബം ഒരു നാട്ടുവിളക്കാണ്. ദൈവത്തോട് ചേർന്ന് സമാധാനത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും വെളിച്ചമാണ് അത് പ്രസരിപ്പിക്കുന്നത്. നിരവധി കൊച്ചുകൊച്ചു ത്യാഗങ്ങളും വിട്ടുവീഴ്ചകളുമാണ് അതിൽ നിരന്തരം എരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത്. ഭാര്യ-ഭർത്തു സ്നേഹമാണ് അതിനെണ്ണ പകരുന്നത്. വ്യത്യസ്ത കുടുംബ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് വന്ന് ഒന്നായി വളരാൻ വിവാഹിതരെ സഹായിക്കുന്നത് പ്രാർത്ഥനയിൽ വേരുറച്ച പങ്കുവയ്ക്കലിന്റെയും തുറവിയുടെയും മനോഭാവമാണ്.

“ക്രമവും ദൈവപേടിയുമില്ലാത്ത തറവാടുകളോട് ബന്ധുത്വം പിടിക്കേണ്ട. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു കുടുംബത്തിൽ, ഉപകാരവും സന്തോഷവും വരുന്നത് ദ്രവ്യസ്ഥൻമാരായുള്ള ബന്ധുക്കളല്ല; പിന്നെയോ ക്രമവും ദൈവപേടിയും ഉള്ള ബന്ധുക്കളത്രേ ആകുന്നു.”

ചാവരൂൾ

9

കളിയല്ല കല്യാണം

“അപ്പൂക്കൂട്ടാ, തൊപ്പിക്കാരാ, എപ്പ കല്യാണം? പിൻ പോയിന്റിൽ പേരു ചേർത്താൽ അപ്പൂ കല്യാണം.” അതെ, ഇപ്പോൾ അപ്പപ്പോൾ കല്യാണം. വളരെ വേഗത്തിൽ കല്യാണമാണ് എന്ന സൂചന നൽകുന്ന ഒരു മാതൃകയ്ക്ക് ബ്യൂറോയുടെ പരസ്യപ്പലകയിലെ വാക്യമാണിത്. മിനുചാർത്തി മാസങ്ങൾക്കകം വിവാഹമോചനവും. ഇല കൊഴിയുന്ന കാലത്ത് മരത്തിന് ഒരു സ്വപ്നമുണ്ട്; പുതുതളിർ വരുമല്ലോ എന്ന പ്രതീക്ഷ. വിവാഹമോചനത്തിലൂടെ മാതാപിതാക്കളെ നഷ്ടപ്പെടുന്ന മക്കൾക്ക് ജീവിതത്തിന്റെ പച്ചവിരിച്ച പുൽമെത്ത, മരുപ്പച്ചയാകുന്നു. വൈദികന്റെ മുന്ദിൽ നിന്ന് ദൈവസന്നിധിയിൽ മനസ്സമ്മതം നൽകി വിവാഹമോതിരം സ്വീകരിച്ച വരനും വധുവും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ്. സന്തോഷത്തിലും സുഖത്തിലും മാത്രമല്ല, ദാരിദ്ര്യത്തിലും ദുഃഖത്തിലും അവർ ഒന്നായിരിക്കേണ്ട

വർ തന്നെ. 'കളിയല്ല കല്യാണം' എന്ന വലിയ തത്ത്വം 'കല്യാണവും ഒരു കളി' എന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു സർവ്വേ ഫലമനുസരിച്ച് ഏഷ്യയിൽ ഏറ്റവും അധികം വിവാഹമോചനം നടക്കുന്ന ഒരിടമായി കേരളം വളർന്നിരിക്കുന്നു. കുടുംബക്കോടതികളിൽ ദിവസവും രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്ന 20 കേസുകളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും വിവാഹ മോചന കേസുകളാണ്. വിവാഹമോചനത്തിൽ തിന്മയുണ്ട് എന്ന കാര്യം നാം സ്വമേധയാ മറക്കുന്നു.

ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ള സ്ഥലം ഏതാണ് എന്നു ചോദിച്ചാൽ 'എന്റെ വീട്' എന്നായിരിക്കും അധികം പേരുടെയും ഉത്തരം. അതൊരു കൊട്ടാരമായാലും കുടിലായാലും ശരി, ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടമായാലും തരക്കേടില്ല, സമൃദ്ധിയുടെ സങ്കേതമായാലും വിരോധമില്ല, വീടു വീടുതന്നെ. അപ്പനും അമ്മയും മക്കളും ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുമ്പോൾ മനസിന് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ടാകുന്നു. നീതിബോധമുള്ള ഭർത്താവ് (ജോസഫ് നീതിമാനായിരുന്നു). കൃപ നിറഞ്ഞ ഭാര്യ (കൃപ നിറഞ്ഞവളേ സ്വസ്തി), വിധേയതമുള്ള മകൻ (അവൻ നസ്രസിൽ അവർക്കു വിധേയനായി ജീവിച്ചു): ഇത് സുവിശേഷം കാട്ടുന്ന കുടുംബം. ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെ സ്നേഹവും പരിഗണനയും ആഗ്രഹിക്കുന്നതു പോലെ, ഭർത്താവ് തിരിച്ച് നൽകുമ്പോൾ അവിടെ നന്മയുടെ കതിർ വിരിയുന്നു. താങ്ങാൻ വയ്യാത്ത വ്യസനം നേരിടുമ്പോൾ പങ്കുവയ്ക്കാൻ, താങ്ങിനിർത്താൻ ഒരു സഹായി ആവശ്യമാണ്. നല്ല കുടുംബിനി ജോലി സ്ഥലത്തു നിന്ന് വിഷമിച്ചു വരുന്ന ഭർത്താവിനെ സ്വീകരിച്ച്, പരിചരിച്ച് ശ്രവിക്കും.

‘ശ്രുതിയമ്മ ലയമച്ഛൻ-

മകളുടെ പേരോ സംഗീതം’ പഴയ പാട്ടിലെ ഒരു വരി.

അമ്മയുടെ ശ്രുതിയിൽ അച്ഛന്റെ ലയവും മകളുടെ സംഗീതവും ചേരുമ്പോൾ വീട് സംഗീതാനുഭവം നൽകും. ശ്രുതിയും ലയവും സംഗീതവും ചേരുമ്പോഴാണ് മേളമുണ്ടാവുക. വിവാഹത്തിലൂടെ ഒന്നാകുന്നവർ ഒന്നായിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ മേളമുണ്ട്, സൗന്ദര്യമുണ്ട്. നമ്മിലുണ്ടാകുന്ന സ്വാർത്ഥതകൾ മുളയിലേ നുള്ളിയില്ലെങ്കിൽ അത് നമ്മിലെ സംഗീതവും സൗന്ദര്യവും തകർക്കും. പരസ്പരമുള്ള ഉള്ളഴിഞ്ഞ സ്നേഹം കളങ്കമില്ലാത്ത വാത്സല്യം, സന്തോഷത്തോടു കൂടിയ ത്യാഗം, സ്വാർത്ഥതയില്ലാത്ത സേവനം ഇവയെല്ലാം കുടുംബജീവിതത്തിന് നിറം നൽകുന്നവയാണ്. “ക്രമവും സമാധാനവും ഇല്ലാതെയും ദൈവശുശ്രൂഷയിലും നിത്യരക്ഷയിലും ഒരു ശ്രദ്ധയും ഇല്ലാതെ നടക്കുന്ന ഒരു കുടുംബത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതു ഏറ്റം വലിയ സങ്കടമാകുന്നു” (ചാവരൂർ, മുഖവുര).

പ്രസിദ്ധ വാചിയും നിരീശ്വരനുമായ ഇങ്കർസോൾ പറയുകയാണ്: “സ്വർഗമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ എന്റെ സ്വർഗം ഏതെന്ന് ഞാൻ പറയാം: ജോലിത്തിരക്കെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് സായാഹ്നത്തിൽ ഭവനത്തിലെ ഉദ്യാനത്തിൽ എന്റെ സഹധർമ്മിണിയോടു കൂടിയിരുന്ന് ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ പാടുന്നതു കേട്ടും കളിക്കുന്നതു കണ്ടും പരമാനന്ദം കൊള്ളുന്ന ആ അവസ്ഥയാണ് എന്റെ സ്വർഗം. അതിനെക്കാൾ വലുതായ ഒരു സ്വർഗമുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ

അതെനിക്ക് ആവശ്യവുമില്ല.” ദൈവത്തെ ധിക്കരിച്ച് ജീവിച്ചിരുന്ന ഇങ്കർ സോൾ സമാധനപൂർണ്ണമായ കുടുംബജീവിതം ഈ ലോകത്തെ സ്വർഗമാണെന്നു പറയുമ്പോൾ അതിനോട് ആരാണു യോജിക്കാതിരിക്കുക? ഈ സന്തോഷം സ്വന്തമാക്കാൻ നാം ചെയ്യേണ്ട ഒരു കാര്യമുണ്ട്. ദിവസവും സന്ധ്യാസമയത്ത് കുറച്ചുനേരം ഭാര്യയോടും മക്കളോടും കൂടെയായിരുന്ന് അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ കാണുക. ടി.വിയിൽ ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി വരുന്ന സീരിയലുകൾ നമ്മുടെ കുടുംബജീവിതത്തെ കുറച്ചൊക്കെ തകർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് പരസ്പരം സംസാരിച്ച് എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചിരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ഭർത്താക്കന്മാർ മുൻകൈ എടുക്കണം.

ആനന്ദം നാം ആദ്യമായറിയുന്നത് കുടുംബത്തിൽ നിന്നാണ്. വളരുന്ന തലമുറയ്ക്ക് അത് നൽകുന്നതിൽ നാം പരാജയപ്പെട്ടാൽ അവരിൽ നിന്ന് അതു കിട്ടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടോ. “നിന്റെ ഭവനം ക്രമപ്പെടുത്തുക” (ഏശയ്യാ 38:1). “നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികുടുംബം ആകാശമോക്ഷത്തിന്റെ സാദൃശ്യമാകുന്നു” എന്ന് വിശുദ്ധ ചാവറയച്ചൻ ‘ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവറളിൽ’ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്രമമില്ലാതാകുമ്പോഴാണ് ബന്ധത്തിൽ വിള്ളലുകളുണ്ടാവുക. യേശു സാന്നിധ്യം - തിരുസാന്നിധ്യം - കൂടെയുള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ വിവാഹ ജീവിതം വിജയത്തിലെത്തൂ.

ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതയിൽ വാടിക്കൊഴിയുന്നത് മക്കളാണ് എന്ന സത്യം നാം ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. കോടതി നിർദ്ദേശപ്രകാരം അപ്പന്റെയും

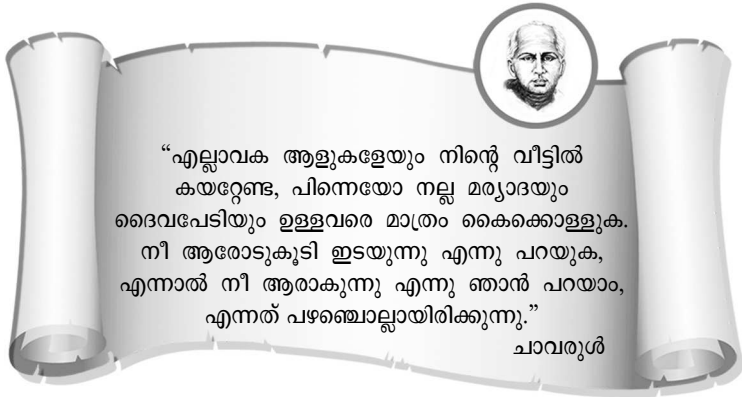
അമ്മയുടെയും അടുത്തേക്ക് അമ്മാനമാടിക്കളിക്കുന്ന കുട്ടിക്ക് മാതാപിതാക്കളുടെ അന്യോന്യം സഹകരിച്ചു ജീവിക്കാനുള്ള മാതൃക ആരാണ് നൽകുക? വിദ്വേഷത്തിന്റെ വിത്തല്ലേ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നാം പാകുന്നത്.

ഭർത്താവിന്റെ വരുമാനത്തിലുമധികം ഭാര്യ ചെലവു ചെയ്യുക, കഴിവിൽ കൂടുതൽ ഓരോന്നു ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധിക്കുക. ഇവയും കുടുംബജീവിതത്തെ തകർക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളാണ്. പരസ്പരം അറിഞ്ഞ് സ്നേഹിച്ച് മുന്നേറിയാൽ അധികം അപശബ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടാവില്ല. പണത്തെക്കാൾ കുടുംബജീവിതത്തെ കെടുത്തുന്നത് കോപമാണ്. നിസാരപ്രശ്നത്തിന്റെ പേരിൽ തുടങ്ങുന്ന കലഹം ചിലപ്പോൾ കൊലപാതകത്തിൽ ചെന്നെത്തുന്നു. ഭർത്താവും ഭാര്യയും ദേഷ്യക്കാരായിരുന്നാൽ പിന്നെ പറയേണ്ടതുമില്ല. അവർ അതിഥികളെ അമ്പരപ്പിക്കും. അയൽവാസികളുടെ ഉറക്കം കെടുത്തും.

ഭർത്താവിനെ അറിഞ്ഞ് സ്നേഹിക്കുന്ന ഭാര്യയും ഭാര്യയെ സ്നേഹിച്ച് വളർത്തുന്ന ഭർത്താവും മക്കൾക്ക് സന്തോഷവും ഐശ്വര്യവും നൽകും. ശാന്തമായി സന്തോഷത്തോടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പറഞ്ഞു തീർക്കുക. പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു പ്രശ്നവും വീട്ടിലില്ല എന്നറിയുക. അല്പം വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യണം എന്നു മാത്രം. വീട്ടിലെ പിണക്കം അങ്ങാടിപ്പാട്ടാകാതെ നോക്കണം. ഇടയ്ക്കിടെയുള്ള സൗന്ദര്യപിണക്കം നമ്മെ വളർത്തുന്നതിന് സഹായിക്കട്ടെ. അത് നമ്മുടെ സ്നേഹത്തായ് വേരിന് ദുഃഖനൽകട്ടെ.

മക്കൾക്കു നൽകേണ്ട സ്നേഹവും പരിഗണനയും രണ്ടുപേരുടെയും ഒരുമിച്ചുള്ള ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് അവർ അറിയട്ടെ. “മക്കളോട് അധികകാർക്കുശ്യവും അധിക താല്പര്യവും തിന്മയാകുന്നു. അതിവാത്സല്യം അഹങ്കാരവും അധികകോപവും ശിക്ഷയും ഭയവും, ആശ്രയബോധമില്ലായ്മയും ബുദ്ധിമടുപ്പും അവർക്ക് വരുത്തും” (ചാവരുൾ, കുട്ടികളെ വളർത്തൽ 9). വിവാഹമോചനത്തിലൂടെ മക്കളെ സ്വാർത്ഥതയിൽ ബന്ധിക്കാതിരിക്കാം. അപ്പൻ അല്പനാകാതെ അപ്പമായി മാറണം; കാന്ത കാന്താരിയാകാതെ കാന്തമാകണം. അപ്പോൾ ജോസഫിന്റെ നീതിയും മേരിയുടെ കൃപയും യേശുവിന്റെ വിധേയത്വവും നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നിറയും.

മറ്റുള്ളവർക്ക് ചെയ്യാവുന്ന നല്ല സേവനം, വലിയ സമ്പത്ത് നൽകുകയല്ല; അവരിലുള്ള വലിയ സമ്പത്ത് കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയാണ്. സ്നേഹത്തിലൂടെ നമ്മുടെ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പവിത്രത ലോകം മുഴുവൻ അറിയട്ടെ.

“എല്ലാവക ആളുകളേയും നിന്റെ വീട്ടിൽ കയറ്റേണ്ട, പിന്നെയോ നല്ല മര്യാദയും ദൈവപേടിയും ഉള്ളവരെ മാത്രം കൈക്കൊള്ളുക. നീ ആരോടുകൂടി ഇടയുന്നു എന്നു പറയുക, എന്നാൽ നീ ആരാകുന്നു എന്നു ഞാൻ പറയാം, എന്നത് പഴഞ്ചൊല്ലായിരിക്കുന്നു.”

ചാവരുൾ

10

കാത്തിരിപ്പിന്റെ കാലൊച്ചയകലെ

മനുഷ്യജീവിതം കാത്തിരിപ്പിന്റെ കഥയാണ്. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കോതമംഗലത്ത് നടന്ന ഒരു സംഭവം: ഏകമകനായ എൽദോസിനോടൊപ്പം അവന്റെ മാതാ പിതാക്കൾ സന്തോഷപൂർവ്വം ജീവിച്ചു. 19 വയസ്സായ മകൻ കള്ളനായി പിടിയ്ക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മനംനൊന്ത് മാതാവ് ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവൾ മരിക്കുകയും മകൻ കള്ളനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്ന റിപ്പോർട്ട് ദുഃഖിതനായ പിതാവ് വീട് വിട്ടിറങ്ങി. എൽദോസിനെ വളർത്തി വലുതാക്കിയത് കള്ളനാകാനല്ല. മകൻ കള്ളനായപ്പോൾ അവന്റെ തിരിച്ചു വരവിന് കാത്തിരിക്കാനെന്നും ആ മാതാപിതാക്കൾ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. നിരാശരായി, സന്തോഷകരമായ ഈ ലോക ജീവിതത്തെ അവർ പിഴിച്ചിഴിഞ്ഞി! എന്നാൽ പ്രതീക്ഷ കൈവിടാതെ കാത്തിരിക്കണമെന്ന് ഈശോ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

വിദേശത്ത് ജോലി ചെയ്യുന്ന ഭർത്താക്കന്മാരുടെ വരവ് കാത്തിരിക്കുന്ന ഭാര്യമാർ: പരീക്ഷ എഴുതി ഫലം അറിയാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ: ഇത്തരം കാത്തിരിപ്പിൽ പ്രതീക്ഷയുണ്ട്. സൂഷ്മിയുടെ ആരംഭം മുതൽ കാത്തിരിപ്പിന്റെ കഥയാണ് നാം കാണുന്നത്. ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ പിതാവിന്റെ വരവ് കാത്തിരിക്കുന്ന ആദ്യമാതാപിതാക്കൾ. ഈജിപ്റ്റിൽ അടിമത്വത്തിൽ കഴിഞ്ഞവർ തങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ ഒരു വിമോചകൻ വരുമെന്നോർത്ത് കാത്തിരുന്നു. നാമും പ്രതീക്ഷയോടെ കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ആഗമനം കാത്തിരിക്കുന്നവരാണ്. മനുഷ്യൻ പ്രധാനമായും മക്കളുടെ വളർച്ച, പിതാവിന്റെ ഉയർച്ച, കുടുംബത്തിന്റെ ഐശ്വര്യം കാത്തിരിക്കുന്നവനാണ്.

കാത്തിരിപ്പിൽ പരാജയം നേരിട്ടാൽ നാം ആവശ്യത്തിലധികം തളർന്ന് തകരേണ്ട കാര്യമുണ്ടോ? പരീക്ഷയിൽ തോറ്റതിന്റെ പേരിൽ ജീവൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്ന കുട്ടികളും, കൃഷിനാശം, കടം എന്നിവ മൂലം ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്ന പിതാക്കന്മാരും ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്. ഇവർ ദൈവികപദ്ധതിയെ തകർത്തേറിയവരാണ്. പ്രവാചകനിലൂടെ കർത്താവ് അരുൾചെയ്യുന്നു: “മൂല കുടിക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെ അമ്മയ്ക്ക് മറക്കാനാകുമോ? പുത്രനോട് പെറ്റമ്മ കരുണ കാണിക്കാതിരിക്കുമോ? അവൾ മറന്നാലും ഞാൻ നിന്നെ മറക്കുകയില്ല. ഇതാ, നിന്നെ ഞാൻ എന്റെ ഉള്ളം കൈയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു” (ഏശയ്യാ 49: 15-16). അത്രമാത്രം നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ജീവനെ തകർക്കാതെ, രക്ഷയ്ക്കായി കാത്തിരിക്കാം.

സുവിശേഷത്തിൽ ധർമ്മപുത്രന്റെ ഉപമയിലെ പിതാവ് കാത്തിരിപ്പിന്റെ ജീവിതം നയിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ് (ലൂക്കാ 15:14-24). മകൻ തന്നിൽ നിന്ന് ഓഹരി മേടിച്ച് തിന്മയിൽ വീണെങ്കിലും അവന്റെ വരവ് കാത്തിരിക്കുന്ന സ്നേഹമുള്ള പിതാവ്. കാത്തിരിപ്പിൽ സഹനമുണ്ട്, നൊമ്പരമുണ്ട്. കണ്ണിൽ എണ്ണ ഒഴിച്ച് കണ്ണുത്താദൂരത്ത് കണ്ണുനട്ട് രാത്രിയോ പകലോ എന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ ഉമ്മറപ്പടിയിൽ കാത്തിരിക്കുന്ന പിതാവിന്റെ സ്നേഹത്തിന് മുമ്പിൽ നമ്മുടെ കാത്തിരിപ്പുകൾക്ക് എത്രമാത്രം ആഴമുണ്ട്? മോനേ, നീ എവിടെയാണ്? നീ പോയതിന് ശേഷം അമ്മ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ടില്ല, ഞങ്ങളെല്ലാവരും ദുഃഖത്തിലാണ്. ഉണ്ണീ, വേഗം തിരിച്ച് വരിക. പത്രത്തിലെ 'കാൺമാനിലൂ' എന്ന തലക്കെട്ടോടെ വരുന്ന വാർത്തനാം വായിച്ചിരിക്കും. എന്നാൽ ഈ ഉപമയിലെ പിതാവിന് പത്രത്തിൽപ്പോലും വാർത്ത നൽകാനാവാതെ വേദനയാൽ ഹൃദയം നൂറുങ്ങി മകനെ കാത്തിരിക്കുന്നു. നമുക്കും ജീവിത പരാജയങ്ങൾക്ക് ശേഷമുള്ള നല്ല നാളുകളെ സ്വപ്നം കണ്ട് ജീവിക്കാം. “കാരണവന്മാർ തങ്ങളുടെ മക്കൾ കാരണമായിട്ട്, നരകത്തിൽ നശിച്ച് പോയാൽ മക്കൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും വിധിദിവസത്തിൽ കാരണവന്മാരോട് ചോദിക്കുമെന്നും ഒറിജനോ സനെന്ന മാഹാശാസ്ത്രി എഴുതിയിരിക്കുന്നു” (ചാവരൂർ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 1).

വിധിയെ നന്മയാക്കി മാറ്റാൻ പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കാം. മുപ്പത്തിയെട്ട് വർഷമായി തളർന്ന് കിടക്കുന്ന മനുഷ്യൻ; ഈശോ ജനിക്കുന്നതിന് ഏകദേശം 5 വർഷം മുമ്പ് ബേത്സേഥായിലെ കുളക്കരയിൽ എത്തി

യതാണ് (യോഹ 5:5). നിരാശനായി ജീവിതം മടുപ്പിക്കാതെ സുഖം പ്രാപിക്കാൻ കാത്തിരുന്നു. മുപ്പത്തിമൂന്ന് വർഷം തന്റെ മകന്റെ മാനസാന്തരത്തിനു വേണ്ടി കാത്തിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച അമ്മയാണ് വിശുദ്ധ മോനിക്ക. ആ അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് മുമ്പിൽ വിശുദ്ധ അഗസ്റ്റിൻ ജന്മമെടുത്തു. നാം ഒരിക്കലും നമ്മുടെ ജീവിതലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് പതറിപ്പോകരുത്. നമ്മുടെ ആശ്രയം ദൈവമാണ്.

മഹാകവി വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ ഒരു കവിതയാണ് 'അരിയില്ലാഞ്ഞിട്ട്'. ആ കവിതയുടെ ഇതിവൃത്തം ഇപ്രകാരമാണ്. ഒരു വീട്ടിലെ കുടുംബനാഥൻ മരിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ നാട്ടുകാരും ബന്ധുക്കളും വന്ന് ആവശ്യമായതെല്ലാം ചെയ്തു. ചിലർ വേലി പൊളിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ പന്തൽ ഇടുന്നു. വേറെ ചിലർ അന്ത്യകർമ്മത്തിന് വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യുന്നു. അവസാന കർമ്മത്തിന് കുറച്ച് അരി വേണം. കുടുംബനാഥയോട് അരി ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു: അരിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അങ്ങേർ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു. നമ്മുടെ വീടിലുണ്ട് നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്നവരുണ്ടാകാം. "ഭിക്ഷക്കാർ വെറും കയ്യോടുകൂടി നിന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന് പോകുവാൻ നീ സമ്മതിക്കേണ്ട. കഴിവുള്ളതിന് അനുസരിച്ച് അല്പമെങ്കിലും ദാനധർമ്മം കൊടുക്കാതെ ഇരിക്കേണ്ട" (ചാവറുൾ, കുടുംബചട്ടം 14). പറമ്പിൽ ആവശ്യത്തിലധികം ചക്കയും മാങ്ങയും മറ്റും നശിച്ച് പോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനായി ആഗ്രഹിച്ച് കാത്തിരിക്കുന്നവരുണ്ടെന്ന് മറക്കാതിരിക്കാം. അപരന്റെ കാത്തിരിപ്പിന് അർത്ഥം നൽകാം. കാത്തിരിപ്പ് വിജയത്തിന്റെ കാലൊച്ചയാണെന്ന് ഓർക്കാം. പ്രതീക്ഷയുള്ളവരാകാം.

“കുട്ടികളെ സംബന്ധക്കാരുടെ വീടുകളിൽ
താമസിപ്പിക്കരുത്; എന്തെന്നാൽ പലപ്പോഴും
അവർ മാലാഖമായി പോകുകയും,
പിശാചുക്കളായി പിന്തിരികയും ചെയ്യുന്നു.”
ചാവറുൾ

11

ആര് ആർക്കു വഴിമാറും?

വർക്കി മുതലാളി തന്റെ കാറിനു ഡ്രൈവറെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ വേണ്ടി അപേക്ഷകൾ ക്ഷണിച്ചു. അവരിൽ നിന്ന് മൂന്ന് പേരെ ടെസ്റ്റിനു വിളിച്ചു. വർക്കിച്ചേട്ടൻ ഒന്നാമന്റെ കൈയിൽ കാറിന്റെ താക്കോൽ കൊടുത്തീട്ട് ഓടിച്ചു കാണിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഒന്നാമൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഗ്രൗണ്ടിലൂടെ വണ്ടി ഓടിച്ചപ്പോൾ ഒരു കുഴി ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടു. ആ കുഴിയുടെ വിളുമ്പിലൂടെ കാർ ഡ്രൈവ് ചെയ്ത് തന്റെ കഴി വ് പ്രകടിപ്പിച്ചു.

രണ്ടാമൻ അതേ ഗ്രൗണ്ടിലൂടെ കാരോടിക്കുകയും കുഴിയിലേക്ക് കാറിന്റെ ഒരു ചക്രം ചാടിച്ചുവെങ്കിലും അപകടം കൂടാതെ കയറിപ്പോരുകയും ചെയ്തു. താൻ ഒന്നാമനേക്കാൾ കേമനാണെന്ന് തോന്നുമാറ് അയാൾ നിന്നു. എന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ ഡ്രൈവർ കുഴിയുടെ ഭാഗത്തേക്ക്

പോകാതെ വണ്ടി ഓടിച്ചു തിരുച്ചുവന്നു. മൂന്നാമത്തെ വ്യക്തി യെ ഡ്രൈവറായി തിരഞ്ഞെടുത്തു.

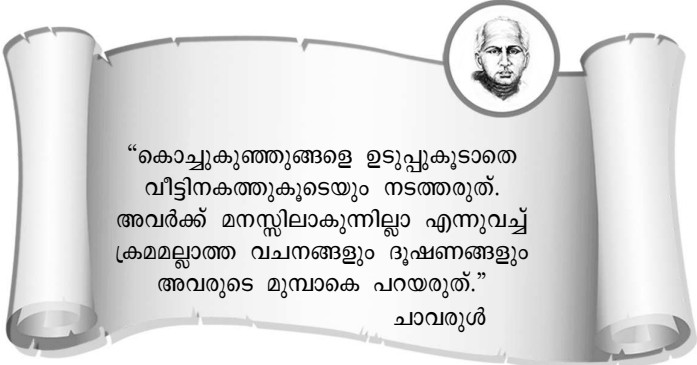
ഒരു നല്ല ഡ്രൈവർ അപകടസാഹചര്യങ്ങളെ ബോധ പൂർവ്വം ഒഴിവാക്കുന്നവനാണ്. ചെളിയിൽ ചവിട്ടിയിട്ട് കഴുകിക്കളയുന്നവനല്ല; ചെളിയിൽ ചവിട്ടാതെ നോക്കുന്നവനാണ് ബുദ്ധിമാൻ. ജഡികാസക്തിയിലേക്കു നയിക്കുന്ന തിന്മകളെ ഒഴിവാക്കണമെങ്കിൽ പാപസഹചര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണം. വിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നു: “സഹോദരൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവർ അസന്മാർഗ്ഗിയോ, അത്യാഗ്രഹിയോ, വിഗ്രഹാരാധകനോ, പരദൂഷകനോ, മദ്യപനോ കള്ളനോ ആണെന്നു കണ്ടാൽ അവനുമായി സംസർഗം പാടില്ല” (1 കൊറി 5:11). “നിനക്ക് സ്നേഹിതന്മാർ അധികം വേണ്ട; പിന്നെയോ ആയിരം പേരിൽനിന്നും സൂക്ഷിച്ച് ഒരുത്തനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക. തമ്പുരാനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ സത്യമായി നിന്നെയും സ്നേഹിക്കയില്ല” (ചാവറുൾ, കുടുംബചട്ടം 16).

രാത്രികാലങ്ങളിൽ വഴിയിലൂടെ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നവരെ ചിലപ്പോൾ പോലീസുകാർ സ്റ്റേഷനിൽ കൊണ്ടു പോകാറുണ്ട്. ഇതുപോലെ അലക്ഷ്യമായും അലസമായും കണ്ണുകളെ അലയാൻ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് പരതി നടക്കുന്നവരെ പിശാച് തിന്മയിലേക്ക് വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്നു. “നഗരവീഥികളിൽ അങ്ങുമിങ്ങും നോക്കി നടക്കരുത്; ആളൊഴിഞ്ഞ കോണുകളിൽ അലയരുത്. രൂപവതിയിൽ കണ്ണു പതിയരുത്; മറ്റൊരുവനു സ്വന്തമായ സൗന്ദര്യത്തെ അഭിലക്ഷിക്കരുത്” (പ്രഭാ 9:7). നാം

നടക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ സ്വപ്നവും ചിന്തയും യേശുവിനെ സ്വന്തമാക്കുക, അവനിൽ ജീവിക്കുക എന്നതായിരിക്കണം. പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ജീവിതം ഇതിന് മകുടോദാഹരണമാണ്.

ഒരു സർപ്പം നേരെ എതിരേ വരികയാണെങ്കിൽ വരുകൂട്ടുകാരാ എന്ന് പറഞ്ഞ് അതിനോട് കുശലം പറയാനോ സല്ലപിക്കാനോ ആരും പോകാറില്ല. മറിച്ച് ജീവനും കൊണ്ടോടും. ഇതുപോലെ പാപത്തെ കണ്ടാൽ നാം ഓടണം. അല്ലെങ്കിൽ പാപമാകുന്ന സർപ്പം നമ്മെ തകർക്കും.

“ഉടുപ്പ് കത്താതെ മാറിടത്തിൽ തീ കൊണ്ടു നടക്കാൻ ആർക്കു കഴിയും? അല്ലെങ്കിൽ, കാലുപൊള്ളാതെ കനലി നുമിതേ നടക്കാൻ കഴിയുമോ?” (സുഭാ 6:27-28). പാപത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തെയും സമയത്തെയും വ്യക്തിയെയും മാറ്റിയില്ലെങ്കിൽ അപകടം നമ്മെ പിടികൂടും. പാപമാകുന്ന തിന്മയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ യേശു വിനെ ജീവിതത്തിന്റെ ഡ്രൈവറായി സ്വീകരിക്കുക. ദൈവകരം പിടിച്ച് തിന്മയിൽ വീഴാതെ മുന്നേറാം; അപകടം ഒഴിവാക്കാം. “ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ പ്രധാന സമ്പത്ത് ദൈവപേടിയും ഭക്തിയും തന്നെ” (ചാവറുൾ, കുടുംബചട്ടം 19).

“കൊച്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളെ ഉടുപ്പുകൂടാതെ വീട്ടിനകത്തുകൂടെയും നടത്തരുത്. അവർക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ലാ എന്നുവെച്ച് ക്രമമല്ലാത്ത വചനങ്ങളും ദുഷണങ്ങളും അവരുടെ മുമ്പാകെ പറയരുത്.”
ചാവറുൾ

12

നീതിമാനിലെ നന്മയെവിടെ?

“ഞാനിന്ന് ഏറെ സന്തോഷവതിയാണ്.”

കേരളത്തിൽ ചെറുശ്ശേരിയിൽ നിന്നൊരു സാധാരണക്കാരൻ 2007 ജനുവരി 14-ാം തീയതി രാജ്യത്തെ അത്യുന്നത പദവികളിൽ ഒന്നെത്തിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് കെ. ജി. ബാലകൃഷ്ണന്റെ പ്രിയമാതാവ് മുൻനിരയിൽ ഇരുന്ന് ജീവിതത്തിൽ അതുവരെ ലഭിക്കാത്ത സന്തോഷത്തോടെ ഉള്ളൂതുറന്ന് സന്തോഷിച്ചു. ഉദരത്തിൽ ഉരുവായപ്പോൾ മുതൽ മകനോടൊപ്പം യാത്ര തുടങ്ങിയ കെ. എം. ശാരദയമ്മയ്ക്ക് സന്തോഷത്തിന്റെ നിറവിൽ നൽകാനുള്ള സന്ദേശമാണ് ഞാൻ ആദ്യം പറഞ്ഞത്. “ഞാനിന്ന് ഏറെ സന്തോഷവതിയാണ്.”

ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ പരക്കം പാച്ചിൽ സിംഹാസനം കൈയ്യടക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. കസേരയ്ക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ഓട്ടത്തിൽ അവൻ

അവന്റെ അസ്തിത്വത്തെയും സഹജീവിയേയും മറക്കുന്നു. ലോകത്തിലെ അമ്മമാരുടെ ആഗ്രഹം മക്കളെല്ലാം നല്ലനിലയിൽ എത്തിച്ചേരണം എന്നതാണ്. എങ്കിലും ത്യാഗത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവിടെയെത്തി ഏവർക്കും നന്മ നൽകുമ്പോൾ അവർ ഏറെ സന്തോഷിക്കുന്നു. ജീവിതയാത്രയിൽ ഒന്നാമത് ഇരുത്തേണ്ട വ്യക്തി ആരാണു്? നീതിമാനായ വ്യക്തി എപ്പോഴും ഒന്നാമൻ തന്നെ. കർത്താവ് നോഹയോട് അരുൾചെയ് ത്തു: “ഈ തലമുറയിൽ നിന്നെ ഞാൻ നീതിമാനായി കണ്ടിരിക്കുന്നു” (ഉത്പ 7:1). കർത്താവ് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒന്നാം സ്ഥാനം നീതിമാനാകുക എന്നതാണ്.

യൂറോപ്പിൽ നിന്നെത്തിയ ഒരു തീർത്ഥാടക സംഘം പരിശുദ്ധ പിതാവ് ജോൺ ഇരുപത്തിമൂന്നാമനെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ചെറുപുഞ്ചിരിയോടെ പിതാവ് പറഞ്ഞു: “മനുഷ്യന്റെ മഹത്വം (വില) അവൻ എന്തുണ്ട് എന്നതിലല്ല, അവൻ എന്തായിരിക്കുന്നു എന്നതിലാണ്.” വലിയ കസേര കിട്ടിയോ എന്നതിനേക്കാൾ കിട്ടിയ കസേരയുടെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കി മുന്നേറുക. അപ്പോൾ നാം വളരുന്ന വരാവും. ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ഒന്നാമതായി എടുത്ത് വയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്. സമയമാകുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ എന്നെ ഒന്നാമതെത്തിക്കും. മറ്റുള്ളവരാൽ ഒന്നാമതെത്തിച്ചേരുന്നവൻ കർത്താവിന്റെ സൈന്യാധിപൻ ‘പടയാളി’ ആകുന്നു. സുഭാഷിതത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു: “നീതിമാൻമാരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കരുത്” (സുഭാ 2:20).

കേരളത്തിൽ രാഷ്ട്രീയ കുട്ടിനേതാക്കന്മാരാകാൻ ചെറുപ്പക്കാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ പഞ്ചാബിലെ

ചെറുപ്പക്കാർക്ക് പട്ടാളത്തിൽചേരാനാണ് താൽപര്യം. അതിന്റെ കാരണം തിരക്കിയപ്പോഴാണ് അറിയുക, രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി ജീവിക്കുക മരിക്കുക ഭാഗ്യമാണ്. ഇതാണ് നീതിമാന്റെ മാർഗ്ഗം. രാഷ്ട്രീയ മതനേതാക്കന്മാർ നന്മക്കു വേണ്ടി നിലകൊള്ളുമ്പോൾ പാവപ്പെട്ടവരെ കൈപിടിച്ച് ഉയർത്തുമ്പോൾ അവരറിയാതെ നീതിമാൻമാരായി മാറും. പ്രഭാഷകന്റെ വചനം അമ്പർത്ഥമാകും: “നിന്റെ പാദങ്ങൾ അവന്റെ (നീതിമാന്റെ) വാതിൽപ്പടി നിരന്തരം സ്പർശിക്കട്ടെ” (പ്രഭാ 6:36). നീതിമാനിലെ നന്മസ്വന്തമാക്കാൻ മക്കളെ “ഏഴു വയസ്സു തികയുമ്പോൾ പഠിപ്പിച്ച് കുമ്പസാരിപ്പിക്കണം. പ്രത്യേകിച്ച് ദൈവമാതാവിന്റെമേൽ ഭക്തിയുള്ളവരായിരിപ്പാനും അവരെ പഠിപ്പിക്കണം” (ചാവരൂൾ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 8).

ഒന്നാമൻ എപ്പോഴും താഴ്ന്ന് കൊടുക്കുന്നവനാകണം. ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുനാഥൻ, ദൈവഹിതം നിറവേറ്റുവാൻ മനുഷ്യന്റെ മുഖിൽ കുനിഞ്ഞ് കൊടുത്തു. ആ പ്രവൃത്തി യേശുവിന് മഹത്വമായി മാറി. പിതൃഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവന്ന ധൂർത്തപുത്രൻ പിതൃവാൽസല്യത്തിന്റെ കുമ്പസാരക്കൂട്ടിൽ മുട്ടുകുത്തി അവൻ; എണ്ണിപറഞ്ഞ അവനെയാണ് പിതാവ് ശ്രദ്ധിച്ചത്. ദാസരിൽ ഒരുവനായി സ്വീകരിച്ചാൽ മതി, മകനായി പരിഗണിക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യതയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞ് കമിഴ്ന്ന് വീണവൻ ദാസനായിട്ടല്ല വത്സലപുത്രനായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു.

നീതിമാന്റെ ജീവിതത്തിൽ നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള ഏറ്റുമുട്ടൽ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ഒന്നാണ് എന്ന് വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ (റോമ 7:14-25) വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. വിശുദ്ധ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ

നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനം പലപ്പോഴും അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. തനിക്കെതിരായി കള്ള കേസ് കൊടുക്കുകയും കോടതി കയറ്റുകയും ചെയ്ത ആളായിരുന്നു മുട്ടുചിറ ഇടവക മാഞ്ഞൂർ കളപുരയ്ക്കൽ മാത്തൻ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ വിഷമം അറിഞ്ഞ് അവരെ സഹായിക്കുകയും ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുക എന്ന കർത്താവിന്റെ പ്രമാണം പാലിക്കണമെന്ന് തന്റെ മരണപത്രത്തിൽ എഴുതിവെക്കുകയും ചെയ്തു.

വിശുദ്ധ ഡോൺബോസ്കോയുടെ അമ്മ ധന്യയായ മമ്മാ മാർഗരറ്റ് പാവനമായി അതുവരെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്ന തന്റെ വിവാഹവസ്ത്രങ്ങളും ചില ആഭരണങ്ങളും കുട്ടികൾ പട്ടിണിയിലായപ്പോൾ വിറ്റു. നിസ്വാർത്ഥമായ സ്നേഹത്തിന്റെ സ്മാരകമെന്നോണം പ്രിയതമൻ സമ്മാനിച്ച ആ അമൂല്യനികേഷപം നാല്പതു വർഷത്തോളമായി അവൾ പ്രാണനുതുല്യം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചതായിരുന്നു. ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി മമ്മാ മാർഗരറ്റ് പിന്നീടൊരിക്കൽ പറഞ്ഞു: “അമൂല്യ സ്മാരകങ്ങളെ അവസാനമായി കയ്യിലെടുത്തപ്പോൾ മേലിൽ അവയെ കാണുകയില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത് എന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. എന്നാൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് അന്നവസ്ത്രാദികൾ നൽകുക എന്നതിനെക്കാൾ സൗഭാഗ്യ കരമായ മറ്റൊന്നില്ലെന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ എന്റെ ദുഃഖം നീങ്ങിയെന്ന് മാത്രമല്ല, അവർണനീയമായ ആനന്ദം ഞാൻ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.” നന്മയും തിന്മയും ജീവിതത്തെ ഉലച്ചപ്പോൾ തിന്മയെ മാറ്റി നന്മയെ സ്വീകരിച്ചതു വഴി വിശുദ്ധ ചാവറയച്ചനും ധന്യയായ മമ്മാ മാർഗ്ഗരറ്റും ലോകത്തിന് മാതൃകയായി ഒന്നാം സ്ഥാനത്തെത്തിച്ചേർന്നു.

അക്രമത്തിലൂടെയും അനീതിലൂടെയും സ്വന്തമാക്കേണ്ടതല്ല ഒന്നാംസ്ഥാനം. നേരേമറിച്ച് വിനീതമായ പ്രവർത്തിയിലൂടെ നീങ്ങുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരാൽ നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. ഒന്നാംസ്ഥാനത്തേക്ക് യേശു ഉയർത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ (യോഹ 6:15) അവിടുന്ന് വിനീതമായി അത് നിരസിച്ചു. യേശു നീതിമാനായി ജീവിച്ചു. സത്യം മാത്രം പറഞ്ഞും സമൂഹത്തിൽ ഒന്നാമനായി മാറി. എന്താണ് സത്യം? പീലാത്തോസ് യേശുവിനോട് ചോദിച്ചു, യേശു മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. കാരണം, അവന്റെ ജീവിതം സത്യത്തിന്റെ സാക്ഷ്യപത്രമായിരുന്നു. അതെങ്ങനെ വെറുമൊരു വാക്കിലൊതുക്കും? ഗാഗുൽത്തായുടെ വിരിമാറിൽ പ്രാണവേദനയാൽ പിടയുമ്പോഴും പ്രസന്നതയാർന്ന യേശുവെന്ന നീതിമാന്റെ മുഖം ലോകത്തോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: വ്യവസ്ഥകളില്ലാത്ത സ്നേഹമാണ് നീതിമാന്റെ സത്യം. നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനമാണ് നീതിമാന്റെ സത്യം. വെളിച്ചമേ പ്രഭൃതുകി നീതിയുടെ ഒന്നാം പടിയിലേക്ക് നയിച്ചാലും!

“നിനക്കു സ്നേഹിതന്മാർ അധികം വേണ്ട; പിന്നെയോ ആയിരം പേരിൽനിന്നും സൂക്ഷിച്ചു ഒരുത്തനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. തമ്പുരാനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ സത്യമായി നിന്നെയും സ്നേഹിക്കയില്ല.”

ചാവറുൾ

13

കതിർമണികൾ കൊഴിയുന്നുവോ?

മധുവിധുവിന്റെ സ്മരണകൾ കുറയുന്ന നിമിഷം ഭർത്താവോ ഭാര്യയോ വിവാഹമോചനം നേടുന്നത് വേദനാജനകമാണ്. ഈ ഉപേക്ഷയിൽ തിന്മയുണ്ട് എന്ന കാര്യം നാം സ്വയം മറക്കുന്നു. വിവാഹമോചനത്തിൽ പാസ്സായി വന്നിരിക്കുമ്പോൾ മോചനത്തിൽ തേടിപായുന്ന ഒരു കുടുംബവും ഉണ്ടാകരുത്. നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങൾ തിരുക്കുടുംബങ്ങളാവണം. “നിങ്ങൾ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ഉപവിധായിരിപ്പിൻ; സ്നേഹമായിരിപ്പിൻ. ഓരോരുത്തന്റെ കുറവുകളും, പോരായ്മകളും നിങ്ങൾ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ക്ഷമിപ്പിൻ. ഇപ്രകാരം ചെയ്താൽ ഈലോകത്തിൽ സമാധാനവും പരലോകത്തിൽ നിത്യഭാഗ്യവും നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കും” (ചാവരൂൾ, കുടുംബചട്ടം 1).

ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെ സ്നേഹവും പരിഗണനയും ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ, ഭർത്താവ് തിരിച്ചുനൽകുമ്പോൾ അവിടെ നമ്മുടെ കതിർ വിരിയുന്നു. താങ്ങാൻ വയ്യാത്ത

വ്യസനം നേരിടുമ്പോൾ പങ്കുവയ്ക്കാൻ, താങ്ങിനിറുത്താൻ ഒരു സഹായി ആവശ്യമാണ്. “ഭവനം - മധുരസുന്ദരമായ ഭവനം. അതിനു തുല്യമായി മറ്റൊരു സ്ഥലവും ലോകത്തിലില്ല” എന്ന ഒരു പാട്ട് നാം കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവിന്റെ വിശാലഹൃദയവും അനുഭാവത്തോടുകൂടിയ സംസാരവും ആരെയും ആകർഷിക്കത്തക്കതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വീട്ടിലും നാട്ടിലും ബഹുമാന്യനായിരുന്നു, ആരാധ്യനായിരുന്നു. ഇത് കൊച്ചുകുര്യാക്കോസിന് മാതാപിതാക്കളിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതാണ്.

കുടുംബം എന്ന സ്വർഗ്ഗം

ജോലി സ്ഥലത്തുനിന്ന് തിരിച്ചു വരുന്ന ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെ സ്നേഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് വിഷമിച്ചുവരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ച് ശുശ്രൂഷിക്കുമ്പോൾ കുടുംബം സ്വർഗ്ഗമാകുന്നു, അങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷം ‘വിഡ്ഢിപ്പെട്ടി’യിൽനിന്ന് കിട്ടുന്നതിനെക്കാൾ പത്തിരട്ടി വർദ്ധിച്ചിരിക്കും. കുടുംബത്തിൽ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചിരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ഭർത്താക്കന്മാർ മുൻകൈ എടുക്കണം.

കുടുംബജീവിതത്തിൽ ഇരുവരുടേയും ഇഷ്ടവും താത്പര്യവും സ്വഭാവവും ഭിന്നമായിരിക്കാം. അതറിഞ്ഞ് വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കു തയ്യാറാകാതിരുന്നാൽ ദാമ്പത്യജീവിതം ദുഃസഹമായിത്തീരും. വീട്ടിലേക്ക് പോകുവാനിഷ്ടമില്ലാത്ത ഒന്നിലധികം ഭർത്താക്കന്മാരെ എനിക്കറിയാം. ഭാര്യമാരെ അവർക്കു വലിയ ഭയമാണ്, അല്ലെങ്കിൽ വെറുപ്പാണ്. അതേപോലെ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ ആഗമനം അത്ര സന്തോഷത്തോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കാത്ത ചില

ഭാര്യമാരെയും കാണാം. അതിനവരെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല. ഒരു നല്ല വാക്ക് ഭർത്താക്കന്മാരിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും കേൾക്കുകയില്ല. എല്ലാറ്റിനും ദേഷ്യം, തൊട്ടതെല്ലാം കുറ്റം. നല്ലതു കണ്ടാൽ അംഗീകരിക്കാനും പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കാനും പരസ്പരം മത്സരിക്കുന്നവരാണോ നാം?

നിറകണ്ണുകൾ

ഒരു ബാലമന്ദിരത്തിലേക്ക് കടന്നു ചെന്നപ്പോൾ കളി തമാശകളിൽ നിന്ന് മാറി ഒരു കുട്ടി ഏകനായിരിക്കുന്നതുകണ്ടു. അവന്റെ അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ, നിറകണ്ണുകളോടെ അവൻ തന്റെ ജീവിതകഥ വിവരിച്ചു: “മൂന്നു കുട്ടികൾ ജനിച്ചതിനുശേഷം അമ്മ ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി. വേറൊരു പുരുഷന്റെ കൂടെ താമസിക്കുന്നു. അപ്പച്ചന് ജോലിക്കു പേകേണ്ടതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ ഇവിടെയാക്കി പഠിപ്പിക്കുകയാ.” മുത്തമകനായ പത്തുവയസ്സുകാരൻ ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു: “അമ്മ ക്രൂരയാണ് - ഞാൻ ഒരു കാലത്ത് ഇതിന് പകരം ചോദിക്കും - അതിനു വേണ്ടിയാ ഞാൻ ജീവിക്കുന്നത്.” ഇങ്ങനെ പഠനത്തിലും കളിയിലും ശ്രദ്ധിക്കാതെ വളർന്നു വരുന്ന എത്രയെത്ര കുട്ടികൾ! അവൻ വളർന്ന് വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ ഭാര്യയെ പൂർണ്ണമായി സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുമോ?

ജീവിതത്തിന്റെ ഇതൾ മറഞ്ഞാൽ മറുപുറവും ദുഃഖപൂർണ്ണമാണ് എന്ന് തെളിയിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം. ഒരു വീട്ടിലേക്കു കടന്നു ചെന്നപ്പോൾ ഇരുപത്തിയെട്ട് വയസ്സ് തോന്നിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ, മുഷിഞ്ഞതുണികൊണ്ട് തല മറയ്ക്കാൻ സാധിക്കാതെ ഈച്ചയാർത്ത് കട്ടിലിൽ ഇരി

കുന്നു. ഏറെ താമസിയാതെ ആ അമ്മ വേദന കടിച്ചിറക്കിയാണ് ജീവിക്കുന്നത് എന്ന കാര്യം മനസ്സിലായി. അഞ്ചു വയസ്സും രണ്ടു വയസ്സും ഉള്ള രണ്ട് ആൺകുട്ടികൾ. മുത്തവനാണ് അമ്മയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നത്. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഗംഭീരമായി നടന്ന ഒരു വിവാഹം രണ്ടാമത്തെ കുട്ടിയുടെ ജനനത്തോടെ അസ്തമിച്ചു. പ്രസവശേഷം രണ്ട് കൈയും തളർന്ന ഭാര്യയെ കൊണ്ട് ആവശ്യമില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് ഭർത്താവ് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ദാവത്യപ്രശ്നത്തിലൂടെ നാം നമ്മുടെ മക്കളെ സ്നേഹിക്കാൻ മറക്കുന്നു. സമ്പത്തും സന്തോഷവും നൽകി എന്നു തോന്നിയാലും അതെല്ലാം ആ മനസ്സിൽ 'കുമിള' പോലെയാണ്. "മക്കളെ തല്ലുന്നതിന് മുമ്പ് വിവേകമുള്ള പക്ഷതയോടുകൂടി അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ഭക്ഷണം കുറയ്ക്കുകയും ചിലപ്പോൾ മുട്ടിന്മേൽ നിറുത്തുകയും ചെയ്യാം. മക്കളെ കുറ്റപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ദുഷണങ്ങൾ പറയുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നത് അവരെ നന്നാക്കുകയല്ല, പിന്നെയോ പ്രായമാകുമ്പോൾ അവരും തങ്ങളുടെ മക്കളോട് ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ പഠിപ്പിക്കുകയത്ര" (ചാവറുൾ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 9). മാതാപിതാക്കൾ കൂടെ ഉണ്ടായാലേ മക്കൾക്ക് ഈ ശ്രദ്ധ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. വാൽസല്യവും ഐക്യവും അദ്ധ്യാനശീലവും സമൃദ്ധമായുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും അധികകാലം നിലനിൽക്കില്ല. **സംശയത്തിന്റെ മറ**

പരസ്പരമുള്ള സംശയമാണ് ഏറ്റവും പ്രധാന പ്രശ്നം. അത് നമ്മുടെ മനസ്സിനെയും ശരീരത്തെയും കാർന്നു തിന്നുന്ന രോഗമാണ്. നമുക്ക് എല്ലാകാര്യത്തിലും വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു ഉൾക്കാഴ്ച ആവശ്യമാണ്.

ഓഫീസിൽ നിന്ന് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഓടിയെത്തി ഭാര്യ വീട്ടിൽ തന്നെയുണ്ടോ, അവൾ എന്താണു ചെയ്യുന്നത് എന്ന് നോക്കുന്ന ഭർത്താക്കന്മാരുണ്ട്. ഭർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ സംശയം തോന്നി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ ചുവടുവയ്പ്പിലും ശ്രദ്ധിക്കാൻ സി.ഐ.ഡി.യെ നിയമിക്കുന്ന ഭാര്യമാരും ഇന്ന് ഏറെയുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള കുടുംബങ്ങളുടെ പോക്ക് ഒരുപറ്റം ആക്രമികളെയും കൊള്ളക്കാരെയും വരുംതലമുറയ്ക്ക് സമ്മാനിക്കാനാണ്. അങ്ങനെ ലോകം അസമാധാനത്തിലേക്ക് തലകുത്തി വീഴും. പരസ്പരം തുറന്നു പറഞ്ഞ് സംശയത്തിന്റെ മറ നമുക്ക് മറികടക്കാം.

തന്റെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് ഭാര്യയെയും മക്കളെയും സുഖമായി വളർത്തണം എന്ന വിചാരം ഭർത്താവിനുണ്ടായിരിക്കണം. വീട്ടിലെ ചെലവിനു പുറമേ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ചില ബാധ്യതകൾ അദ്ദേഹത്തിന് വേറെയും കാണാം. ഉണ്ടെങ്കിൽ പ്രിയതമയോട് പറയുക. ഭാര്യമാരുടെ ന്യായമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും പണം കൊടുക്കാതെ തിന്നുകൂടിച്ചു നടക്കുന്ന ഭർത്താന്മാരുമുണ്ട്. മക്കളുടെ കാര്യം ഭാര്യ നോക്കണം എന്ന രീതി. വല്ലപ്പോഴും വീട്ടിൽ വരുന്ന ഭർത്താവിനോട് വല്ലതും ചോദിച്ചാൽ അടിയും ചീത്തയും മാത്രമായിരിക്കും അവർക്കു കിട്ടുക. ഇങ്ങനെ തകരുന്ന കുടുംബങ്ങളും കുറവല്ല. ഈ തകർച്ചയ്ക്ക് കാരണമായ സ്നേഹക്കുറവും സ്വാർത്ഥതയും നമുക്ക് ഉപേക്ഷിക്കാം.

വിദ്യാസമ്പന്നരായ നമുക്ക് വിവാഹമോചനത്തിലൂടെ മക്കളെ സ്വാർത്ഥതയിൽ ബന്ധിക്കാതിരിക്കാം. നമ്മുടെ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പവിത്രത ലോകം മുഴുവൻ അറിയട്ടെ.

“കച്ചവടജോലി ആത്മത്തിനു മാത്രമല്ല,
ധനത്തിനും, എത്രയും ആപത്തുള്ളതാക്കുന്നു.
മറ്റൊരു വ്യാപാരം കൊണ്ട് കഴിപ്പാൻ
പാടില്ലെങ്കിൽ കച്ചവടം ചെയ്യുന്നതിനു
മുടക്കില്ല. എന്നാൽ മഹാസൂക്ഷ്മത്തോടും
നീതിയോടും കൂടെ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.”

ചാവറുൾ

14

വിധിയിൽ പതിരുണ്ട്!

“വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ നിങ്ങളും വിധിക്കരുത്.”

ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും, നിറത്തിന്റെയും അറിവിന്റെയും സമ്പത്തിന്റെയുമൊക്കെ പേരിൽ നാം മനുഷ്യരെ വിധിച്ച് അകറ്റി നിറുത്തുന്നു. വിധികർത്താവ് ദൈവമാണ്. ജീവിതത്തിൽ ദുഃഖകരമായ അനുഭവം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നാം സാധാരണയായി എന്താണു ചെയ്യാറുള്ളത്? നാം നമ്മുടെ വിധിയെ പഴിക്കും അല്ലേ? എന്നാൽ, നാം മനസ്സുവെച്ചാൽ നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള വിധിപോലും മാറ്റിമറിക്കാനാവും എന്നതാണ് വസ്തുത. നാം അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നതും.

ഒരിക്കൽ വിശുദ്ധ വിൻസെന്റ് പള്ളോട്ടി എന്ന വൈദികന്റെ അടുക്കൽ ജോലിയൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന

ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ചെന്നു. വത്തിക്കാനിൽ മാർപാപ്പയുടെ പല്ലക്ക് ചുമക്കുവാൻ യുവാക്കന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട് എന്ന വാർത്ത അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അവൻ അച്ചനെ സമീപിച്ചത്. ജോലിയൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന ആ യുവാവിനെ സഹായിക്കാൻ അച്ചൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ശുപാർശകത്തും കൊടുത്ത് ഇന്റർവ്യൂവിന് അവനെ പറഞ്ഞയച്ചു. എന്നാൽ അവൻ ഇന്റർവ്യൂവിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. ജോലി കിട്ടിയുമില്ല. നിരാശ നായി തന്റെ അടുത്തുവന്ന അവനോട് ആത്മാവിനാൽ പ്രചോദിതനായി അച്ചൻ പറഞ്ഞു: “നീ എന്തിനു പല്ലക്ക് ചുമക്കാൻ പോകുന്നു. നിനക്കൊരു വൈദികനായിക്കൂടെ? കർത്താവിനെ ചുമക്കാമല്ലോ.” അച്ചന്റെ വാക്കുകൾ ശക്തമായ ഉൾവിളി പോലെ അവനെ സ്പർശിച്ചു, അവൻ സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു; വൈദികനായി. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം 9-ാം പിയൂസ് മാർപാപ്പയായി. ദൈവത്തിന്റെ വഴി എത്രയോ അഗ്രാഹ്യം! ആരൊക്കെ നമ്മെ തഴഞ്ഞാലും വിധിച്ചു തള്ളിയാലും ദൈവം നമ്മെ കൈവിടില്ല.

ഏഴുതാ പ്രവാചകനിലൂടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: “മൂലകൂടിക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെ അമ്മയ്ക്ക് മറക്കാനാകുമോ? പുത്രനോട് പെറ്റമ്മ കരുണ കാണിക്കാതിരിക്കുമോ? അവൾ മരണാലും, ഞാൻ നിന്നെ മറക്കുകയില്ല. ഇതാ, നിന്നെ എന്റെ ഉള്ളംകൈയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു” (ഏശ 49:15-16). കർത്താവിന്റെ സ്നേഹം വളരെ വലുതാണ്. അവിടുന്ന് നമ്മെ ശക്തിപ്പെടുത്തി നയിക്കുന്നു. എങ്കിലും, നമ്മൾ തന്നെയാണ് പലപ്പോഴും ജീവിതപരാജയങ്ങൾക്ക് വഴി ഒരുക്കുന്നത്.

“അവിടുന്ന് എന്റെ അലച്ചിലുകൾ എണ്ണിയിട്ടുണ്ട്; എന്റെ കണ്ണീർക്കണങ്ങൾ അങ്ങ് കുപ്പിയിൽ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്” (സങ്കീ 56:8) എന്ന സങ്കീർത്തകന്റെ വിശ്വാസം നമുക്കുണ്ടാകട്ടെ. മക്കളുടെ ദുർനടപ്പ് കണ്ട് “നീ ഒരിക്കലും ഗുണം പിടിക്കില്ല” എന്നു പറഞ്ഞ് ശപിക്കാതെ കാത്തിരുന്ന് പ്രതീക്ഷയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കാം. വിധിയെ പഴിച്ച് ജീവിക്കാതിരിക്കാൻ നാം ഒന്നു ചെയ്താൽ മതി: “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ സ്നേഹിച്ച്, അവിടുത്തെ വാക്കുകേട്ട്, അവിടുത്തോട് ചേർന്നു നില്ക്കുക...” (നിയ 30:20).

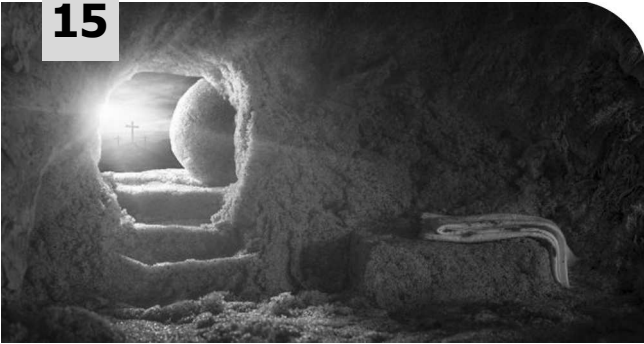
സാമൂവൽ കർത്താവിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം സാവൂളിന് പകരം ജെസ്സെയുടെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുവനെ അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ യാത്രയായി. മക്കളിൽ ഒരുവനായ ഏലിയാബിനെ കണ്ടപ്പോൾ സാമൂവൽ വിചാരിച്ചു: ഇവനായിരിക്കും കർത്താവിന്റെ അഭിഷിക്തൻ. എന്നാൽ, കർത്താവ് സാമൂവലിനോടു കല്പിച്ചു: “അവന്റെ ആകാരവടിവോ ഉയരമോ നോക്കേണ്ടാ. അവനെ ഞാൻ തിരസ്കരിച്ചതാണ്. മനുഷ്യൻ കാണുന്ന തല്ല കർത്താവ് കാണുന്നത്. മനുഷ്യൻ ബാഹ്യ രൂപത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു; കർത്താവകട്ടെ ഹൃദയഭാവത്തിലും” (1 സാമൂ 16:7). സാമൂവലിന്റെ മുമ്പിൽ ജെസ്സെയുടെ ശക്തന്മാരായ ഏഴ് പുത്രന്മാർ നിരന്നിട്ടും കർത്താവ് തിരഞ്ഞെടുത്തവനെ കാണാതെ അദ്ദേഹം വലഞ്ഞു. “ഇനി വല്ല മക്കളുമുണ്ടോ?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇളയവനായ ദാവീദ് ആടുകളെ മേയ്ക്കാൻ പോയിരിക്കുകയാണ് എന്ന ഉത്തരം ജെസ്സെയിൽനിന്ന് കിട്ടി. അവനെ

ആളയച്ച് വരുത്തി. അവനായിരുന്നു ദൈവത്തിന്റെ നിയോഗിതൻ. ബാഹ്യദർശനംവെച്ച് ഒരുവനെ നല്ലവനെന്നും അപരനെ മോശക്കാരെന്നെന്നും പറയുന്നത് ശരിയല്ല. നാം മോശക്കാരനായി മുദ്രകുത്തുന്നവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ കഴിവുള്ളവനായിരിക്കാം. അതിനാൽ ആരെയും വിധിക്കാതിരിക്കുക. നാം ഉള്ളൂരുകി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ദൈവാഭീഷ്ടമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയും ചെയ്താൽ യാഥാർത്ഥത്തിലുള്ള വിധിയെപ്പോലും തകർത്ത് മുന്നോൻ കഴിയും. ദൈവം ജോഷ്വയിലൂടെ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളെത്തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുവിൻ. നാളെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കർത്താവ് അദ്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും” (ജോഷ്വ 3:5).

“നിന്റെ വീട്ടിൽ ക്രമമല്ലാത്ത വർത്തമാനങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ചേരാത്ത വചനങ്ങളും ശേഷംപേരുടെ അറ്റകുറ്റങ്ങളെ പറവാനും പിറുപിറുപ്പിനും ചട്ടമില്ലായെന്നും... മറ്റൊരുത്തന്റെ ദോഷത്തിന്റെ വർത്താനം നിന്റെ വീട്ടിൽ പറയപ്പെടുമ്പോൾ ആ ദോഷത്തിനുള്ള ശിക്ഷ നിന്റെ വീടിന്മേൽ വരികയും ചെയ്യും.”
ചാവരൂൾ

15

കണ്ണുള്ളവന്റെ കാഴ്ച

ഞാൻ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ വഴിയരികിൽ തണുത്തുവിറച്ച് നഗ്നനായി വിശന്നു നിലവിളിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയെ കണ്ടു. കൂടെ ആരുമില്ല. ഞാൻ വികാരവിവശനായി; രോഷാകുലനായി ദൈവത്തോടു ചോദിച്ചു: “ദൈവമേ, അങ്ങ് സ്നേഹമുള്ള പിതാവും പരിപാലകനുമല്ലോ? എന്തേ ഈ കുട്ടിയ്ക്ക് ഈ വിധിയാവാൻ? അങ്ങേക്ക് ഈ കുട്ടിയുടെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധയില്ലേ?...” ദൈവത്തോടു തർക്കിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ മുമ്പോട്ടു പോയി. വൈകുന്നേരം തിരിച്ച് താമസസ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ മനസ്സിൽ ആ കുട്ടിയുടെ ചിത്രം വീണ്ടും വീണ്ടും തെളിഞ്ഞുവന്നു. അന്നത്തെ ധ്യാനസമയത്തും മനസ്സ് ദൈവത്തോടുള്ള ചോദ്യത്തിൽ മുഴുകി. ഏറെ താമസിക്കാതെ ദൈവം മനസ്സിൽ സർച്ചിന്തകൾ നൽകി. “മകനേ, ഞാൻ ആ കുട്ടിക്കുവേണ്ടി ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം

ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു, നിനക്കു ആരോ
ഗ്യവും സമ്പത്തും നൽകിയിട്ടുണ്ട്; ഇനി നീ ചെയ്യുക.”
ആ കുട്ടിയെ ഒരു വിധത്തിലും സഹായിച്ചില്ലല്ലോ
എന്നോർത്ത് മനസ്സ് തേങ്ങി. നീതിമാന്റെ ചിന്ത മറ്റു
ഉളവരെ രക്ഷിക്കുക, അവരെ സഹായിക്കുക എന്നതായി
രിക്കും.

യേശുവിന്റെ വളർത്തുപിതാവായ ജോസഫിനെ വച
നം പരിചയപ്പെടുത്തുക ‘അവൻ നീതിമാനായിരുന്നു’
എന്ന സംബോധനയോടെയാണ്. നീതിമാൻ കുറ്റബോ
ധമുള്ളവനും, കാനേണ്ടവനുമാണ്. ഹേറോദേസിനെ
ഭയന്ന് ദൈവദർശനപ്രകാരം കുഞ്ഞിനെയും അമ്മയെയും
കൊണ്ട് ജോസഫ് ഓടുന്നു. കുറേദൂരം പിന്നിട്ടപ്പോൾ
നീതിമാനായ ജോസഫ് മനോവേദനയാൽ കുനിഞ്ഞി
രുന്ന് കരയുന്നു. കാരണം എന്താണെന്നോ? തനിക്കു
കിട്ടിയ സ്വപ്നവിവരം രണ്ടു പേരോട് പറഞ്ഞി
രുന്നുവെങ്കിൽ കുറച്ച് കുട്ടികളുടെ ജീവനകിലും
രക്ഷിക്കാനായേനെയെന്ന് കരുതി മനോവേദനയനുഭവി
ക്കുന്നു.

മഹാഭാരതയുദ്ധത്തിന് ശേഷം ധർമ്മപുത്രർക്ക് ആന
ന്ദിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. കാരണം ഇല്ലം ചൂട്ട് പാണ്ഡവരെ
രക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. പാണ്ഡവർ രക്ഷപ്പെട്ടു
വെങ്കിലും ഒരു ചണ്ഡാലിയും അഞ്ച് മക്കളും വെന്തുമ
രിച്ചു. അത് താൻ മൂലമാണെന്ന തിരിച്ചറിവാൻ
ധർമ്മപുത്രരുടെ സന്തോഷം കളഞ്ഞത്. നീതിമാൻ
നേരും നെറിവുമുള്ളവനാണ്. ചെയ്യേണ്ട നന്മ ചെയ്യാതിരു
ന്നതിനാൽ കുറ്റബോധത്തോടെ കരയുകയും ജീവിത

ത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് നീതിമാൻ.

സോദോം ഗോമോറാ നഗരങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചതിന്റെ കാരണവും അവിടെ നീതിമാന്മാർ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതു തന്നെ. അബ്രാഹാം കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു തർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. നീതിമാന്മാരുടെ എണ്ണം അബ്രാഹാം 50, 45, 40, 30, 20, 10 എന്നായി കുറച്ചു കുറച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നു. നീതിമാൻ നഗരങ്ങളും നാടും നിലനിർത്തുന്നവനാണ്. സോദോമിന്റെ നാശം മുൻപെ കണ്ടവനാണ് അബ്രാഹാം. കാണുന്നവനാണ് നീതിമാൻ. അപരന്റെ ദുഃഖംകണ്ട് വേദനിക്കുന്ന മനുഷ്യനാണ് അബ്രാഹാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീതിയുടെ ഹൃദയം ദൈവത്തോട് എണ്ണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കത്തിൽ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നു. സോദോമിൽ വസിക്കുന്ന ലോത്തിന്റെ ഭവനം നീതിയുടെ ആലയമാണ്. നീതിമാന്മാർ ഉള്ള സ്ഥലത്ത് റോഡിൽ കിടക്കാം; നീതിമാന്മാരില്ലാത്ത സ്ഥലത്ത് വീട്ടിലും താമസിക്കാൻ കഴിയില്ല. “കുട്ടികളെ സംബന്ധക്കാരുടെ വീടുകളിൽ താമസിപ്പിക്കരുത്; എന്തെന്നാൽ പലപ്പോഴും അവർ മാലാഖ മാരായി പോവുകയും പിശാചുക്കളായി പിന്തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു” (ചാവറുൾ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 7).

ലോത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ അതിഥികളായി എത്തിയ വരുമായി സുഖഭോഗത്തിലേർപ്പെടേണ്ടതിന് വീട് വിട്ടുതരിക എന്ന് വാശിയോടെ ആവശ്യപ്പെട്ടവരോട് നീതിമാനായ ലോത്ത് പറഞ്ഞു: എന്റെ പ്രായമായ മക്കളെ തരാം... അതിഥികളായവരെ ഉപദ്രവിക്കരുത്. വീട്ടിലെ മാലാഖമാർ അവരെ അന്ധരാക്കി. നീതിമാൻ

കാണുന്നവനാണ്. കാഴ്ചയിലാണ് ധർമ്മാധർമ്മങ്ങൾ വിരിയുന്നത്. 2007 ഓഗസ്റ്റ് 5-ാം തീയതിയിലെ മനോരമ 'ശ്രീ'യിൽ വന്ന വാർത്തയുടെ തലക്കെട്ട് "കണ്ണുണ്ടായാൽ പോരാ കാണണം" എന്നായിരുന്നു. അവിൽ എന്ന പത്തു വയസ്സുകാരന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടന്ന സംഭവം: ബൈക്കിൽനിന്നു തെന്നി വീണ് റോഡിൽ തലയിടിച്ചു പൊട്ടി, രക്തം വാർന്നൊഴുകിയ അച്ഛന്റെ ജീവനു വേണ്ടിയാണ് ആ രാത്രിയിൽ അവിൽ ഹൃദയം പൊട്ടി നിലവിളിച്ചത്. വഴിയെ പോയ പത്തോളം വാഹനങ്ങൾ അവന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ടില്ല (എന്നു നടിച്ചു), കണ്ടില്ല (എന്നു ഭാവിച്ചു). നാം യാത്ര ചെയ്യുന്ന വഴികളിൽ കണ്ണും കാതും തുറന്ന് നല്ല സമരിയാക്കാരായി മാറുമ്പോൾ, അപരന്റെ മുമ്പിൽ നാം നീതിമാന്മാരായിത്തീരും.

പുതിയനിയമത്തിൽ യേശു ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അദ്ഭുതം കാഴ്ച കൊടുക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനെപ്പോലെ കാണുന്ന കാഴ്ച. അപരനെ മൃഗത്തെപ്പോലെ കാണാതിരിക്കാനുള്ള കാഴ്ച. കർത്താവിനോട് കണ്ണെഴുതാനുള്ള അഞ്ജനം നിരന്തരം ചോദിച്ച് നീതിമാന്മാരാവാം. സങ്കീർത്തകൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: "എപ്പോഴാണ് എനിക്കു ദൈവസന്നിധിയിലെത്തി അവിടത്തെ കാണാൻ കഴിയുക?" (സങ്കീ 42:2). കണ്ണുണ്ടായതുകൊണ്ടായില്ല, കണ്ണു തുറന്ന് ചുറ്റും നോക്കുമ്പോൾ എന്നും എപ്പോഴും യേശുദർശനം സാധ്യമാകും.

അതിരാവിലെ കുളിച്ച് അമ്പലത്തിൽ പോകുന്ന ഹൈന്ദവ സഹോദരനോട് 'എന്തിന് പോകുന്നു' എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഉടനെ തന്നെ അവൻ പറയും

‘ഈശ്വരദർശനം വേണം’. ദൈവത്തിന്റെ ചുവരെഴുത്തു കളും പ്രവചനങ്ങളും വായിക്കാനുള്ള കാഴ്ച നമുക്ക് വേണം. മോചനത്തിന്റെ കാഴ്ച, നീതിയുടെ കാഴ്ച നമ്മെ സ്നേഹസ്തുപങ്ങളാക്കി മാറ്റും. നമ്മുടെ കണ്ണുകാണാതെ പോകുന്ന നന്മയെ ഓർത്ത് കുറ്റബോധത്തോടെ കരയട്ടെ.

“ചിത്ത പുസ്തകങ്ങൾ വീട്ടിൽ വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നത് വൈക്കോലിൽ തീ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നതിനു സമമാകുന്നു. ഭക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ജ്ഞാനപുസ്തകങ്ങളും തത്വശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങളും മക്കൾക്കു സമ്പാദിച്ചുവെക്കേണ്ട നിക്ഷേപങ്ങളാകുന്നു.”
ചാവറുൾ

അടഞ്ഞ മനസ്സും

16

അഴിയാത്ത സ്വപ്നവും

ഇന്ന് നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നരകതുല്യമായ പല അനുഭവങ്ങളാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. തിന്മയാൽ കീഴടക്കപ്പെട്ട് അന്ധതയുടെ അന്ധരായി ചങ്ങലയിൽ പൂട്ടപ്പെട്ട ജീവിതം! അവിടെ സമ്പത്തിനാണ് വ്യക്തിബന്ധങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ മുഖ്യം. ഒരു വീട്ടിൽ കടന്നു ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ഭൂകമ്പത്തിന്റെ പ്രതീതി. അടുക്കളയിൽ നിന്ന് പാത്രങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി പുറത്തേക്ക് വരുമ്പോൾ നിസ്സഹായനായി കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒരു മുലയിൽ പേടിച്ചു കരയുന്ന കുട്ടി. ആ കുടുംബത്തിന്റെ തായ്വേർ തേടി സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ ഒരു സത്യം മനസ്സിലായി: മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നതിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്താതെ, അടഞ്ഞ മനസ്സിന്റെ ഉടമകളായിരുന്നു അവർ.

അവിടത്തെ അമ്മച്ചിയുടെ ഏകമകനാണ് ജോസ്. അമ്മച്ചി അവൻ വളരെയധികം സ്നേഹം നൽകി വളർത്തി. വിവാഹശേഷം തന്നിൽ നിന്നു മാറി ഭാര്യയെ

സ്നേഹിക്കുന്നത് ആ അമ്മച്ചിക്ക് ഇഷ്ടമായില്ല. തന്റെ മകന്റെ സ്നേഹം തിരിച്ചു കിട്ടുന്നതിന് അമ്മച്ചി ജോസിനെക്കൊണ്ട് പലപ്പോഴും ഭാര്യയെ തല്ലിക്കുമായിരുന്നു. വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറയുന്നു: “സഹോദര സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് എഴുതേണ്ടതില്ല. കാരണം, പരസ്പരം സ്നേഹിക്കണമെന്ന് ദൈവം തന്നെ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്” (1 തെസ 4:9). ദൈവത്തെ മറന്ന് സ്വാർത്ഥതയിൽ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ ആ ഭവനം അസമാധാനത്തിലേക്ക് കൂപ്പുകുത്തി വീണു. ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര ദൈവമക്കൾ സ്നേഹം നഷ്ടപ്പെട്ട്, ഹൃദയബന്ധം തകർന്ന് മനുഷ്യനിർമ്മിത ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ നീരിപ്പുകയുന്നുണ്ട്.

നമ്മുടെ കുടുംബം യേശുവിന്റെ സ്നേഹം അനുഭവിക്കുന്ന ഭവനമാകണമെങ്കിൽ നാം പരസ്പരം പങ്കുവെച്ച് സ്നേഹത്തിൽ കൈകോർത്തു മുന്നേറണം. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പവിത്രത ദൈവംതന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വിവാഹശേഷം “പുരുഷൻ മാതാപിതാക്കളെ വിട്ട് ഭാര്യയോടു ചേരും” (ഉല്പ 2:24). ‘മാതാപിതാക്കളെ വിട്ട്’ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവരെ അനാഥാലയത്തിൽ തള്ളിക്കളയണമെന്നല്ല അർത്ഥം. അവർക്കു സ്നേഹശുശ്രൂഷ നൽകുന്നതോടൊപ്പം അവരുടെ തണലിൽ നിന്നു മാറി രണ്ട് കാലിൽ നിൽക്കാൻ പഠിക്കണം. വിവാഹശേഷം മക്കൾ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ കുടുംബകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടണം.

തന്റേയും മറ്റുള്ളവരുടെയും നന്മയ്ക്കുതകുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ സ്വതന്ത്രമായും ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായും എടുക്കാനുള്ള പരിശീലനം കുട്ടികൾക്ക് കിട്ടു

നന്മ കൂടുംബത്തിൽ നിന്നാണ്. ഇവ ലഭിച്ച കുട്ടികൾ സാമൂഹികാവ ബോധമുള്ളവരായിരിക്കും. സത്യം, നീതി, നന്മ എന്നിവ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ പച്ചകൊടാതെ നിലകൊള്ളും. “സഹോദരരേ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കാണ് നിങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഭൗതികസുഖത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമായി അതിനെ ഗണിക്കരുതെന്നു മാത്രം. പ്രത്യുത സ്നേഹത്തോടുകൂടെ ദാസരെപ്പോലെ പരസ്പരം സേവിക്കുവിൻ” (ഗലാ 5:13).

മാതാപിതാക്കളുടെ സ്നേഹം ഒരിക്കലും സ്വാർത്ഥ ജഡികമാകരുത്. “സ്നേഹം ദീർഘക്ഷമയും ദയയുള്ളതുമാണ്. സ്നേഹം അസൂയപ്പെടുന്നില്ല. ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യുന്നില്ല, അഹങ്കരിക്കുന്നില്ല” (1 കോറി 13:4). വിവാഹത്തിലൂടെ വീട്ടിലേക്കു കടന്നുവരുന്ന മരുമക്കളുടെ മകളായി കാണുവാൻ ഓരോ അമ്മയ്ക്കും കഴിയണം. അതുപോലെ, ഭാര്യ, ഭർത്താവിന്റെ അമ്മയെ സ്വന്തം അമ്മയായി സ്വീകരിക്കണം.

കുടുംബം മൂല്യങ്ങളുടെ പഠനക്കളരിയാണ്. സന്തോഷം, സ്നേഹം, ത്യാഗം, വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, ആദരം, ആത്മാഭിമാനം, സമത്വം, സഹോദര്യം തുടങ്ങിയ മൂല്യങ്ങൾ വ്യക്തിയിൽ പാകുന്നത് കുടുംബമാണ്. “മൺപാത്രത്തിലെ നിധിയായ” (2 കോറി 4:7) മക്കളെ തട്ടിത്തകർത്തുകളയാതെ വിശുദ്ധിയിൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ നാം തുറന്ന മനസ്സുള്ളവരാകണം. അമ്മയും അപ്പനും മക്കളും മരുമക്കളും പേരക്കുട്ടികളും പരസ്പരം അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞ് ഒറ്റക്കെട്ടായി നീങ്ങണം. “മക്കളെപ്രതി മാതാപിതാക്കൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന വഴക്ക് നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാകരുത്. തങ്ങളുടെ

മക്കളെ മറ്റൊരുത്തൻ അപമാനിച്ചു; മറ്റു കുഞ്ഞുങ്ങൾ തല്ലി; ഇങ്ങനെയുള്ളത് കാര്യമാക്കുന്ന കാരണവന്മാരും പൈതൃകങ്ങൾ തന്നെ” (ചാവരൂർ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 13). കാര്യങ്ങൾ രമ്യതയിൽ സംസാരിച്ച് പരിഹരിച്ച് മുന്നേറാം. അങ്ങനെ, യേശുവനുഭവത്തിൽ ജീവിക്കാം. “നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൻ മുറിവേല്പിക്കപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ അകൃത്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്ഷതമേല്ക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ മേലുള്ള ശിക്ഷ നമുക്കു രക്ഷ നല്കി. അവന്റെ ക്ഷതങ്ങളാൽ നാം സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു” (ഏശയ 53:5).

യേശുവിനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട നമുക്കു മരണത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയവന്റെ സമാധാനം അനുഭവിക്കാം. ക്രിസ്തീയ കുടുംബജീവിതം ത്യാഗത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ അവിടെ ത്യാഗമില്ല. ജീവിതം ത്യാഗത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. ത്യാഗമുള്ളിടത്ത് സ്നേഹമുണ്ട്. പരസ്പരമുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകൾ മാറ്റി സ്നേഹിച്ചു മുന്നേറാം. “ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന് ആരെങ്കിലും പറയുകയും സ്വന്തം സഹോദരനെ ദേഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവൻ കള്ളം പറയുന്നു. കാരണം, കാണപ്പെടുന്ന സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവനു കാണപ്പെടാത്ത ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല” (1 യോഹ 4:20). കുടുംബജീവിതത്തിന് കുളിർമ്മ നല്കുന്ന നിസ്വാർത്ഥസ്നേഹം സ്വന്തമാക്കാം. ദിവസവും അല്പനേരം എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചിരുന്ന് ഭക്ഷിച്ച്, പ്രാർത്ഥിച്ച്, പങ്കുവെച്ച് വി. പൗലോസിന്റെ വാക്കിൽ “സമാധാനത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തിനുള്ള ഒരുക്കമാകുന്ന പാദരക്ഷകൾ ധരിക്കുന്നവരാകാം” (എഫേ 6:15).

അസമാധാനത്തിൽ കഴിയുന്ന എന്റെ ഭവനത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ആരുവരും? ആരെനെ സഹായിക്കും? സങ്കീർത്തകൻ ഇപ്രകാരം വിലപിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ചോദ്യത്തിനുള്ള അമൂല്യമായ ഉത്തരം സങ്കീർത്തകൻ തന്നെ കണ്ടെത്തുന്നു: “എനിക്കു സഹായം കർത്താവിൽ നിന്നു വരുന്നു” (സങ്കീ 12:1-2). സക്കേവൂസ് യേശുവിനെ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ഈശോ അവന്റെ ഭവനത്തിൽ ചെന്നു. ഈശോയുടെ സാമീപ്യം സക്കേവൂസിൽ മാറ്റം വരുത്തി. യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു: “ഇന്ന് ഈ ഭവനത്തിന് രക്ഷകൈവന്നിരിക്കുന്നു” (ലൂക്കാ 19:9). നിക്കോദേവൂസ് യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോഴും (യോഹ 3:2) അടഞ്ഞിരുന്ന അവന്റെ മനസ്സിൽ യേശുരൂപം തെളിഞ്ഞു. നമുക്ക് ഈശോയെ സ്വീകരിക്കാം.

രാഷ്ട്രപിതാവായ മഹാത്മാഗാന്ധി പറഞ്ഞു: “എന്റെ വീട് ഒരു തടവറയാക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്റെ വീടിന്റെ കതകുകളും ജനലുകളും വിശാലമായി തുറന്നിടാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.” നമ്മുടെ ഹൃദയമാകുന്ന ആലയത്തിന്റെ വാതിലുകളും ജനലുകളും തുറന്നിട്ട് വീട്ടിലെ എല്ലാവരെയും അവരുടെ ബലഹീനതയോടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവരാകാം. വീട് ഒരിക്കലും ഒരു തടവറയാകാതിരിക്കട്ടെ. എ.ഡി. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ട അപ്പസ്തോലഗ്രന്ഥമായ ഡിഡാക്കേയിലെ വാക്യം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ മായാതിരിക്കട്ടെ: “നിന്നോടു ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തത് നീയും ചെയ്യരുത്” (ഡിഡാക്കേ 1:2). ഹൃദയഭിത്തികളെ തകർക്കുന്ന തിന്മയെ നന്മകൊണ്ട് കീഴടക്കാം. നിത്യനന്മയായ യേശുവിൽ ഒന്നായി ജീവിക്കാം.

“കട്ട വസ്തു ഒരു നാഴികനേരത്തേക്കെങ്കിലും
നിന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു സൂക്ഷിപ്പാൻ നീ
സമ്മതിക്കേണ്ടാ. കട്ട വസ്തു ഇരിക്കുന്ന വീട്
കത്തിപ്പോകുമെന്ന് റൂഹാദക്കുദിശാ തമ്പുരാൻ
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”

ചാവറുൾ

17

നാം ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ട സമാനം

“ബാഹ്യമോടികളായ പിന്നിയ മുടിയോ സ്വർണ്ണാഭരണമോ വിശേഷ വസ്ത്രങ്ങളോ അല്ല, നിങ്ങളുടെ അലങ്കാരം; പിന്നെയോ ദൈവസന്നിധിയിൽ വിശിഷ്ടമായ സൗമ്യവും ശാന്തവുമായ ആത്മാവാകുന്ന അനശ്വര രത്നം അണിഞ്ഞ ആന്തരിക വ്യക്തിത്വമാണ്” (1 പത്രോ 3:3-4).

സാമാന്യം ദേദപ്പെട്ട കുടുംബങ്ങളിലെ ജോർജും ലില്ലിയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹം ആഘോഷപൂർവ്വം നടന്നു. വിവാഹശേഷം നവദമ്പതികൾ ഒരുമിച്ച് പള്ളിയിൽപോയപ്പോഴാണ് നാട്ടുകാർ അവളിലെ കുറവുകൾ കാണുന്നത്. പെണ്ണിന്റെ പല്ലുപൊന്തിനില്ക്കുന്നു; വർത്തമാനം പറയുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണിലെ കൃഷ്ണ മണി വട്ടം കറങ്ങുന്നു. നാട്ടുകാർ ജോർജിനോടു

ചോദിച്ചു: “ജോർജേ, നിനക്കു ഈ കോങ്കണ്ണിയേ കിട്ടിയുള്ളൂ; നാട്ടിൽ വേറെ എത്ര പെണ്ണുങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.” ആദ്യമൊന്നും നാട്ടിലെ ഗ്ലാമർത്താരമായ ജോർജ് ഇതു കാര്യമാക്കിയില്ല. പക്ഷേ, നാട്ടുകാരെല്ലാം എന്തിനു വീട്ടുകാർ പോലും തന്നെ കളിയാക്കുന്നത് അവനു സഹിച്ചില്ല. ജോർജ് ലില്ലിയെ കൂടെ കൊണ്ടുനടക്കാതായി. മെല്ലെ നിരാശനായി വീടിന്റെ നാലു ചുമരുകൾക്കുള്ളിലായി. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് രണ്ടാഴ്ച എത്തുന്നതിനു മുമ്പ് ജോർജ് വിഷം കുടിച്ചു മരിച്ചു; ബാഹ്യമായ സൗന്ദര്യം നിത്യം നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. തന്റെ ഭർത്താവോ, ഭാര്യയോ കാണാൻ അത്ര ഭംഗിയില്ലെങ്കിലും അവർ ആന്തരികസൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഉടമകളാണെന്ന് നാം അറിയണം.

വിവാഹജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ച പലരും തങ്ങൾക്കു ‘അബദ്ധം പറ്റിപ്പോയി’ എന്നു ചിന്തിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. കുടുംബജീവിതം എന്നത് ദൈവിക പദ്ധതിയാണ്. കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: “നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പദ്ധതി എന്റെ മനസ്സിലുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ നാശത്തിനല്ല, ക്ഷേമത്തിനുള്ള പദ്ധതിയാണത്. നിങ്ങൾക്ക് ശുഭമായ ഭാവിയും പ്രത്യാശയും നൽകുന്ന പദ്ധതി” (ജറെ 29:11). മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ നോക്കിയാൽ ഒട്ടും ഇണങ്ങാത്ത ഇണയാണ് തനിക്കു കിട്ടിയതെന്ന് തോന്നിയാലും ഓരോരുത്തർക്കും ചേരുന്ന ഇണയെത്തന്നെയാണ് ദൈവം സമ്മാനമായി നൽകുന്നത്.

യുവാവായ തോബിയാസ് റഗുവേലിന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകുമ്പോൾ, ദൂതൻ പ്രഥമ ശ്രവണത്തിൽ ഒട്ടും ചേരാത്ത സാറയെ ജീവിതപങ്കാളിയായി ശുപാർശ ചെയ്യു

ന്നു. ഉടനേ അവൻ ദൂതനോടു പറഞ്ഞു: “ആ പെൺകുട്ടി ഏഴുപേരെ വിവാഹം ചെയ്തതാണെന്നും അവർ ഓരോരുത്തരും മണവറയിൽവെച്ചു മരിച്ചെന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഞാനാണെങ്കിൽ പിതാവിന്റെ ഏകമകനാണ്. മണവറയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ താൻ മരിക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെടുന്നു” (തോബിത് 6:13-14). അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്ത്രീ എങ്ങനെ എനിക്കു ചേർന്ന ഇണയാകും? ഈ വിവാഹം വേണ്ടോ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ദൂതൻ പറഞ്ഞു: “നീ പേടിക്കേണ്ടോ, അനാദിമുതലേ അവൾ നിനക്കായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവളാണ്. നീ അവളെ രക്ഷിക്കും” (തോബിത് 6:17).

വിവാഹത്തിൽ “ബന്ധുക്കളുടെ സ്വത്തിനെയും ബഹുമാനത്തേയുംകാൾ, നല്ല മര്യാദയും ശീലങ്ങളും പരിഗണിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മക്കൾക്കും കാരണവന്മാർക്കും സന്തോഷത്തിനു പകരം അതിദുഃഖം സംഭവിക്കും” (ചാവറുൾ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 14). ഓരോ ഭാര്യയും ഭർത്താവും തന്റെ ജീവിതപങ്കാളിക്കുവേണ്ടി അനാദിമുതലേ ദൈവത്താൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതാണ്.

പ്രസിദ്ധ എഴുത്തുകാരനായ ആന്ദ്രേ മാവുരോസ് പറയുന്നു: “നിത്യവും പണിതുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട സൗധമാണ് വിവാഹജീവിതം.” വിവാഹത്തിന്റെ ആദ്യനാളുകളിൽത്തന്നെ തകർത്തറിയേണ്ടതല്ല; അപരന്റെ വാക്കിൽ മയങ്ങി ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതല്ല. മറിച്ച്, സംയമനത്തോടെ ജീവിക്കണം. നമുക്കു ഇഷ്ടമാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ബാഹ്യമായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെയാണ് കള്ളൻ (പ്രലോഭനം) അകത്തുകടക്കുന്നത്. നമുക്കു ഉചിതമല്ലാത്തത് മറ്റുള്ളവർ പറയുമ്പോൾ നമ്മുടെ കാതുകൾ അടച്ചിടാം.

വാതിൽ തുറന്ന് കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് പുറത്തുള്ള പുക അകത്തുകയറി വീടിനകം കരിനിറഞ്ഞതാക്കുന്നത്. ദൈവമാണ് നിർദ്ദിഷ്ട സമയത്തും സ്ഥലത്തും ദമ്പതികളെ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്നത്. മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തിയും സംസാരവും ആ ബന്ധത്തെ വേർപ്പെടുത്തരുത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈശോ പറഞ്ഞത്: “ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതു മനുഷ്യൻ വേർപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ” (മത്താ 19:6).

18

പൊട്ടിക്കരുത്

മകനോടൊപ്പം കളിതമാശകളിൽ മുഴുകിയ ജോബി യുടെ കുടുംബത്തെ കണ്ട് ഏറെ സന്തോഷമായി. ജോബി കുറച്ചു നാളായി ഒന്ന് വീട്ടിൽ വരണമെന്നു പറയാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. എനിക്ക് ഇന്നാണ് അതിനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചത്. മൂന്നാംക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന ജിബിന്റെ കൈയിൽ പല തരത്തിലുള്ള മിഠായിപ്പായ്ക്കറ്റുകളുണ്ട്. എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ ജോബി മോനോട് പറഞ്ഞു: “മോനേ, അകത്തുപോയിരുന്നു കഴിച്ചോ.” ഇന്നത്തെ അണുകുടുംബങ്ങളിൽ കാണുന്ന പതിവ് കാഴ്ച. ഇതല്ല ശരിയായ രീതി. “മോനേ, ഒരു മിഠായി അച്ചനു കൊടുക്ക്” എന്നു പറഞ്ഞ് കുട്ടിയെക്കൊണ്ട് കൊടുത്തു പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ മകനും പിന്നീട് പലതും (സമയം, പണം, സഹായം) കൊടുക്കുന്നവനാകും. “എല്ലാം ഇങ്ങോട്ട് പോരട്ടെ; പറ്റു ന്നിടത്തോളം അടിച്ചു മാറ്റിക്കോ” തുടങ്ങിയ രീതികൾ മക്കളിൽ സ്നേഹരാഹിത്യം ജനിപ്പിക്കും. “മനുഷ്യർ പര

സ്വപരം ഉപകാരം ചെയ്യുന്നത് സൃഷ്ടാവിനാൽ കല്പി
ക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രമാണമാകുന്നു എന്ന് ബോധിച്ച് ഒരു മനു
ഷ്യൻ ദിവസത്തോറും ഒരുത്തനെങ്കിലും ഉപകാരം
ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നു” (ചാവരൂൾ, കുടുംബചട്ടം 14).

പണസ്വാധീനമുള്ള കുടുംബങ്ങളിലെ ചില കുട്ടികൾ
ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി പട്ടണത്തിൽ വരുമ്പോൾ
അവരിൽ വരുന്ന മാറ്റം നാം കണ്ടിരിക്കും. കില്ലർ ജീൻസും
റെയ്മഡ്സ് വരയൻ ഷർട്ടും റെയ്ബാൻ ഫോട്ടോ
ക്രോഡൺ ഗ്ലാസ്സും തടിച്ചു വെളുത്ത ക്യാൻവാസ് ഷൂസും
ധരിച്ച മോട്ടോർ സൈക്കിളിൽ വീശിപ്പോകുന്നത് കണ്ടിരി
ക്കും. കുട്ടികളുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ‘ചെത്തി
പ്പോകുന്ന’ കോളേജ് കുമാരന്മാർ ഇന്ന് സർവ്വസാധാ
രണമാണ്. വഴിയരികിലെ പാവപ്പെട്ടവന്റെ രോഗാതുരമായ
ശരീരവും ജീർണിച്ച വസ്ത്രവും ഒഴിഞ്ഞ സഞ്ചിയും
പ്രാകൃതജീവിതവും അവനിൽ വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. കണ്ടി
ട്ടുമവൻ അപരനെ കാണാതെ കടന്നു പോകുന്നു. വളരെ
ചെറുപ്പത്തിലേ മക്കളിലെ പൊടിതുടച്ചു മാറ്റാനായാൽ
ലോകത്തിന് മുമ്പിൽ അവർ ശോഭിക്കും. വിശുദ്ധ ബെന
ഡിക്ടിന്റെ നിയമങ്ങളിൽ നാം വായിക്കുന്നു: “തെറ്റ് തിരു
ത്തുന്നതിൽ നാം വിവേകത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കണം;
അത് അമിതമാകരുത്. അഴുക്കുകളയാനുള്ള അതി
തീക്ഷ്ണതയിൽ തുടച്ച് പാത്രം പൊട്ടിക്കരുതല്ലോ.
വളഞ്ഞ ഞാങ്കണ ഒടിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക.
“നിങ്ങൾ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ഉപവിയായിരിപ്പിൻ; സ്നേഹ
മായിരിപ്പിൻ” (ചാവരൂൾ, കുടുംബചട്ടം 1). ഇതിൽ നിന്ന്
തിന്മ വളരാൻ അനുവദിക്കണം എന്നല്ല. മുൻപറഞ്ഞതു

പോലെ, തിന്മയകറ്റേണ്ടത് വിവേകത്തോടും ഉപവിയോടും കൂടെയായിരിക്കണം. ഓരോ സാഹചര്യത്തിനും ഏറ്റവും പറ്റിയ വിധത്തിൽ”. തെറ്റ് തിരുത്തലിന്റെ കാലം അവസാനിച്ചോ? മാതാപിതാക്കൾ മക്കളുടെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തി നന്മയിൽ വളർത്തേണ്ട? “മക്കളെ തല്ലുന്നതിന് മുമ്പ് വിവേകമുള്ള പക്ഷതയോടുകൂടി അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ഭക്ഷണം കുറയ്ക്കുകയും ചിലപ്പോൾ മുട്ടിൻമേൽ നിറുത്തുകയും ചെയ്യാം” (ചാവരൂൾ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 9).

ലോകം തറവാടായി കാണാൻ, സ്നേഹിക്കാൻ മക്കളിൽ നന്മയുടെ വിത്ത് പാകണം. എല്ലാവരിലും നന്മയുണ്ട്. അതു കാണാൻ നല്ല മനസ്സ് വേണം. വഞ്ചിതനായി ജീവിത വീഥിയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെയും പണമുണ്ടാക്കണമെന്ന അമിതാഭിലാഷത്തിന്റെ വാശിയല്ല; വഞ്ചിച്ചവരെ പാഠം പഠിപ്പിക്കാനുള്ള തിടുക്കമല്ല. മറിച്ച് കാത്തിരിക്കാനുള്ള ദീർഘശാന്തത മാത്രം. ഇതല്ലേ നാം മക്കൾക്കു നല്കേണ്ട മൂല്യം? നന്മതരുന്നവർക്ക് പരിക്കു പറ്റാതിരിക്കാൻ എപ്പോഴും നാം വിവേകത്തോടെ മക്കളിലെ പൊടി തുടച്ചു മാറ്റേണ്ട?

പണം ഇന്നുണ്ടാകും, നാളെയില്ലാതാകും; നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയത്തിൽ നിന്നൊഴുകുന്ന നന്മയുടെ ഉറവ ഒരിക്കലും വറ്റാത്തതാണ്. അതെന്നും നിലനില്ക്കും. ചെറുപ്പം മുതൽ മക്കളിലെ പൊടിതുടച്ച് പൊട്ടിക്കാതെ വളർത്തിയാലേ വഴിയരികിലെ പൊട്ടിത്തരിയും അവസാനിക്കൂ. അപരനെ ശത്രു വായിക്കണ്ട് ക്രൂരമായി പക തീർക്കുന്ന ഭീകരതയുടെ മുഖം എന്നവസാനിക്കും! ശ്രദ്ധയോടെ ചെറു

പ്ലംമുതൽ അന്നക്കുട്ടിയുലെ പൊടി തുടച്ചു മാറ്റിയതു കൊണ്ടാണ് നമുക്കിന്ന് വിശുദ്ധ അൽഫോൻസാമ്മയെ ലഭിച്ചത് എന്ന കാര്യം മറക്കാതിരിക്കാം.

“മക്കളോട് അധിക കാർക്കശ്യവും
അധിക താല്പര്യവും തിന്മയാകുന്നു.
അതിവാത്സല്യം അഹങ്കാരവും അധിക
കോപവും ശിക്ഷയും ഭയവും, ആശ്രയബോധമി
ല്ലായ്മയും ബുദ്ധിമടുപ്പും അവർക്ക് വരുത്തും.”
ചാവരൂർ

19

വിജയത്തിന്റെ വാതിൽ

“I slept and dreamt that life was beauty
I woke and found that life was duty.”

ഞാൻ ഉറങ്ങി... സ്വപ്നം കണ്ടു ജീവിതം സൗന്ദര്യമാണെന്ന്. ഞാൻ ഉണർന്നു... തിരിച്ചറിഞ്ഞു - ജീവിതം ദൗത്യമാണെന്ന്. വിജയം സ്വപ്നം കാണുന്നവരാകണം. “ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു... ഭൂമി ഫലം നൽകുന്ന ചെടികൾ മുളപ്പിച്ചു... പക്ഷിമൃഗാദികളും... ഇവയൊക്കെ നന്നായിരിക്കുന്നെന്നു ദൈവം കണ്ടു (ഉല്പ:1-13). പ്രായമായ മാതാപിതാക്കൾ മക്കളേയും പേരക്കുട്ടികളേയും നോക്കിയിട്ട് ‘നന്നായിരിക്കുന്നു’ എന്ന് പറയുമ്പോൾ ജീവിതം വിജയിക്കും.

അക്കാദമിക് പരീക്ഷകളെയും ജീവിത പരീക്ഷണങ്ങളെയും നേരിടാനായി വിദ്യാർത്ഥികളെ സജ്ജമാക്കുന്നതിലാണ് അധ്യാപകന്റെ വിജയം. പ്രാർത്ഥനാ മനുഷ്യനായി ഇരുട്ടിൽ ഉഴലുന്നവർക്ക് പ്രകാശമാ

കുന്നതിലാണ് ആധ്യാത്മിക ഗുരുവിന്റെ വിജയം. രോഗനിർണ്ണയം നടത്തി ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതിലാണ് ഭിഷഗ്വരന്റെ വിജയം. ആനന്ദകരമായ വൈവാഹിക ജീവിതം നയിക്കുന്നതിലാണ് ഭാര്യഭർത്താന്മാരുടെ വിജയം. മക്കളുടെ സ്വഭാവപവിത്രത നിലനിർത്തി വളർത്തുന്നതിലാണ് മാതാപിതാക്കളുടെ വിജയം. “ഇളം പ്രായത്തിൽ കാരണന്മാരുടെ കാഴ്ചയിൽ നിന്ന് അകന്ന് കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം കുട്ടികൾ പുറത്ത് കളിക്കാൻ പോകാൻ അനുവദിക്കരുത്. അവരെ കാത്തുപരിപാലിക്കാത്ത ശ്രുശ്രുഷകരെ വിശ്വസിക്കേണ്ടാ; മിക്കപ്പോഴും കുഞ്ഞുങ്ങളെ മോശമാക്കുന്നത് ഇത്തരക്കാരാകുന്നു” (ചാവരൂർ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 5).

എന്റെ വിജയത്തിന്റെ ശില്പി ഞാൻ തന്നെ. അതിനാലാണ് ആംഗലേയ കവിയായ ഹെൻലി എഴുതിയത്:

“ I am the captain of my soul.
I am the Master of my Destiny.”

ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ക്യാപ്റ്റനാണ്. എന്റെ വിധിയുടെ വിധാതാവാണ്. വിജയപരാജയങ്ങളുടെ സമ്മിശ്രരൂപമാണ് നമ്മുടെ ജീവിതം. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതെല്ലാം വിജയത്തിനാണ്. വിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നു: “ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചവയെല്ലാം നല്ലതാണ്” (1 തിമോ 4:4). നല്ലവനായി വിജയം കൈയാൻ പറഞ്ഞയച്ച ഞാൻ നന്മയിൽ വളരുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവം എന്നെ ശിക്ഷിക്കും. അവിടുന്ന് പറയുന്നു: “നല്ല ഫലം നൽകാത്ത വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ എറിയപ്പെടും” (ലൂക്കാ 3:9). ലോകമെങ്ങും പ്രശസ്തനായ റോബർട്ട് ഷുളുറുടെ

പ്രസിദ്ധമായ വിജയരഹസ്യങ്ങളുടെ കഥ പറയുന്ന പുസ്തകമാണ്: 'Success Is Never Ending; Failure Is Never Final'.

വിജയത്തിന് അതിരുകളില്ല എന്ന പുസ്തകത്തിൽ വിജയത്തിനായി നാല് മാർഗ്ഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം വരച്ചുകാണിക്കുന്നു. Curiosity (ജിജ്ഞാസ), Confidence (ഉത്തമവിശ്വാസം), Courage (ധൈര്യം), Constancy (സ്ഥിരത) എന്നിവ നമ്മെ വിജയഗിരിയിലേക്ക് നയിക്കും. നമുക്ക് എത്തിപ്പിടിക്കാവുന്നവ, നാം എത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കണം. ദൈവം നിരന്തരം അതിനായി നമ്മെ ഒരുക്കുന്നു. ജ്ഞാനത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്നു: “എല്ലാറ്റിനേയും അങ്ങ് സ്നേഹിക്കുന്നു. അങ്ങ് സൃഷ്ടിച്ച ഒന്നിനെയും അങ്ങ് ദേഷിക്കുന്നില്ല; ദേഷിച്ചെങ്കിൽ സൃഷ്ടിക്കുമായിരുന്നില്ല” (ജ്ഞാനം 11:24).

വിജയത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ വരാം. എന്നാൽ അവയെ അതിജീവിച്ചവരാണ് മഹാമാർ. വിശുദ്ധ ചാവറ കുര്യക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ ഇതിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ്. പാതയുടെ മാഹാത്മ്യമല്ല ചരിക്കുന്നവന്റെ പാദങ്ങളാണ് ലക്ഷ്യത്തെ മധുരമുള്ളതാക്കി തീർക്കുന്നതെന്നു തെളിയിക്കുന്നവരാണ് മഹാമാക്കൾ. ജീവിതയാത്രയിൽ തടസ്സങ്ങൾ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചപ്പോഴും ആഗ്രഹിച്ച ലക്ഷ്യത്തിൽ തന്നെ ദൃഷ്ടിപതിപ്പിച്ച് അവർ പടയോട്ടം നടത്തി. ഫലമോ, സഞ്ചരിച്ച കരിങ്കൽപാത അവർക്കു മുമ്പിൽ രാജവീഥിയായി. ഓരോ സൃഷ്ടികർമ്മത്തിനുശേഷവും, എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴും ദൈവം പറഞ്ഞത് നന്നായിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. ഞാനെന്ന എന്റെ അസ്തിത്വ സൗന്ദര്യത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം ജീവിതദൗത്യത്തിലേക്ക് ഉണർന്നെഴുന്നേല്ക്കാം. വിജയം കൈപ്പിടിയിൽ ഒരുക്കാം.

“കാരണവന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ മക്കളെ
വളർത്തുന്ന കാര്യം നിങ്ങളുടെ എത്രയും
പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യവും കടമയും ആകുന്നു.
മക്കൾ, സർവ്വേശ്വരൻ തമ്പുരാൻ
സൂക്ഷിപ്പാനായിട്ടു നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പി
പ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു നിക്ഷേപമാകുന്നു.”
ചാവറുൾ

20

ചിന്ത ഉറപ്പാക്കുന്ന വഴി വേണോ?

അസമത്വവും അക്രമവും മനുഷ്യരിലും അവന്റെ ചിന്തയിലും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു വർഷം കൂടി കടന്നുപോയി. ഇതാ പുതിയ വർഷത്തിലേക്ക് നാം പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇവിടെ അപരനെ അറിയുവാൻ സമയ മില്ലാത്തവർ അവന്റെ ശ്രീകോവിൽ തകർക്കാൻ കച്ചകെട്ടി നടക്കുന്നു! പങ്കുവയ്ക്കലിന്റെ ജീവിതം നയിക്കാൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന് വഴി തെറ്റിപ്പോയോ? എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ സ്ഥിതിഭേദമുണ്ടായിത്തീരുന്നത്? അപകടവും രോഗവും ഒരുവനെ അക്രമിക്കുമ്പോൾ അത് ഓരോരുത്തരുടേയും വിധിയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാൻ സാധ്യമല്ല. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെ ഉൾകൊണ്ട് പുതുവർഷത്തിന്റെ ചവിട്ടുപടി കയറാം. മനുഷ്യനെ മറന്ന, അവനെ നശിപ്പിച്ച ചിന്തകൾക്ക് വിരാമ മിടാം. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെയും

രഹസ്യത്തെയും അറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതോടൊപ്പം, നമ്മുടെ ചിന്തകളും പ്രവൃത്തികളും അറിയുവാനും സാധിക്കണം. അവിടെ നാം രക്ഷയുടെ കവാടത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നവരും മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിക്കുന്നവരുമാകും.

ജീവിതയാത്രയിൽ നാമോരോരുത്തരും ഓരോ നിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. പണവും പദവിയും ഒരുകൂട്ടർക്ക് ലഭിച്ചപ്പോൾ ചിലർക്ക് ദാരിദ്ര്യവും കഷ്ടപ്പാടും - ചിലർ സന്തോഷത്തോടെ സുഖമായിമുന്നേറുമ്പോൾ വേറെ ചിലർക്ക് ദുഃഖവും നിരാശയുമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. നടക്കലും ഇരിക്കലും, ഓടലും വീഴലും യാത്രക്കിടയിൽ വേണ്ടിവരും. പക്ഷേ, നമ്മുടെ ജീവിതയാത്രയിൽ ഉദ്ദേശ്യമില്ലാതെ ഉൽസാഹരഹിതമായി മുന്നേറുകയല്ല ചെയ്യേണ്ടത്. കുതിരയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കുതിരക്കാരനെപ്പോലെ നമ്മുടെ ചിന്തകളെ നാം നിയന്ത്രിക്കണം. ചിന്തയും പ്രവൃത്തിയും വഴിയാണ് നമ്മിലെ വ്യക്തിത്വരൂപീകരണം നടക്കുന്നത്. ചിന്തകൾ നമ്മെ പ്രവൃത്തിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ദൈവം ആഗ്രഹിച്ച ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവരാണോ നാം?

ഓരോ വർഷത്തിന്റെയും അവസാനം ദൈവം നാമോടൊന്നും വ്യക്തിയുടെ അടുത്ത് ഫലം തേടിയെത്തുന്നു. “മൂന്ന് വർഷമായി ഞാൻ ഈ അത്തിവൃക്ഷത്തിൽ നിന്നു ഫലം അന്വേഷിച്ച് വരുന്നു. ഒന്നും കാണുന്നില്ല. അത് വെട്ടികളയുക, എന്തിനു നിലം പാഴാക്കണം? കൃഷിക്കാരൻ അവനോട് പറഞ്ഞു യജമാനനേ, ഈ വർഷം കൂടെ അത് നിൽക്കട്ടെ; ഞാൻ അതിന്റെ ചുവട് കിളച്ച് വളമിടാം. മേലിൽ അത് ഫലം നൽകിയേക്കാം. ഇല്ലെങ്കിൽ നീ അതു വെട്ടിക്കളഞ്ഞു കൊള്ളുക” (ലൂക്ക 13:7-9). നല്ല ചിന്തകൾ

നിറഞ്ഞ മനസ്സിൽ നിന്നേ നന്മയുടെ ഫലം പുറപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഓരോ പുതുവർഷവും ഫലം ചൂടലിന്റെ വർഷമാകട്ടെ. മാതാപിതാക്കളുടെ പ്രവൃത്തിയും സംസാരവും മക്കളെ ചലിപ്പിക്കുന്നു. നന്മയാണ് മാതാപിതാക്കളിൽ കാണുന്നതെങ്കിൽ മക്കളിലേക്കും ആ നന്മകൾ പ്രകാശം ചൊരിയും. വീടാകുന്ന രാജ്യത്തെ ഭരണകർത്താക്കളായ അപ്പനും അമ്മയും ഓരോ പ്രവൃത്തിയും ചിന്തിച്ച് ചെയ്യണം. അല്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ ആ രാജ്യം തകർന്നുപോകും എന്നതിൽ സംശയം വേണ്ട. “മാതാപിതാക്കൾ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ മക്കളെ വേറെ വീടുകളിലേക്ക് മാറ്റി താമസിപ്പിക്കുക. ബോധത്തിനു ബലക്ഷയം വരുന്നതിനുമുമ്പ് അവർക്കു വസ്തുക്കൾ ഭാഗം ചെയ്തു കൊടുക്കുക. ഇതല്ലാത്താൻ മരണത്തിനുശേഷം അവർ തമ്മിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന വഴക്ക്, തർക്കം മുതലായ പാപങ്ങൾക്കു മാതാപിതാക്കന്മാർ ഉത്തരവാദികളാകും” (ചാവറുൾ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 16). രക്ഷകൻ മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക സ്വാതന്ത്ര്യം തിരസ്കരിക്കാതിരിക്കാം. നന്മയിലേക്കുള്ള മനഃസാക്ഷിയുടെ ശബ്ദം നമ്മുടെ ചിന്തകളെയും പ്രവൃത്തികളെയും നിയന്ത്രിക്കട്ടെ.

പത്മശ്രീ കെ. ജെ. യേശുദാസ് നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഇറയിടെ കിട്ടിയ ഒരു കത്തിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. അത് ഇപ്രകാരമാണ്: “യേശുദാസേ, നിങ്ങളുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കാറുണ്ട്. കൂടുതലും നിങ്ങൾ ദൈവത്തെപ്പറ്റിയാണല്ലോ പറയുന്നത്. ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ സംഗീതത്തെപ്പറ്റിയാണു കേൾക്കേണ്ടത്.”

യേശുദാസ് അതിന് മറുപടി പറയുകയാണ്: “എന്റെ സംഗീതം എവിടെനിന്നുണ്ടായി എന്ന ബോധം എനിക്കുണ്ട്. അത് തന്നെ എന്റെ കാര്യങ്ങളായ ദൈവമാണ്... ലോകത്തുള്ള ഏതു ജീവിയും ഏതൊരുവസ്തുവും നമ്മെ മറക്കും; നമ്മെ വഞ്ചിച്ചെന്നുവരും. പക്ഷേ, ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത ദൈവം ഒരിക്കലും നമ്മെ വഞ്ചിക്കില്ല.” നമ്മുടെ കാലത്ത് ഈ മനോഭാവമാണ് ദൈവസന്നിധിയിൽ നമുക്ക് വേണ്ടത്. ദൈവം ആരെയും ഒരിക്കലും ശിക്ഷിക്കുന്നില്ല എന്ന സത്യം മറക്കാതിരിക്കാം.

ഇവൻ അന്ധനായി ജനിച്ചത് ആരുടെ പാപം നിമിത്തമാണ് എന്ന് ചോദിച്ച ശിഷ്യരോട് കർത്താവ് പറഞ്ഞു: “ഇവന്റെയോ ഇവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയോ പാപം നിമിത്തമല്ല. പ്രത്യുത ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഇവനിൽ പ്രകടമാകേണ്ടതിനാണ്” (യോഹ 9:3). നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ദൈവികസാന്നിധ്യമായി കണ്ടാൽ നമ്മുടെ ചിന്തയും പ്രവൃത്തിയും ദൈവികത നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് ബെൽജിയത്തിന്റെ വീരപുരുഷനായിരുന്ന കർദ്ദിനാൾ മേഴ്സയിർ മാതൃകയായി രോഗ ബാധിതനായപ്പോൾ പറഞ്ഞു: “I thank the good Lord for having permitted to share the suffering of the cross. Suffering that is the complete apostleship” (കുരിശിലെ സഹനത്തിൽ പങ്ക് പറ്റാൻ എന്നെ അനുവദിച്ചതിന് നല്ല വനായ കർത്താവിന് ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. സഹനം അതാണ് സമ്പൂർണ്ണ അപ്പസ്തോലത്വം). ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ നമ്മുടെ ചിന്തകളെ നിയ

ന്ത്രിക്കാം. ഓരോ ദിവസവും നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന കൊച്ചു കൊച്ചു സഹനങ്ങളെ ദൈവമഹത്ത്വത്തിനുള്ള അവസരമായി മാറ്റാം. ഓരോ പുതുവർഷം ജീവിതത്തിന് പുത്തനം നുണർവ്വ് നൽകട്ടെ.

കുടുംബസങ്കല്പങ്ങൾ തകരുന്ന, മാതാപിതാക്കളെ സ്നേഹിക്കാത്ത, പരസ്പരം കലഹിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകത്ത് നമുക്ക് സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകരാകാം. സകലത്തിനെയും പുതിയ അനുഭവത്തോടെ നോക്കിക്കാണാം. മാതാപിതാക്കളെ, ഭാര്യയെ, മക്കളെ ഇന്നലെവരെ കണ്ടപോലെയാവില്ല ഇനി നാം കാണുന്നത്. മക്കളെ നന്മയിൽ വളർത്താം. നമ്മുടെ ചിന്തകൾ നിയന്ത്രിച്ച് പ്രവൃത്തികൾ പരിശുദ്ധമാക്കാം. അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും നമ്മുടേതാകും.

നന്മയിലുള്ള നമ്മുടെ വളർച്ച കണ്ട് ദൈവദൂതന്മാർ വിളിച്ച് പറയും: “ഇതാ, ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം മനുഷ്യരോടുകൂടെ. അവിടന്ന് അവരോടൊത്ത് വസിക്കും. അവർ അവിടുത്തെ ജനമായിരിക്കും...” (വെളി 21:3). കഴിഞ്ഞ കാലത്ത് വന്ന തെറ്റുകളെ ഓർത്ത് മാപ്പപേക്ഷിക്കാം. വീണ്ടിടത്ത് കിടക്കാതെ മുന്നോട്ട് കുതിക്കാം. മഹാത്മാഗാന്ധി പറഞ്ഞു: “മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കലാണ് എനിക്കു മതം.” മതവും, വ്യക്തിയും, രാഷ്ട്രവും തമ്മിൽ കലഹിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത് സ്നേഹിക്കുന്ന വരാകാം. സ്വന്തം ജീവൻ ബലി ചെയ്ത് അപരനെ നശിപ്പിക്കുന്നവരാകാതെ, സ്വന്തം ജീവൻ ബലി ചെയ്ത് മറ്റുള്ളവരെ വളർത്തുന്നവരാകാം. വിശുദ്ധ വിൻസെന്റ് ഡി പോളിന്റെ വാക്കിൽ “കരുണാർദ്രമായ സ്നേഹം ലോക

ത്തെ കീഴടക്കുന്നു.” നമ്മുടെ കുടുംബവും സമൂഹവും പ്രവൃത്തിമണ്ഡലവുമാകുന്ന ലോകത്തെ കരുണാർദ്രമായ സ്നേഹംകൊണ്ട് കീഴടക്കാം. മനുഷ്യനെക്കാൾ മഹനീയമായി എന്തോ ഒന്ന് അവനിൽ വസിക്കുന്നു. ആ ചൈതന്യത്തെ ബഹുമാനിക്കാം. ആദരിക്കാം.

ഓരോ വർഷത്തിനുശേഷവും അടുത്ത വർഷം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ തെളിയും. ജീവിതയാത്രയിൽ കടന്നു പോകുന്ന സമയത്തിന്റെ ഉപയോഗം എപ്രകാരമാണ്? പ്രസിദ്ധ എഴുത്തുകാരനായ ജെ. സ്റ്റുട്ടന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ സമയമെന്നത് ജീവിതത്തിന്റെ പുസ്തകമാണ്. ചിലയാളുകൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് വിലയേറിയ നന്മകൾ സമ്പാദിച്ച് ജീവിതം മഹത്വമുള്ളതാക്കുമ്പോൾ വേറെ ചിലർ ഈ പുസ്തകം തുറന്നുനോക്കാൻ പോലും മനസ്സാകാതെ ജീവിക്കുന്നു. സമയമാകുന്ന ജീവിതവൃക്ഷത്തിൽനിന്ന് ജീവൻ സ്വീകരിച്ച് നല്ല ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാം. ജീവിതമൂല്യങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ കഴിഞ്ഞവർഷം വിജയിച്ചെങ്കിൽ അഭിമാനിക്കാം. മറിച്ചാണെങ്കിൽ പശ്ചാത്താപത്തോടെ നല്ല ഒരു തുടക്കത്തിനായി ഓരോ പുതുവർഷത്തിലും ശ്രമിക്കാം.

പ്രസിദ്ധമായ ‘പെരുന്തച്ചൻ’ എന്ന സിനിമയിൽ കല്ലിൽ ശില്പം കൊത്തുന്ന ശില്പിയെ നാം ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കും. രൂപമില്ലാത്ത കല്ലിന്റെ മുമ്പിൽ ഉളിയും കൈയിൽപിടിച്ച് അയാൾ നില്ക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ അതുകൊണ്ട് ഓരോ സ്ഥലത്തുചെന്ന് കൊത്തുന്നു. കുറെ ദിവസം അങ്ങനെ പ്രവൃത്തി നടക്കുമ്പോൾ മനോഹരമായ ഒരു രൂപം ആ കല്ലിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞു. അതുപോലെ ഏതു

തരത്തിലുള്ള സ്വഭാവം രൂപവത്കരിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുക. അതനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തി നിയന്ത്രിക്കുക. നമ്മുടെ ചിന്തകളെ നന്മകളിലേക്ക് തിരിക്കാൻ സാധിച്ചാൽ ജീവിതത്തിൽ ആശ്ചര്യകരമായ മാറ്റങ്ങൾ നടക്കും. ചിന്തയും പ്രവൃത്തിയും ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ജീവിതം എന്നും നമുക്ക് കൂട്ടായി നിൽക്കട്ടെ.

“ഉറങ്ങാൻ കൃത്യസമയത്ത്
കിടക്കുന്നതിനും രാവിലെ കൃത്യസമയത്ത്
ഉണരുവാനും ശ്രദ്ധിക്കുക.
ഈ ക്രമം സൂക്ഷമായിട്ടു കാക്കുക.”
ചാവറുൾ

21

ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞത് ശക്തി

“കൈനീട്ടി അവനെ സ്‌പർശിച്ചുകൊണ്ടു യേശു പറഞ്ഞു: എനിക്കു മനസ്സുണ്ട്; നിനക്കു ശുദ്ധിയുണ്ടാകട്ടെ” (മർക്കോ 1:41).

യേശുവിന്റെ പരസ്യജീവിതകാലം ശുദ്ധി നൽകി മനുഷ്യരെ ശക്തരാക്കാനാണ് അവിടുന്ന് ഉപയോഗിച്ചത്. ഇന്ന് ലോകത്ത് ശുദ്ധിയുള്ളതായിരിക്കാൻ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. ലോകസുഖങ്ങൾ നമ്മെ മാടിവിളിക്കുമ്പോൾ നമ്മിലെ ശുദ്ധി നഷ്ടപ്പെട്ട് ശക്തികുറഞ്ഞവരായി നാം മാറുന്നു. ജീവിതം മുഴുവൻ നന്മയ്ക്കായി മാറ്റിവെച്ചവരാണ് വിശുദ്ധർ. 38 കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഈ ലോകത്ത് നിന്ന്

വേർപിരിഞ്ഞ ദൈവദാസനായ ഫാ. ഔറേലിയൻ നമുക്ക് മാതൃകയാണ്. അദ്ദേഹം സ്പെയിനിൽ ജനിച്ചെങ്കിലും ദൈവികദൗത്യപ്രവാചകനായി കേരളത്തിൽ വന്നു. പിന്നീടൊരിക്കലും പിറന്ന നാട്ടിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് നോക്കാതെ വാക്കിലും, പ്രവൃത്തിയിലും ശുദ്ധജീവിതം കാഴ്ചവച്ച ദൈവദാസനെ അതിന് പ്രേരിപ്പിച്ചത് ദൈവസ്നേഹമാണ്.

പണം ഇന്നുണ്ടാവും, നാളെയില്ലാതാകും. നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയത്തിൽ നിന്നൊഴുകുന്ന ആനന്ദത്തിന്റെ ഉറവ ഒരിക്കലും വറ്റാത്തതാണ്. അതെന്നും നിലനില്ക്കും. അതാണ് വിശുദ്ധരുടെ ജീവിതം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. എന്റെ ജീവിതം മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കാനുള്ളതാണ്. എനിക്കുള്ളത് മറ്റുള്ളവരും അനുഭവിക്കണം എന്നെല്ലാം അറിഞ്ഞപ്പോൾ മഹാത്മാക്കൾ ലോകസുഖം വെറും മിഥ്യയായി കണ്ട് ഈശ്വരാനുഭവങ്ങളായി. മഹാനായ ഡിസ്രേലി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു: “ഇരുളടഞ്ഞ ഇന്നലെയുടെ വാതിൽ അടച്ചിടുക. പക്ഷേ, നിത്യമായ വേർപാടിന്റെ വേദന നമ്മെ വിഴുങ്ങുമ്പോഴും ആത്മബന്ധത്തിന്റെ കണ്ണികൾ അപ്രതീക്ഷിതമായി തകരുമ്പോഴും നാം ദൈവകരത്തിൽ മുറുകെ പിടിക്കണം.”

ദൈവപുത്രനായ അവിടുന്ന് മനുഷ്യനോളം ചെറുതായപ്പോൾ, ദൈവികദൗത്യത്തിനായ് ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതം ശുദ്ധിതന്നെയായ ദൈവത്തിൽ ലയിക്കട്ടെ. ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ ‘യശോധര’ എന്ന കവിതയിൽ, രാജകീയ സന്തോഷം മറന്ന് ജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നടന്നടുത്ത ബുദ്ധനെ നാം കണ്ടുമുട്ടുന്നു. സ്വന്തം കുടുംബം എന്നതിനോടൊപ്പം ലോകം മുഴുവൻ സ്വന്തമായ് കാണാ

നുള്ള ഹൃദയവിശാലതയും സൗന്ദര്യവും വേണം. ആ തലത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ മുൻകാലപിതാക്കന്മാർ വളർന്നിട്ടുണ്ട്. അത് തന്നെയാണ് നമ്മിലും നടക്കേണ്ടത്.

പതിമൂന്ന് വയസ്സായ ജോയ്മോൻ ഇന്ന് ജയിലിലാണ്. ഒരിക്കൽ വിട്ടാൽ അധികം താമസിക്കാതെ വല്ല കുറ്റവും ചെയ്ത് പിന്നെയും ജയിലിലെത്തും. നല്ലചൊടിയും സാമർത്ഥ്യവുമുള്ള ജോയ്മോൻ എന്തു പണിയെടുക്കാനും മടിയില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണ് അവൻ പിന്നെയും പിന്നെയും ജയിലിലേക്ക് വന്നത്? അവന്റെ അടുത്തിരുന്ന് സംസാരിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ ജീവിതകഥ കരളലിയിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഒരു സാധുകുടുംബത്തിലാണ് അവന്റെ ജനനം. അഞ്ചുവയസ്സായപ്പോൾ ജോയ്മോന്റെ അമ്മ മരിച്ചു. അപ്പച്ചൻ രണ്ടാമത് വിവാഹം ചെയ്തു. കുലിപണിക്ക് അപ്പച്ചൻ പോയാൽ ചീത്തയും തല്ലും മാത്രമായിരുന്നു ചിറ്റമ്മയിൽ നിന്ന് അവൻ കിട്ടിയത്. രണ്ട് കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അപ്പച്ചനും മരിച്ചു. എങ്ങനെയെങ്കിലും ചിറ്റമ്മയ്ക്ക് ദിവസേന പണം കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ പട്ടിണിയും അടിയുമാണ് ജോയ്മോന് കിട്ടിയിരുന്നത്. സ്നേഹമെന്തെന്ന് ആ കുട്ടി അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. വിദ്യാലയം അവൻ കണ്ടിട്ടില്ല. മോഷണത്തിലും യാചനയിലും മാത്രമാണ് അവൻ പരിശീലനം കിട്ടിയിരുന്നത്. ചെറിയ കളവിൽ നിന്ന് വലിയ കളവിലേക്ക്. അങ്ങനെ ജയിൽ അവന്റെ സ്ഥിരവാസസ്ഥലമായി തീർന്നു.

ചെറിയ തെറ്റ് ചെയ്ത് അഭിമാനത്തോടെ മുന്വിൽവന്ന് നിലക്കുന്ന പുന്നാരമകനെ തിരുത്താതെ പല

മാതാപിതാക്കളും അഭിനന്ദിക്കുകയാണ് ഇന്നത്തെ രീതി. അവരെ തിരുത്തിയില്ലെങ്കിൽ അശുദ്ധിയുടെ അഗാധ ഗർഭത്തിലേക്ക് മക്കളെ ഉന്തിയിടുകയായിരിക്കും മാതാപിതാക്കൾ ചെയ്യുന്നത്. വാൽസല്യത്തോടൊപ്പം തിരുത്തലും നൽകി മക്കളെ വളർത്തണം. വളരെ ചെറുപ്പത്തിലെ വാടിക്കരിഞ്ഞു പോകുന്ന എത്രയെത്ര കുട്ടികൾ തെരുവിലും, അങ്ങാടിയിലും തെണ്ടി നടക്കുന്നു.

അശുദ്ധിവിതക്കുന്ന തലമുറയല്ല നമുക്ക് വേണ്ടത്; സ്നേഹവും ശാന്തിയും നൽകുന്ന വ്യക്തികളാൽ നമ്മുടെ സമൂഹം നിറയട്ടെ. തന്റെ സർവശക്തിയും മറ്റുള്ളവരുടെ സേവനത്തിനായ് അർപ്പണം ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങി പുറപ്പെടുന്ന മനുഷ്യൻ സമുദായത്തിന്റെ വിലമതിക്കാനാവാത്ത സമ്പത്താണ്. അവന്റെ സംസാരവും പ്രവൃത്തിയും ശുദ്ധമായിരിക്കും. “മക്കളെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കാരണവന്മാരെ ബഹുമാനിക്കാനും അവരുടെ മനസ്സിനെ നൊമ്പരപ്പെടുത്താതിരിക്കാനും ദൈവപ്രമാണത്താൽ തന്നെ എത്രയോ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” (ചാവറുൾ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 16).

മനുഷ്യന് എത്രയും ആവശ്യമായത് എന്താണ്? ഒരു തത്വജ്ഞാനി തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് ഒരിക്കൽ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഓരോരുത്തർ ഓരോ വിധത്തിൽ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അതൊന്നും തത്വജ്ഞാനിക്ക് തൃപ്തിയായില്ല. “നല്ല മനസ്സാണ്” മനുഷ്യനാവശ്യമായിട്ടുള്ളതെന്ന് ഒടുവിൽ ഒരു ശിഷ്യൻ മറുപടി നൽകി. ഈ ഉത്തരം കേട്ടപ്പോഴാണ് തത്വജ്ഞാനിക്ക് സന്തോഷമായത്. ശരിയായ ഉത്തരം അതാണ്. മനുഷ്യന്റെ മാഹാത്മ്യം അവന്റെ സമ്പത്തോ, പദവിയോ

അല്ല, മറിച്ച് മനസ്സിന്റെ ശുദ്ധതയാണ്. “ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ള വർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്തെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തെ കാണും” (മത്താ 5:8). ശുദ്ധമായ മനസ്സോടെ ജീവിക്കാനും പ്രവൃത്തിക്കാനും നാം ശ്രമിച്ചാൽ അക്രമത്തിന്റെ ശക്തികൾ പരാജിതരാകും. എന്റെ കുടുംബത്തിൽ, ഇടവകയിൽ, ലോകം മുഴുവനും ദൈവികസൗന്ദര്യം ദർശിക്കാൻ കഴിയുന്ന ശുദ്ധിയുള്ള ഹൃദയത്തിന്റെ ഉടമകളാവാം.

“വേലക്കാർക്ക് ന്യായമുള്ള കൂലി കൊടുക്കാതിരിക്കയോ താമസിക്കയോ ചെയ്യരുത്. എന്തെന്നാൽ ഇത് ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന പാപം ആകുന്നു. പാവപ്പെട്ടവരെ നിന്ദിക്കേണ്ട; അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കയും വേണ്ട; എന്തെന്നാൽ ദൈവം അവരുടെ കണ്ണുനീർ കണ്ടാൽ, നിശ്ചയമായി നിന്നോടു പകരം ചോദിക്കും.” ചാവറൂൾ

22

ദുരന്തം വരുന്ന വഴി നമുക്കു വേണോ?

സമൂഹത്തിനും കുടുംബത്തിനും നാശകാരണമായ മദ്യത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിന് സഭയും രാഷ്ട്രവും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ നടന്ന ഒരു സംഭവം മലയാള മനോരമ ദിനപത്രത്തിൽ വന്നു. “എൺപതുകാരിയായ പെണ്ണമ്മയെ സഹോദരപുത്രൻ തകച്ചൻ മദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ കഴുത്ത് തെരിച്ച് നിലത്തടിച്ചു കൊന്നു. തുടർന്ന് സെപ്റ്റിക് ടാങ്കിലിട്ടു” (2001 ഓഗസ്റ്റ് 4). ഈ അടുത്തകാലത്ത് ഇതര സംസ്ഥാനക്കാരെ വീട്ടിൽ താമസിപ്പിച്ചതു ചോദ്യം ചെയ്തതിന് മകൻ പിതാവിനെ തീ കൊളുത്തി കൊന്നു. മൂവ്വാറ്റുപുഴയിൽ നടന്ന സംഭവം മദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ നടന്നതാണ് (മലയാള മനോരമ, 2017 ഡിസംബർ 6). മദ്യപിക്കാൻ പണം നൽകാത്തതിന്റെ ദേഷ്യത്തിന് മകൻ അമ്മയെ കൊന്ന് കത്തിച്ച സംഭവവും

ഇവിടെ നടന്നു. മലയാളിയുടെ സവിശേഷമായ വ്യാജമദ്യസംസ്കാരത്തിന് ബലിയാടുകൾ ജനിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കാലാകാലങ്ങളിൽ ഇറങ്ങുന്ന മദ്യത്തിന്റെ പേരു കളിൽ മലയാളിയുടെ സർഗശക്തി ഭാവനയുടെ ചിറകു വിരിച്ച് പറന്നുയരുന്ന കാവ്യാത്മകതയുണ്ട്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ 'ആനമയക്കി' പിന്നെ 'ജീസസ്' - ഈ പേരിന്റെ അർത്ഥം ടി. ജെ. എസ്. ജോർജിന്റെ ഭാഷയിൽ "ഒരു ഗ്ലാസ്സ് ജീസസ് കുടിച്ചാൽ ആളു് മുതപ്രായനായി വീണതുതന്നെ. വീണിടത്ത് കിടക്കുകയും ചെയ്യും. മൂന്ന് ദിവസം കഴിഞ്ഞാണ് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പു്." ഇപ്പോൾ ജീസസും പഴഞ്ചനായി; ലേറ്റസ്സ് വിദ്യകൾ പ്രകാരം തയ്യാറാക്കിയ 'കണ്ണൂർ' എന്ന പേരിൽ പുറത്തിറങ്ങിയ മദ്യമാണ് കല്ലുവാതുകൽ ദുരന്തത്തിൽ കലാശിച്ചത്. ഇന്നും കേരളത്തിൽ എത്രയെത്ര മണിച്ചന്മാർ മരണമണി കിലുക്കി നടക്കുന്നു. അവരിൽ മയങ്ങിപ്പോകുന്നവരെ നാം പിടിച്ചുയർത്തണം.

എല്ലാ മതങ്ങളും മദ്യത്തിനെതിരാണ്. എല്ലാ സാമൂഹികപരിഷ്കർത്താക്കളും മദ്യവിരുദ്ധരാണ്. എന്നാൽ മതത്തിന്റെയും പാർട്ടിയുടെയും പേരിൽ സർവനാശം നടക്കുന്നതുപോലെ മദ്യത്തിലൂടെ മനുഷ്യനെ നശിപ്പിക്കലും നടക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ മദ്യവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് 1978 മുതൽ നേതൃത്വം നൽകുന്ന ഫാ. തോമസ് തൈത്തോട്ടത്തിന് പൊതുവേദിയിൽ കല്ലേറ്റ് കിട്ടിയപ്പോഴും, പലരും കൊന്നുകളയുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോഴും അച്ചന് ആ പ്രസ്ഥാനത്തെ

വളർത്താനായത് ക്രിസ്തുദർശനചൈതന്യമുണ്ടായതിനാലാണ്. നമ്മുടെ പല കുടുംബങ്ങളിലും ഇന്ന് സമാധാനം വിളയാടുന്നില്ല; അവ നരകതുല്യമായികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മദ്യപിച്ച് നാലുകാലിൽ വീട്ടിലെത്തുന്ന ഭർത്താക്കന്മാർ ഭാര്യമാരെയും മക്കളെയും കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കുന്നു. അമ്മയെ തല്ലുന്നത് കണ്ട് കട്ടിലിന്റെ അടിയിൽ പോയൊളിച്ച മകൻ പ്രതികാരദാഹത്തോടെ മദ്യപാനിയായി മാറുന്നു. കുടുംബത്തിലെ വഴക്കുകൾക്കൊടുവിൽ തളർന്ന് കണ്ണുനീർ കൊണ്ട് തൊണ്ടനനച്ച് പേടിയോടെ അത്താഴപ്പട്ടിണി കിടക്കുന്ന എത്രയെത്ര കുട്ടികൾ! ജീവിതത്തിന്റെ ഇത്തരം പരുപരുത്ത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നാം കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കരുത്.

സ്നേഹത്തിൽ ഒന്നായിരിക്കേണ്ട വിവാഹമെന്ന കുദാശ പലപ്പോഴും സ്നേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിലുള്ള കുടിത്താമസിക്കലാകുന്നു. മദ്യപിച്ചെത്തുന്ന ഭർത്താവ് സ്നേഹത്തിന്റെ സന്ദേശം കാറ്റിൽ പരത്തി 'കാട്ടാളരുപം' പ്രാപിക്കുന്നു; അങ്ങനെ സ്വർഗതുല്യമാകേണ്ട കുടുംബത്തെ നരകതുല്യമാക്കുന്നു. മദ്യപാനം മനുഷ്യന്റെ സുബോധത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ തെറ്റേതെന്നും ശരിയേതെന്നും തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കാത്ത അവസ്ഥയിലാകുന്നു. അവിടെ മനുഷ്യൻ തന്റെ മനുഷ്യത്വം നശിപ്പിച്ച് കാട്ടാളനാകുന്നു. അതിന്റെ ഫലമെന്ത്? സ്ത്രീകൾ അപമാനിക്കപ്പെടുന്നു, മക്കൾ അപ്പനാൽ ബലാൽസംഗം ചെയ്യപ്പെടുന്നു! ആത്മഹത്യകൾ വർദ്ധിക്കുന്നു!

മദ്യവിമുക്തരാജ്യത്തിന് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് കള്ളു് ഷാപ്പുകൾ ആരെ ഏൽപ്പിക്കണം എന്ന ചോദ്യം

പല ഉത്തരങ്ങൾക്ക് ഇടം നൽകാം. എന്നാൽ നാമൊരിക്കലും വളഞ്ഞ വഴികളിൽ കിടന്ന് ചുറ്റിത്തിരിയേണ്ടവരല്ല. മദ്യവിരുദ്ധ ജനകീയ മുന്നണി സർക്കാരിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ച ആവശ്യങ്ങൾ ശാലോമിലൂടെ വായിക്കുകയുണ്ടായി. “കള്ള ഷാപ്പുകളുടെ നിയന്ത്രണം സ്വകാര്യവ്യക്തികളിൽ നിന്ന് സർക്കാർ ഏറ്റെടുക്കണം... കള്ള വാണിജ്യവൽക്കരിക്കണം...” തുടങ്ങിയവ (ശാലോം, 2001 നവംബർ 4). മദ്യത്തിനെതിരായ ശബ്ദിക്കേണ്ടവർ സ്വരമാറ്റി ശബ്ദിക്കുന്നുവോ? “നന്മയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം പൂർണ്ണമാകുന്നത് മദ്യത്തിന്റെ സ്വാധീനം സമൂഹത്തിൽ തീരെ ഇല്ലാതാകുമ്പോഴാണ്” എന്ന് ലോകപ്രസിദ്ധനായ ബാലഗംഗാധരതിലകന്റെ വാക്കുകൾ സ്മരണീയമാണ്.

നന്മയുടെ സന്ദേശവുമായ് വന്ന യേശുവിന്റെ സമാധാനം നമ്മുടെ ഭവനത്തിൽ പച്ചകെടാതെ നില്ക്കാൻ മദ്യത്തെ പൂർണ്ണമായും നാം തുടച്ച് നീക്കണം. “മദ്യപൻ ദൈവരാജ്യം അവകാശപ്പെടുത്തില്ല” എന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ബൈബിളിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും മദ്യത്തിനെതിരായ ദൈവികശബ്ദം നമുക്ക് കേൾക്കാം. കാരണം മദ്യം നമ്മെ പത്ത് കല്പനകളുടെയും ലംഘനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. “ക്രിസ്ത്യാനികൾ മദ്യഷാപ്പിനു സ്ഥലംപോലും കൊടുക്കരുത്” എന്ന് ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസിന്റെ കാനോനയിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഇന്ന് കേരളത്തിലെ മദ്യഷാപ്പുകളിൽ കൂടുതലും ക്രൈസ്തവരുടേതാണ് എന്നത് ഒരു തുറന്ന വസ്തുതയാണ്.

കേരളത്തെ മദ്യത്തിൽ മുക്കാൻ ബാറുകൾ തുറക്കുന്നതായി പത്രത്തിൽ വായിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിൽ വിഷമം

തോന്നി. ലോകപ്രശസ്തമായ സ്കോച്ച് വിസ്കി മുതൽ പ്രത്യേക തരം വീഞ്ഞുവരെ കേരള വിപണിയിൽ സജീവമാകും. സ്ത്രീകളെയാണ് വീഞ്ഞ് വിപണിയിലൂടെ ലക്ഷ്യമിടുന്നത്. ഈ വാർത്തക്കെതിരേ ശബ്ദമുയർത്താൻ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയും മുമ്പോട്ട് വന്നിട്ടില്ല എന്നത് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പരാജയമാണോ? “എന്നെ അല്പനേരത്തേക്ക് ഇൻഡ്യയുടെ സ്വേച്ഛാധിപതിയാക്കിയാൽ പ്രതിഫലംപോലും നൽകാതെ മദ്യവ്യവസായത്തെ നിറുത്തലാക്കും” എന്ന് പറഞ്ഞ രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ ധൈര്യം നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം.

മദ്യപാനം ഇല്ലാതാക്കാൻ മയക്കുവിദ്യകളും സൂത്രപണികളും മാത്രം പോരാ; മദ്യവ്യവസായത്തെ അതിന്റെ ഉദ്ഭവത്തിൽ വച്ച് തന്നെ തടയണം. മദ്രാസ് മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരിയാണ് മദ്യപാനം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി മദ്യത്തിന് വില്പന നികുതി ഏർപ്പെടുത്തിയത്. എന്നാൽ ഉത്പാദനത്തെ തടയാൻ ആരും ഒട്ടും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. മദ്യനിരോധനം ഘട്ടംഘട്ടമായി നടക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. വിദേശമദ്യങ്ങൾ, മദ്യത്തിന്റെ ലഭ്യത, ബാറുകൾ, കള്ളു എന്നിവ ഓരോ വർഷവും 20 ശതമാനം കുറയ്ക്കണം. മദ്യനിർമ്മാണവും വിൽപനയും ഉപേക്ഷിച്ചവരെ പുനരധിവാസിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സർക്കാരിന്റെ പിന്തുണ നാം തേടണം.

പൂർണ്ണമദ്യവിമുക്തസംസ്ഥാനമാക്കാൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങിയവർപോലും ഇന്ന് നിശബ്ദരാണ്. കാരണം ഗവൺമെന്റിന് ലാഭമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വ്യവസായം കൂടിയാണ് ഇത്. മദ്യനിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ ഭീമമായ നഷ്ടം

വരും എന്ന് പറഞ്ഞ് നേതാക്കന്മാർ കീഴ് വീർപ്പിക്കുന്നു. ഒന്നോർക്കുക: മദ്യത്തിന്റെ കാശ് കണ്ണീരിന്റെ കാശാണ്! അനേകം കുടുംബങ്ങളുടെ കണ്ണീർ വറ്റിയ കാശ്! സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും വിശപ്പിന്റെയും പീഡനത്തിന്റെയും കാശ്! കേരളത്തിൽ വിദ്യാലയങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ കള്ള് ഷാപ്പുകളാണെന്ന് കേരളപോലീസ് അക്കാദമി ജോയിന്റ് ഡയറക്ടർ ഡോ. അലക്സാണ്ടർ ജേക്കബ് വെളിപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “ഇവിടെ ആയിരം പഞ്ചായത്തുകളിലായി 13,200 കള്ള് ഷാപ്പുകൾ ഉള്ളപ്പോൾ 12,700 വിദ്യാലയങ്ങളാണുള്ളത്.” സാക്ഷരതയിൽ മുന്തിൽ നിലകുന്ന കേരളം മദ്യത്തിന്റെ പ്രതിശീർഷ ഉപഭോഗത്തിലും ഇന്ത്യയിൽ ഒന്നാമതാണ്.

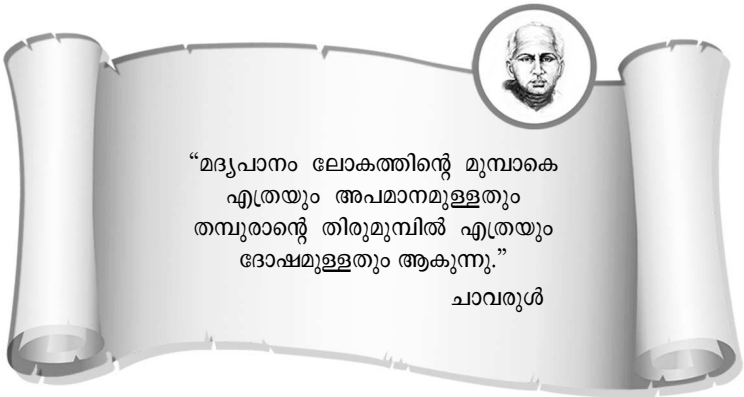
ആത്മഹത്യയും കുറ്റവാസനയും, മയക്കുമരുന്നിന്റെ ഉപഭോഗവും കേരളത്തിൽ വർദ്ധിച്ച് വരുന്നതായി “എന്റെ ലോകം” എന്ന മാസിക നടത്തിയ പഠന റിപ്പോർട്ട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഒരു മലയാളി പ്രതിശീർഷം കുടിക്കുന്നത് 8.3 ലിറ്റർ മദ്യമാണ്. ഇന്നിതാ മദ്യത്തിന്റെ ഉപഭോഗം ചെറുപ്പക്കാരിലേക്കും ചേക്കേറിയിരിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ മുന്തിൽ വച്ച് മദ്യം വിളമ്പുകയും വളരെ ചെറുപ്പത്തിലെ കുട്ടികളെ മദ്യം സേവിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മാതാപിതാക്കൾ നാശത്തിന്റെ വക്കിലാണ്. 1990-ൽ മദ്യം ആദ്യമായി കുടിക്കുന്നവർ 19 വയസ്സുകാർ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് 14 വയസ്സുമുതൽ തന്നെ മദ്യം സേവിക്കുന്നവർ കേരളത്തിലുണ്ട്. കൗമാരപ്രായക്കാർ ബിയറിൽ തുടങ്ങി പിന്നെ വിദേശമദ്യത്തിലെത്തുന്നു. ഇത്രമാത്രം നരകജീവിതത്തിലേക്ക് മയക്ക് വിദ്യയിലൂടെ ആകർഷിക്കുന്ന

മദ്യലോബിയുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളായി ഭരണക്കാരും തരം താഴുന്നില്ലേ?

സുപ്രസിദ്ധനായ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ് എഡിസൻ. ചില സുഹൃത്തുക്കളുമായി സംസാരിച്ചു വിനോദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവർ മദ്യം സേവിക്കാൻ എഡിസനെ ക്ഷണിച്ചു. “കുറച്ച് കുടിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല” എന്ന പറഞ്ഞ് അതിലൊരാൾ ഒരു ഗ്ലാസ്സിൽ മദ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചു. മദ്യം കുടിക്കുകയില്ലെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത ആളായിരുന്നു എഡിസൻ. അവരുടെ പ്രേരണയിൽ വീണ്ടുപോകുമോ എന്റെ ഭയം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. ഒന്നും മിണ്ടാതെ അവിടെ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് പുറത്ത്പോയി. തന്നെത്താൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “എന്റെ തലച്ചോറ് കൊണ്ട് നല്ല കാര്യത്തിനാണ് ഞാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടത്; അതിനെ ക്ഷയിപ്പിക്കാനാവില്ല. എന്റെ തലച്ചോറിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ശത്രുവിനെ ഞാൻ അകത്താക്കുന്നത് എന്തിന്? എത്ര കുടുംബങ്ങളെ അവ വഴിപിഴപ്പിച്ചു? എത്ര ആളുകളെ അവ കെടുത്തി? എന്തെല്ലാം അതുണ്ടാക്കി തീർത്തു? ഇല്ല, ഒരിക്കലും അതു ഞാൻ കഴിക്കില്ല” എന്ന് മനസ്സുകൊണ്ടു റച്ച് പുഞ്ചിരിയോടെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ അടുത്തെത്തി. എന്നാലും അവരുടെ ആഗ്രഹത്തിന് അദ്ദേഹം വഴിപ്പെട്ടില്ല. ‘ഞാൻ’ എന്ന അഹംഭാവത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യയ ശാസ്ത്രത്തിലേക്ക് വഴുതിവീഴുന്ന ഇന്നത്തെ യുവതലമുറ മഹാനായ എഡിസന്റെ ജീവിതം മാർഗ്ഗദീപമാക്കണം.

മദ്യനിരോധനത്തിനുള്ള ശക്തമായ ശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടാ

കുമെൻ കാത്തലിക് ബിഷപ്പ്സ് കോൺഫ്രൻസ് മദ്യവിരുദ്ധസമിതി ചെയർമാൻ പറയുകയുണ്ടായി. തീർച്ചയായും മദ്യത്തിനെതിരായി നാം ഒന്നിക്കണം. മദ്യം മനുഷ്യനെ ഭ്രാന്തനാക്കുന്നു, അവന്റെ ചിന്തകളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ ഇടവകയിലും മദ്യത്തിനെതിരായി സംഘടനകൾ രൂപീകരിച്ചു യുവതലമുറയെ തിരുത്തി സമാധാനം വിതക്കുന്നവരാകാം. കേരളത്തിൽ വില്ക്കുന്ന മദ്യത്തിന്റെ അളവിനെക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടി കണ്ണീരാണ് അമ്മപെങ്ങളന്മാർ കുടിച്ച് തീർക്കുന്നത്. മദ്യപനായ ഭർത്താവിനെ സ്നേഹിച്ച്, ശുശ്രൂഷിച്ച് മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് നടത്താൻ ഓരോ കുടുംബിനിക്കും കഴിയട്ടെ. “മദ്യവ്യവസായം മോഷണത്തെയും വ്യഭി ചാരത്തേക്കുള്ളും മാർകമായ പാപമാണ്” എന്ന് പറഞ്ഞ ഗാന്ധിജിയുടെ വാക്കുകൾ മദ്യവിമുക്തപ്രസ്ഥാനത്തിന് ശക്തി നൽകട്ടെ. മദ്യത്തിനെതിരേ നമുക്ക് കൈകോർക്കാം; നരകയാതനയെ തകർത്തേറിയാം.

“മദ്യപാനം ലോകത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
എത്രയും അപമാനമുള്ളതും
തമ്പുരാന്റെ തിരുമുമ്പിൽ എത്രയും
ദോഷമുള്ളതും ആകുന്നു.”
ചാവരൂൾ

23

ഉള്ളിൽ മുഴങ്ങുന്ന ശബ്ദം

“ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ വെറും രണ്ടായിരം രൂപ മുടക്കൂ. അതുവഴി ഇരുപത് കൊല്ലങ്ങൾക്കകമുണ്ടായേക്കാവുന്ന രണ്ട് ലക്ഷത്തിന്റെ നഷ്ടം ഒഴിവാക്കൂ.” വലിയ നഗരങ്ങളിൽ കൂണുപോലെ മുളച്ചു നില്ക്കുന്ന ഗർഭച്ഛിദ്ര ക്ലിനിക്കുകളുടെ മുമ്പിൽ കാണുന്ന വർണ്ണപരസ്യമാണിത്. മനുഷ്യജീവൻ വിലപ്പെട്ട ദാനമായി കാണുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട മനുഷ്യൻ അധർമ്മികതയിലേക്ക് തലകുത്തിവീഴുന്നു എന്നതിന്റെ ചിത്രം. അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ രൂപം കൊള്ളുന്ന ഓരോ ശിശുവും പൂർണ്ണമായ മനുഷ്യവ്യക്തിയാണ്; അവനിൽ ദൈവികത കുടികൊള്ളുന്നു. ലൈംഗികസന്തോഷം അനുഭവിക്കാം, കുട്ടികൾ ജനിക്കേണ്ട, അതും പെൺകുട്ടികൾ വേണ്ട എന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന സ്ത്രീ അമ്മയല്ല വിവാഹജീവിതത്തിലൂടെ ഒന്നാകുന്നവർക്ക് മക്കൾക്ക് ജന്മം നല്കി വളർത്താൻ കടമയുണ്ട്. നാമല്ല, ആണും പെണ്ണും തിരിക്കേണ്ടവർ; ദൈവം

നൽകുന്ന ജീവനെ (മക്കളെ) നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുക. വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവ് പറയുന്നു; “വിധിദിവസത്തിൽ തിരികെ ഏല്പിക്കുന്നതിനുമായിട്ട് ഈശോമിശിഹാ നിങ്ങളുടെ കൈയ്യിൽ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ ഇവരാകുന്നു എന്ന് നന്നായി അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ” (ചാവരൂൾ, മക്കളുടെ വളർത്തൽ 1).

ഇന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങളാണ് പെൺകുട്ടികൾ വേണ്ട എന്ന ചിന്തയിലേക്ക് മനുഷ്യനെ നയിക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയുടെ താളംതെറ്റിയപോലെ സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചുള്ള മനുഷ്യന്റെ ചിന്തയിലും താളം തെറ്റിയിരിക്കുന്നു. പെൺകുട്ടികൾക്ക് സ്വന്തം വീട്പോലും സുരക്ഷിതത്വം നൽകുന്നില്ല എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ നാടിന് പറ്റിയ തകർച്ചയാണ് വരച്ചു കാട്ടുന്നത്. പൊന്നും പണവും നൽകി യാത്രയാക്കിയ മക്കൾ ഭർതൃവീട്ടിൽ പീഡന മേൽക്കുന്നതറിഞ്ഞ് നീറിപ്പുകയുന്ന മാതാപിതാക്കൾ. മതത്തിന്റെയും അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെയും പേരിൽ മക്കളെ ചങ്ങലക്കിടുമ്പോൾ തേങ്ങിക്കരയുന്നവർ. ഇത്തരം അധർമ്മികശക്തികൾ ആൺകുട്ടികൾ മതി എന്ന ആഗ്രഹത്തിലേക്ക് ചിന്തകൾ പായിക്കുന്നു. സ്ത്രീ രതിസുഖം നൽകേണ്ടവൾ മാത്രമല്ല അവൾ അമ്മയും സഹോദരിയും മാതൃകയുമാകേണ്ടവളാണ്. ദൈവികസൃഷ്ടിയായ അവളെ ആദരിക്കാനും ബഹുമാനിക്കാനും നാം പഠിക്കണം.

2001ലെ ജനസംഖ്യാ കണക്കെടുപ്പിൽ നമ്മെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിവരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. “കേരളത്തിൽ ഗർഭത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടത് 68,000 പെൺകുട്ടികൾ” (ശാലോം, നവംബർ 2001) എന്ന തലക്കെട്ടിൽ വന്ന

വാർത്ത. സംസ്ഥാനത്ത് മൊത്തത്തിൽ സ്ത്രീകളാണ് കൂടുതലെങ്കിലും ആറുവയസ്സിനു താഴെയുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആൺകുട്ടികളാണ് മുഖിൽ. സെൻസസ് കണക്ക് പ്രകാരം 6 വയസ്സിനു താഴെ 36,535,778 പേർ കേരളത്തിലുണ്ട്. ഇതിൽ ആൺകുട്ടികൾ 1,861,699-ഉം, പെൺകുട്ടികൾ 1,791,909-ഉം ആണ്. ചുരുക്കത്തിൽ കേരളത്തിൽ 69,760 ആൺകുട്ടികൾ കൂടുതലുണ്ട്. പതിനാല് ജില്ലകളിലും ആൺകുട്ടികൾ കൂടുതൽ കാണുന്ന കേരളത്തിന്റെ ഈ മാറ്റം സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്താണ്? ഇത് ഒരു അസാധാരണ സ്ഥിതിവിശേഷമായി നമുക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ?

തമിഴ്നാട്ടിലെ 'ഉശിലംപെട്ടി' ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചത് പെൺകുഞ്ഞാണെങ്കിൽ നെന്മണി വായിലിട്ടും കള്ളിച്ചെടിയുടെ പാൽ നല്കിയും കൊലനടത്തുന്നത് കണ്ട് അന്നത്തെ തമിഴ്നാട് മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീമതി ജയലളിത ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും തൊട്ടിൽകെട്ടി, ഒരു ബോർഡും വെച്ചു. "നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമില്ലാത്ത കുഞ്ഞിനെ ഈ തൊട്ടിലിൽ നിക്ഷേപിക്കൂ. ഞങ്ങളതിനെ കട്ടിലിൽ സംരക്ഷിക്കും." വളരെയധികം കുട്ടികളെ അമ്മമാർ തൊട്ടിലിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ഇന്നിതാ കേരളവും അധർമ്മികതയുടെ കൂത്തരങ്ങായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. സ്കൂളിൽ പോകുന്ന കുട്ടിയെപ്പോലും വേട്ടയാടി പിടിക്കുന്ന കാട്ടാളന്മാരുടെ നാട്ടിൽ സ്ത്രീകൾ ഇനി എന്തു ചെയ്യും? എട്ട് വയസ്സും എൺപത് വയസ്സും ആയ സ്ത്രീകാമകേളി മുത്ത മനുഷ്യന്റെ മുഖിൽ ഒരു ചരക്കായി മാറുന്നു. ജീവന്റെ ശബ്ദത്തിനവിടെ പ്രതിധ്വനി ലഭിക്കുന്നില്ല. കൃത്രിമ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ എങ്ങനെ എയ്ഡ്സ് തടയാം എന്ന് പഠി

പ്പിക്കുന്ന സർക്കാർ പോലും ഇത്തരം ഹീനകൃത്യത്തിനെതിരേ വ്യക്തമായ തീരുമാനത്തിലെത്തിയിട്ടില്ല. തടവുശിക്ഷയോ പിഴയോ ഈടാക്കിയതു കൊണ്ടായില്ല. ശക്തമായ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തണം. ഇത്തരക്കാരുടെ ലൈംഗിക ആസക്തി കുറയ്ക്കുന്ന മരുന്നുകളും ശിക്ഷകളും യുവാക്കളേയും അദ്ധ്യാപകരേയും നേർവഴിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാനാകും.

ഇന്ന് നഗരങ്ങളിലെ ആശുപത്രികളിൽ തിളങ്ങുന്ന ഒരു ബോർഡ് കാണാം: ലിംഗനിർണ്ണയ പരിശോധന. ഇത് പെൺഭ്രൂണത്തെ നശിപ്പിച്ച് കളയാനുള്ള ഒരു ആഹ്വാനമാണ്. നാം ഈ തിന്മക്കെതിരെ ഒന്നിക്കണം. ലിംഗനിർണ്ണയം നടത്തി ഗർഭച്ഛിദ്രം നടത്തുന്നത് 1994ലെ പ്രീനേറ്റൽ ഡയഗ്നോസ്റ്റിക് നിയമപ്രകാരം നിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ നിയമലംഘനം വ്യാപകമായി നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനെതിരേ സർക്കാർ മുന്നിട്ടിറങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ പത്ത് കൊല്ലത്തിനുശേഷം കേരളത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഒന്നു വേറെയാകും.

ദീർഘകാലമായി വിവാഹജീവിതത്തെയും ലൈംഗികവിശുദ്ധിയെയും കുറിച്ച് പഠിക്കുന്ന കത്തോലിക്കാ സൈക്കിയാട്രിസ്റ്റായ 'ജാക് സൊമീനി'യന്റെ വാക്കിൽ വിജ്ഞാനമുണ്ട്: “പഴയ തലമുറകളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന പൂർണ്ണമായ ലൈംഗികസംയമനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുക ഏതാണ്ട് അസാധ്യമാണ്. എല്ലാ മനുഷാസ്ത്ര കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും ഇതാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.” എന്നാൽ സ്ത്രീ ഒരു ഉപഭോഗ വസ്തുവായി കാണുന്ന രീതി മാറണം. സ്ത്രീ ഒരിക്കലും പുരുഷന്റെ ഉപഭോഗവസ്തുവും ബാധ്യതയും മാത്രമല്ല; അവൾ

ജീവന്റെ ഉറവിടമാണ്. ജനനം മുതൽ മനഷ്യരെയെല്ലാം മാറാതെ പിൻതുടരുന്ന ‘പൊക്കിൾ’ സ്ത്രീയുമായുള്ള അവരുടെ ആത്മബന്ധത്തിന്റെ കഥ പറയുന്നു. സ്ത്രീ ഇല്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിന് നിലനിൽപ്പോ ഐശ്വര്യമോ ഇല്ല എന്ന സത്യം മറക്കാതിരിക്കാം.

ഇറ്റലിയിലെ ഷേൺസ്റ്റാറ്റ് സെക്കുലർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ നിന്നെത്തിയ തീർത്ഥാടകരിലൂടെ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള സ്ത്രീകളോട് വിശുദ്ധ ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പാ പറഞ്ഞു: “നഷ്ടപ്പെട്ട ശക്തി വീണ്ടെടുക്കാൻ ലോകമെങ്ങുമുള്ള സ്ത്രീകൾ രംഗത്തുവരേണ്ട കാലമാണിത്. കുടുംബത്തിന്റെ ഭാരം പേറുന്നതിൽ പ്രധാനപങ്കുവഹിക്കുന്നത് സ്ത്രീകളാണ്. അവരുടെ അന്തസ്സും മാനുതയും സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം.” സ്വാർത്ഥമായ താൽപര്യം മാറ്റി സ്ത്രീയെ ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കാം. ആനന്ദവും ആസ്വാദനവുമല്ലാതെ മറ്റെന്തുണ്ടീ പ്രപഞ്ചത്തിൽ? നമ്മുടെ ചിന്തയും പ്രവൃത്തിയും അത് തകർക്കാ തിരിക്കട്ടെ.

“മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൂടെക്കൂടെ തമ്പുരാനു കാഴ്ചവെക്കുകയും, അവരെ ഈശോ മറിയം യൗസേപ്പിന്റെ മാധ്യസ്ഥത്തിൽ ഏല്പിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി കൂടെക്കൂടെ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം.”
ചാവറുൾ

24

കുലിയില്ലാത്ത കാവൽ

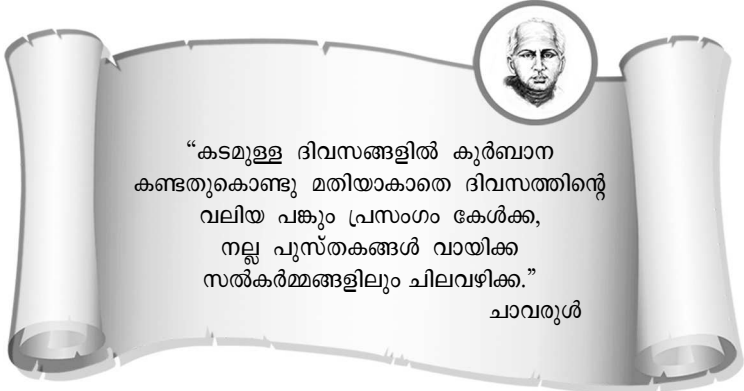
ആരും അറിയാതെ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു രണ്ട് ലക്ഷത്തിന്റെ കച്ചവടം ഉടനെ നേടുക ഇതായിരുന്നു തോമസ് ചേട്ടന്റെ ലക്ഷ്യം. ദേവാലയത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ഒരു വ്യക്തി ശബ്ദത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: “യേശുവേ, മരുന്ന്മേടിക്കാൻ പണമില്ല. മൂന്നൂറ് രൂപാ കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ! എന്നെ സഹായിക്കണമെ.” ഉടനെ തോമ മൂന്നൂറു രൂപാ എടുത്ത് അയാൾക്ക് കൊടുത്തു. തന്റെ പ്രാർത്ഥന എളുപ്പം സാധിച്ചതിന് ദൈവത്തിനും, ചേട്ടനും നന്ദിപറഞ്ഞ് അയാൾ അവിടെ നിന്ന് പോയി. ഉടനെ തോമസ് ചേട്ടൻ കണ്ണടച്ച് ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു: “ദൈവമേ, ഇവിടെ ഇപ്പോ ഞാനും നീയും മാത്രം. മറ്റാരെയും അങ്ങ് ശ്രദ്ധിക്കരുതെ. അങ്ങയുടെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും എന്നിലേക്ക് തിരിക്കണമെ, അതിന് വേണ്ടിയാണ് അടുത്തിരുന്നവനെ മൂന്നൂറ് രൂപ കൊടുത്ത് ഒഴിവാക്കിയത്!”

ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽപ്പോലും നാം പലപ്പോഴും സ്വാർത്ഥമതികളായി തീരാറുണ്ട്. എനിക്ക് രോഗശാന്തി, എനിക്ക് പുരോഗതി, എനിക്ക് ആത്മീയവരങ്ങൾ, എനിക്ക് ദൈവത്തിന്റെ സംപ്രീതി എന്ന ചിന്താഗതികളോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുമാണ് അധികവും. ഫരിസേയൻ ചുങ്കക്കാരനെ പുറത്താക്കി പ്രാർത്ഥിച്ചു (ലൂക്ക 18:11). ഫരിസേയൻ ആത്മീയമായ അന്ധതയിലാണ്. ദൈവത്തിന് സ്വീകാര്യമായ രീതിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചാലേ അവിടുന്ന് നമ്മെ ശ്രവിക്കൂ. നാമിപ്പോഴും ഇരുട്ടിലാണോ? മനസ്സിലെ നന്മയുടെ കാമ്പ് കരിഞ്ഞു പോയോ? നമ്മെ നോക്കി ദൈവം ഇപ്രകാരം പറയുന്നുണ്ടോ: “അവർ കണ്ടിട്ടും കാണുന്നില്ല; കേട്ടിട്ടും കേൾക്കുന്നില്ല” (ഏശയ്യാ 42:20). സ്വാർത്ഥരാകുമ്പോൾ തന്റെ പദ്ധതിക്ക്യായിരിക്കും മുൻതൂക്കം കല്പിക്കുക. അത് നമ്മെ അക്രമത്തിലേക്കും ഭീകരപ്രവർത്തനത്തിലേക്കും നയിക്കും. കർത്താവ് പറയുന്നു: “അവർ എന്റേതല്ലാത്ത പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കും” (ഏശയ്യാ 30:1). സ്വന്തം കാര്യത്തിന് വേണ്ടി മാത്രം പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ പോരാ. പൗലോസ്സ്ത്രീഹാ പറയുന്നു: “എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി അപേക്ഷകളും യാചനകളും മാധ്യസ്ഥ്യപ്രാർത്ഥനകളും ഉപകാരസ്മരണകളും അർപ്പിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആദ്യമേ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു” (1 തിമോ 2:1). നാം മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ദൈവം നമ്മുടെ കാര്യത്തിലും ഇടപെടും.

ജോബ് തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ അവനുണ്ടായിരുന്ന ഐശ്വര്യം കർത്താവ് തിരിയെക്കൊടുത്തു (ജോബ് 42:10). ജോബ് കുലിമേടിക്കാതെ അയൽക്കാരന്റെ കാവൽക്കാരനായപ്പോൾ,

ശിഷ്ടരുടെയും ദുഷ്ടരുടെയുംമേൽ സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കുകയും നീതിമാൻമാരുടെയും, നീതിരഹിതരുടെയും മേൽ മഴ പെയ്യിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (മത്താ 5:45) ദൈവം കുലിവാങ്ങാതെ ജോബിന്റെ കാവൽക്കാരനായി. സമാധാനമില്ലാത്ത പത്ത് കുടുംബങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി രാത്രിയും പകലും ഉണർന്നിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ യേശു എന്റെ കുടുംബത്തിൽ സമാധാനം വാരിക്കോരി നൽകും: “തന്നെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്, ഹൃദയപരമാർത്ഥതയോടെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് കർത്താവ് സമീപസ്ഥനാണ്” (സങ്കീ 145:18).

നാമറിയാത്തവരെ നമ്മെ അറിയാത്തവരെ പ്രാർത്ഥനയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നത് കുലിക്കുവേണ്ടിയാകരുത്. നമ്മുടെ ഹൃദയപരമാർത്ഥതയാണ് കർത്താവിന് ആവശ്യം. ഹൃദയം കർത്താവിന്റെ വഴിയിലേക്ക് തുറന്ന് വയ്ക്കുക. യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ എല്ലാവരും തുല്യരായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ മുഖവും ശബ്ദവും കുലിയില്ലാത്ത കാവൽക്കാരാക്കി നമ്മെ മാറ്റട്ടെ.

“കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ കുർബാന കണ്ടുകൊണ്ടു മതിയാകാതെ ദിവസത്തിന്റെ വലിയ പങ്കും പ്രസംഗം കേൾക്ക, നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്ക സൽകർമ്മങ്ങളിലും ചിലവഴിക്ക.”
ചാവറുൾ

